

ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ

Τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν τρίετίαν.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓ. ΛΑΥΡΑΣ

Ὅπου τὸ πρῶτον ἠυλογήθη ἡ Σημαία τῆς ἐπαναστάσεως
κατὰ Μάρτιον 1821.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ „ΑΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ“ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΗ,

ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΜΝΗΜΗ

ΤΩΝ

ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΑΓΩΝΙΣΑΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΑΓΩΝΙ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ

ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α'.

ΟΛΙΓΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ.

Ἡ τῶν Καλαβρυτῶν περιάνευρος καὶ ἱστορικὴ Ἐπαρχία ἐν πάσαις μὲν ταῖς περιόδοις τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν Ἱστορίας συνετέλεσε τὸ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ιδεώδους, ἀλλὰ μάλιστα ἐμεγαλύνθη, ἐν τῇ Ἱερᾷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἡμῶν ἀγῶνι. Παραλλήλως δὲ πρὸς τὸν Παρθενῶνα καὶ τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, τὰ συμβολίζοντα τὸ ἔκπαγλον κάλλος καὶ τὸ ἅγιον τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας ἐν τῇ τέχνῃ, παραλλήλως πρὸς τὸν Γολγοθᾶν, τὸν χρησιμεύσαντα ὡς γέφυραν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Οὐρανόν, παραλλήλως πρὸς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, τὴν συμβολίζουσαν ἰδεηραμένα τὰ κάλλη καὶ τὰς ιδέας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανισμοῦ, παραλλήλως λοιπὸν πρὸς τὰ ἅνα καὶ ἡ ἔνθεος τῆς ἐλευθερίας σιμαία, ἡ ὑψωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μεγασπιλαιῶτου Μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐγκρίτων Καλαβρυτινῶν ἐν τῇ μεγάλωνύμφῃ καὶ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἀγίας Λαύρας τῶν Καλαβρυτῶν, συμβολίζει καὶ θέλει συμβολίζει ἐς αἰὲν τὴν ἐνόπητα τῆς ἀληθοῦς θρησκείας καὶ τῆς ἀληθοῦς πατρίδος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τῆς ιδέας τῶν ἐθνικοτήτων. Οὕτω δὲ μία τῶν μεγάλων ιδεῶν, ἢ ἂν ἡ ἀνθρωπότης ἀνεπέχθη καὶ ἐμεγαλύνθη, ἐξέλιξθη καὶ μετελειτουργεῖ ἀπὸ τῆς κλεινῆς τῶν Καλαβρυτῶν ἐπαρχίας.

Ἡ ἐπαρχία τῶν Καλαβρυτῶν, ἡ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους Ἀζανία ἢ Ἀζανίς καλουμένη, ἀποτελοῦσα τὸ βορειοδυτικὸν τρίγμα τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ἐν τῇ μυθικῇ

ἐποχῇ ἔχει τὰς φραϊάς αὐτῆς παραδόσεις, ὥς δεικνύουσι τὰ μυθεύματα τοῦ **Ἑρμανθίου Κάπρου**, τοῦ ἔρωτος τοῦ **Ἀπόλλωνος** πρὸς τὴν **Δάφνην** καὶ τοῦ **Πανὸς** πρὸς τὴν **Σύριγγα**, τὰ κατ' **Ἀλκμαίωνα** ἐν **Ψωφίδι**, τὰ τοῦ **Διὸς** καὶ τῆς **Νωνακρίνης** **Καλλιστοῦς**, τὰ τῆς **Κερυνίτιδος ἐλάφου**, τὰ τῆς θεραπείας τῶν **Προϊτίδων**, τὰ μυθεύματα περὶ τῶν Ὑδάτων τῆς Στυγὸς καὶ ἄλλα. Ἐν δὲ τῇ ἱστορικῇ ἐποχῇ ἡ ἐπαρχία περιεῖχε τὰς μεγάλαις πόλεις **Κλείτορα**, **Κύναιθαν** καὶ **Ψωφίδα**, καὶ τὰς μικροτέρας **Νῶνακριν**, **Λουσούς** μετὰ καὶ τοῦ περιωνύμου ναοῦ τῆς **Λουσιάτιδος Ἀρτέμιδος** τοῦ ἐσχάτως ἀνασκαφέντος ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Αὐστριακῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, **Πάον**, **Λυκουρίαν**, **Πεντέλειον**, **Σείρας**, **Νάσους**, **Λευκάσιον**, **Ἀλοῦντα**, **Σκοτάνην**, **Θαλιάδας**, **Ἀργεάδας**, **Λυκοῦντας** καὶ **Μεσόδοαν**. Ἐκ τῶν πόλεων δὲ τούτων ἀναφαίνονται καὶ δοξάζονται ὡς ὀνομαστότεραι αἱ τρεῖς πρῶται, αἵτινες μετὰ καὶ τῶν Λουσῶν καὶ ἰδία νομίσματα ἔκοπτον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἱστορικῇ δράσει οἱ Ἀῤῥᾶνες μετέχουσι πανταχοῦ τῆς γενικῆς τῶν Ἀρκάδων ἱστορίας, ἀλλ' ἰδίως ἐν αὐτῇ τῇ ἐπαρχίᾳ τελεσθέντα ἱστορικὰ γεγονότα εἶνε μνημονευτέα ἢ ὑπὸ τοῦ Σόου τοῦ Σπαρτιάτου κατακτητικῇ εἰσόδῳ εἰς Κλείτοριαν (περὶ τὸν 10^{ον} αἰῶνα π. Χ.) καὶ τὰ κατὰ Κύναιθαν, Κλείτορα, Πάον καὶ Ψωφίδα ἐν τῇ συμμαχικῇ πολέμῳ μεταξὺ Ἀχαιῶν καὶ Αἰτωλῶν (218 π. Χ.).

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς δουλείας ἀναρέρονται αἱ τρεῖς ἄνω ρηθεῖσαι μεγάλαι πόλεις ὡς προνομιοῦχοι καὶ κόπουσαι ἰδία νομίσματα· ἐκ δὲ τῆς Βυζαντιακῆς ἐποχῆς ἄξια λόγου ἱστορικὰ γεγονότα παρουσιάζει ἡ ἐπαρχία τὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς δράσεως

τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ τὰ τῆς περὶ τὸν 8ον αἰῶνα μ. Χ. ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτῇ νομάδων Σλαύων, ἐξῆλθον καὶ πολλὰ ὀνόματα χωρίων καὶ θέσεων σλαβικῶν μέχρι τοῦ νῦν παραμένουσιν.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς γραγκοκρατίας (1204 μ. Χ.) κατὰ πρῶτον ἡ ἐπαρχία ὀνομαζέται Καλάβρυτα καὶ ἀποτελεῖ ἰδίαν βαρβανίαν ἀποτελουμένην ἐκ δώδεκα ρεοῦδων ἱποτικῶν, ἐκτίσθησαν δ' ἐν αὐτῇ ἐπὶ κορυφῶν βουνῶν καὶ λόφων πολλαχοῦ ρρούρια καὶ πύργοι γραγκικοί, ἃν ἐρείπια καὶ νῦν σφάζονται, ἀπὸ δὲ τοῦ 1330 μ. Χ. περίπου ἀνεκτίθη ἡ ἐπαρχία ὑπὸ τῶν Παλαιολόγων καὶ τῇ 1460 ὑπετάχθη μετὰ γενναίαν ἄμυναν εἰς τοὺς Τούρκους.

Ἐπὶ δὲ Τουρκοκρατίας καὶ Βενετοκρατίας (1460—1821) ὑπέστη καὶ ἡ ἐπαρχία τὰ πάνδεινα ὑπὸ τῶν τυράννων κατακτητῶν, μετέσχεν ὅμως σθεναρῶς καὶ τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1769 καὶ διὰ τὸ ὀρεινὸν τῆς χώρας ἀνέπτυξε καὶ ἐδημιούργησε πολλοὺς εὐπατρίδας καὶ ἱκανοὺς κλέφτας καὶ καπεταναίους, οἱ οἱ Ζαΐμαι, Φωτηλαῖοι, Θεοχαρόπουλοι, Χαραλάμπαι, Πετμεζαῖοι, Λεχουρίται, Σολιάται, Χονδρογιανναῖοι, Στριτρομπολαῖοι, Παπαδέοι, Σκαλτσᾶς καὶ ἄλλοι, οἵτινες μετὰ καὶ ἄλλων σπονδαίως ἔδρασαν ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀγῶνι.

Ἀλλὰ τὴν μεγίστην ἱστορικὴν ἀξίαν ἔχει ἡ ἐπαρχία τῶν Καλαβρυτῶν διὰ τὴν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα δράσιν αὐτῆς· ἐν ταύτῃ ἐγένοντο αἱ πρῶται κατὰ τῶν Τούρκων ἐχθροπραξίαι (16 ἕως 21 Μαρτίου 1821), ἐκεῖ τὸ πρῶτον ἠγγιάσθη (10 Μαρτίου 1821) καὶ ὑψώθη (21 Μαρτίου 1821) ἡ σημαία τῆς ἐλευθερίας. Ἡ Ἁγία Λαύρα καὶ τὸ Μέγα Σπήλαιον ἐδόξασαν πολλαχῶς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα, πανταχοῦ οἱ ὀπλαρχηγοὶ καὶ στρατιῶται ἐπολέμησαν γενναίως, ἄρκετοὶ ἐθυσιάσθησαν εἰς τὸν μέγαν καὶ ἱε-

ρὸν τῆς Ἐλευθερίας βωμόν, πλείστας δὲ συμφορὰς ἔπαθεν ἡ ἐπαρχία ὑπὸ τοῦ ἀπαισίου Ἰμβραῖμ πασᾶ, τὰ πάντα, ὅθεν καὶ ἂν διῆλθε, παραδόντος εἰς τὸ πῦρ. Καλαβρυτινοὶ μαχetai μετέσχον ὁλοσχερῶς μὲν σχεδὸν τῶν ἐν Καλαβρύτοις (21—25 Μαρτίου 1821) μαχῶν, τῆς ἐν Λεβιδίῳ (14 Ἀπριλίου 1821), τῆς ἐν Ἀκράτῃ (κατ' Αὐγουστον τοῦ 1822), τῆς ἐν Καστρακίῳ παρὰ τὸν Χελμόν (κατὰ Μάιον τοῦ 1825) κατὰ τοῦ Ἰμβραῖμ καὶ τῆς ἐν Μεγάλῃ Σπηλαίῳ (25 Ἰουνίου 1827) κατὰ τοῦ Ἰμβραῖμ, ἀλλὰ καὶ μετ' ἄλλων Ἑλλήνων ἐπολέμουν ἐν Πάτραις καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν ἀγῶνα, ἐν Βαλτετσίῳ, ἐν Λάλα, κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τριπόλεως, ἐν Πειραιεὶ καὶ Φαλήρῳ κατὰ τοῦ Κιουταχί, ἐν Καρνεσίῳ καὶ Καρικαριᾷ τῶν Καλαβρύτων κατ' ἀποσπασμάτων τοῦ Ἰμβραῖμ καὶ ἀλλαχοῦ.

Οὗτω λοιπὸν τῶν Καλαβρύτων ἡ ἐπαρχία ὑπῆρξεν ἀσάλευτος κρηπίς τοῦ Ἱεροῦ ἡμᾶν Ἀγῶνος, ἐκ δὲ τῆς Ἀγίας Λαύρας ἐκπηδήσας ὁ τῆς Ἐλευθερίας ἱερός σπινθὴρ καὶ ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν διὰ Καλαβρυτινῶν καὶ ἄλλων κραταιῶς μεταλαμπαδεύεις ἀνέρλεξε πελωρίαν αὐτοκρατορίαν καὶ κατέλιπεν ἡμῖν ἐλευθέραν πατρίδα.

Β'.

Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΣΗΜΕΡΙΝῇ ΑΥΤῆΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙ.

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἡ Ἐπαρχία τῶν Καλαβρύτων καὶ ἰκανῶς ἀνεπτύχθη καὶ ἐμορφώθη πνευματικῶς καὶ τὴν ἐρημωθείσαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ χώραν μετέβαλεν εἰς κομψὰ χωρία καὶ εἰς γονίμους ἀγροὺς καὶ τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν ἀνέπτυξεν ἐπαρκῶς καὶ μεγάλους πολιτικούς ἀνδρας παρήγαγε καὶ πολυπληθεῖς καὶ ἐξόχους ἱεράρχας διὰ τῶν

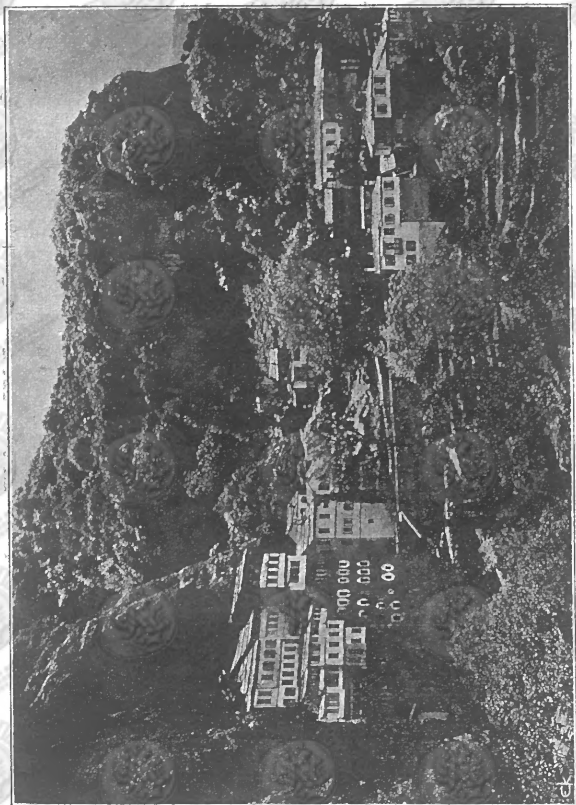

Τὸ τετιμημένον Λάβαρον τῆς Ἑλευθερίας μας
(25 Μαρτίου 1821)

ιερῶν αὐτῆς Μονῶν διεμόρφωσε καὶ πολλοὺς καὶ διακεκριμένους ἐπιστήμονας ἀνέδειξε καὶ πλείστους ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους καὶ στρατιωτικοὺς καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ διδασκάλους ἐδημιούργησεν, ἔνεκα δὲ τῆς ἀγονίας τοῦ ἐδάφους αὐτῆς διὰ μετοικεσίας πλείστα μὲν χωρία συνήκισεν ἐν Αἰγιαλείᾳ καὶ Πάτραις καὶ Ἡλείᾳ, πολλὰς δὲ παροικίας Καλαβρυτινὰς ἵδρυσεν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Πάτραις, Πύργῳ, Ἀμαλιάδι καὶ ἀλλαχοῦ, ἐσχάτως δὲ καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἀμερικῆς, πολλαχοῦ δὲ τῶν παροικιῶν τούτων καὶ Καλαβρυτινοὶ Σύλλογοι συνέστησαν, ἀδελφοῦντες καὶ συνεννοῦντες τοὺς Καλαβρυτινοὺς καὶ ἀναμνησκόντες αὐτοῖς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα.

Ἀλλὰ καὶ νῦν αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἡ Ἐπαρχία ἔχει ἐν ἑαυτῇ καὶ τὰς φυσικὰς καὶ τεχνητὰς αὐτῆς καλλονάς. Τὰ ὑψηλὰ αὐτῆς ὄρη, καὶ μάλιστα τὰ Ἀροάνια (Χελμός), ὁ Ἐρύμανθος καὶ ἡ Κερύνεια (Κλωκός), μὲ τὰς ποικιλωτάτας αὐτῶν παραρτάδας παρέχουσιν ὡραία δάση ἐκ ποικίλων δένδρων, καὶ μάλιστα ἐλατῶν, δρυῶν, πρίνων καὶ πευκῶν, δροσερὰς πηγὰς, ἱκανὴν θήραν καὶ ἔδαφος προσφυὲς πρὸς ποικίλην κτηνοτροφίαν· οἱ μικροὶ ποταμοὶ οἱ διασχίζοντες καὶ διαβρέχοντες αὐτὴν (Λάδων, Ἀροάνιος, Ἐρύμανθος, Σελινοῦς, Κερυνίτης, Ἐρασίνος, κλπ.) παρέχουσιν ὕδωρ ἱκανόν δι' ἀρδεύσεις ἀγρῶν καὶ κήπων, διὰ κινήσεις ὑδρομύλων, διὰ μικρὰν ἀλιεῖαν καὶ διὰ ποικίλας ἄλλας ἀνάγκας. Τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα αὐτῆς χωρία καὶ κῶμαι τὰ ἐγκατεσπαρμένα ἐν κοιλάσι καὶ χαράδραις καὶ ὑπωρείαις βουνῶν καὶ ὀρέων καὶ ἐν πεδιάσι, δροσερὰ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ μὲ θαλεροὺς κήπους καὶ ἡμερα δένδρα καὶ ἀμπελῶνας ἔνδον καὶ πέριξ αὐτῶν, βαίνουνσιν ἀενάως ἀναπτυσσόμενα καὶ μορφοῦμενα καὶ προοδεύοντα.

Τὰ σχολεῖα τῆς Ἐπαρχίας (ἐν γυμνάσιον μὲ 100 μαθητάς, 7 ἐλληνικά Σχολεῖα μὲ 550 μαθητάς, 39 δημο-

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου

τικά σχολεῖα ἀρρένων καὶ 17 θηλέων καὶ 37 κοινὰ δημοτικά σχολεῖα ἢ γραμματεῖα μὲ μαθητάς ἐν ὅλῳ 3740

καὶ μαθητρίας 710) μορφοῦσι κατὰ τὸ δυνατόν τὴν νεο-
λαίαν αὐτῆς διὰ τε τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰ
διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ τὴν ἐν γένει βιοπάλῃν

Δυστυχῶς ὅμως ἡ συγκοινωνία διὰ τὴν ἐπαρχίαν εἶ-
ναι ἀθλιωτάτη ἔνεκα τῆς ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας τῶν
ἐκάστοτε ἀρμοδίων, ἐάν δ' ἐξαιρέσωμεν τὸν ὁδοντωτὸν
σιδηρόδρομον Διακοπτοῦ - Καλαβρύτων καὶ τὴν ἀμαξιτὴν
ὁδὸν Πατρῶν - Καλαβρύτων, πᾶσα ἄλλη συγκοινωνία
ἐν Καλαβρύτοις ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἀρχαῖκωτάτων μέ-
σων, δι' ἀτραπῶν καὶ δι' ἵππων καὶ ὄνων καὶ ἡμιόνων.
'Αλλὰ μεθ' ὅλην τὴν ἐλαττωματικὴν συγκοινωνίαν ὑπάρ-
χουσιν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ τοπία ἀξιόλογα καὶ ρωμαντικά
ἐφελκύνοντα πολλοὺς ἐκάστοτε τοὺς ἐπισκέπτας καὶ πε-
ριηγητάς ἡμεδαπούς τε καὶ ἀλλοδαπούς, τούτων δὲ τὰ
κυριώτερα εἶνε τὰ ἑξῆς : α') ἡ πολίχνη τῶν Καλαβρύτων
μὲ τὴν δροσεράν καὶ πρασίνην καὶ εὐθαλὴ περιβολὴν αὐ-
τῆς καὶ μὲ τὰς δροσολούστους ἐξοχὰς καὶ μὲ τοὺς ἐπαρ-
κῶς ἀνεπτυγμένους κατοίκους αὐτῆς ἀναμιμνήσκουσα
εἰς τὸν ἐπισκέπτην τὴν ἱστορικὴν τῆς καθόλου Ἐπαρχίας
δράσιν ἀπὸ τοῦ 1201 μ. Χ., ὅτε πιθανῶς ἐκτίσθη, μέχρι
σήμερον· β') ἡ μεγαλάνυμος Μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπη-
λαίου μετὰ τῆς ἐκ κηροῦ καὶ μαστίχης χειροποιήτου εἰ-
κόνοιο τῆς Θεοτόκου, ἔργου τοῦ Ἀποστόλου Λουκά, ἣτις
Μονὴ μεγαλοπρεπῶς ἐκτισμένη ὑπὸ τὸν πελώριον βρά-
χον παραρρυάδος τῶν Ἀροανίων διετηρήθη ἀλώβητος
ἀπὸ τοῦ 362 μ. Χ., ὅτε ἐκτίσθη, μέχρι τοῦδε διασώζουσα
κειμήλια ἀνεκτίμητα καὶ πολυάριθμα καὶ πολύτιμα μνη-
μεῖα τῆς χριστιανικῆς καὶ ἐθνικῆς αὐτῆς δράσεως διὰ μέ-
σου τῶν αἰώνων καὶ βιβλιοθήκην ἀξίαν λόγου.

γ') Ἡ ἱστορικὴ Μονὴ τῆς Ἀγίας Λαύρας, ἣτις πρὸς
πολλοῖς ἄλλοις κειμηλίοις καὶ πρὸς τῇ δόξῃ, ὅτι ἐν αὐτῇ
τὸ πρῶτον ὑψώθη ἡ σημαία τῆς ἐλευθερίας, διατηρεῖ καὶ

τὸ ἱερόν τῆς σημαίας Λάβαρον καὶ εὐαγγέλιον ἀδαμαντοκόλλητον πολυτιμότατον δ') Ἡ Παναγία τῆς Κλαπατσούνης, ἐνθα ἐντὸς κουφάλας μεγάλης πλατάνου ἔχει ἐγγλυρῇ ὑπερρυσικῶς καὶ ἐκ θαύματος πρὸ πολλῶν αἰώνων τὸ ἀποτύπωμα τῆς εἰκόνος τῆς ἐν Μεγάλῃ Σπηλαίῳ Θεοτόκου καὶ διατηρεῖται τοῦτο ἀμετάβλητον, ἐν ᾧ ἡ πλάτανος πανταχοῦ τοῦ κορμοῦ αὐτῆς εἶνε ζῶσα καὶ βλαστομανεῖ. ε') Τὰ Ἀροῦνια ὄρη (νῦν Χελμός), καί.

Ὁ ἱστορικός ναὸς ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ, ἐνθα ὑπὸ τοῦ Ποιμενάρχου Παλαιῶν Πατρῶν ὑψώθη ἡ σημαία τῆς Ἐπανάστασεως κατὰ Μάρτιον τοῦ 1821.

μάλιστα τὸ ὄροπέδιον τῆς 2355 μέτρα ὑψηλῆς κορυφῆς αὐτῶν, ἀπ' ἧς ἡ πρὸς πάντα τὰ πέριξ πρὸς τὰ ἀπώτατα θέα εἶνε θαυμασία, ὥς καὶ ἡ τοῦ τὸ πρῶτον ἀνατέλλοντος ἡλίου, καὶ ἐνθα παρὰ τὴν κορυφὴν καὶ πρὸς τὴν βορειανατολικὴν αὐτῶν κατωφρείαν καταπίπτουσιν ἀπὸ κορυφῆς παμμεγίστου βράχου τὰ ὕδατα τῆς Στυγός, ἅτινα τοσοῦτον ἐθαυμάσθησαν καὶ θαυμάζονται ὑπὸ ἀρχαιοτέρων καὶ νεωτέρων καὶ ἅτινα συχνάκις ἐπισκέπτονται.

ἡμεδαποὶ καὶ ξένοι σοφοί, εἰ καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν Καλαβρύτων εἶνε ἐπτάωρος περίπου καὶ δυσχερὴς. στ') Ὁ ὁδοντωτὸς σιδηρόδρομος Διακορτοῦ - Καλαβρύτων, ὅστις παρέχει ἀδιάπτωτον καὶ θαυμάσιον τὸ ἐνδιαφέρον εἰς πάντα ἐπιβάτην καὶ διὰ τὰ μεγάλα τεχνικὰ αὐτοῦ ἔργα καὶ διὰ τὸ ἄγριον τῆς ἐκεῖ φύσεως. ζ') Αἱ ἄλλαι μοναὶ τῆς ἐπαρχίας πολλοῦ καὶ αὐταὶ λόγου ἄξια, ὧν μνημονεύομεν ἐνταῦθα τὰς εἰσέτι διατηρουμένας, τῆς Μακελλαρίας, τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τῶν Ἀγίων Θεοδώρων καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, εἰ καὶ ἐπίσης ἄξια λόγου εἶνε καὶ αἱ διαλελυμέναι ἤδη τῆς Φανερωμένης (παρὰ τὸ Σωποτόν), τῆς Εὐαγγελιστρίας (παρὰ τὴν Στρέζοβαν), τῆς Παναγίας τῶν Τριποτάμων καὶ ἄλλαι. η') Πολλὰ χωρία καὶ κῶμαι τῆς Ἐπαρχίας, ἅτινα διὰ τε τὸ εὐκρατον καὶ τὸ δροσερὸν καὶ τὸ ὑγιεινὸν καὶ διὰ τὸν ἐν αὐταῖς ἐξοχικὸν καὶ ἑλληνοπρεπῆ βίον προσελκύουσι πολλοὺς ἀλλαχοῦ διαμένοντας Καλαβρυτινοὺς, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ θέρος· τούτων δ' ἄξιολογώτερα πλὴν τῆς πρωτευούσης εἶνε ἡ Κέρτεζη, τὸ Σωποτόν, τὸ Λειβάριτζιον, τὸ Μοστίτσιον, ἡ Σελιάννα, ἡ Περιστέρα, ἡ Ζαρούχλα, ἡ Κερπινί, ἡ Βλασία, ἡ Βαλιμή, τὸ Μάξι καὶ ἄλλα.

ΣΗΜ.— Ἡ ἱστορία, ἀρχαιολογία, τοπογραφία, γεωγραφία καὶ γεωγραφικὸς χάρτης καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις τῆς τῶν Καλαβρύτων ἐπαρχίας περιγράφεται ὑπὸ πᾶσας τὰς ἐπὶ ὧν καὶ ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερεῖαις ἐν τοῖς ἡμετέροις ἔργοις «Ἀζανιάδι» (Πύργος 1887) καὶ «Καλαβρυτινῇ ἐπετιρίδι» (Ἀθῆναι 1906).

Γ'.

Ο ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Ἐκ τῶν Καλαβρυτινῶν τῶν ἐγκατεστημένων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συνέστη ἐν ἔτει 1893 κατὰ πρῶτον ὁ «Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Καλαβρυτινῶν» ὑπὸ πρῶτον πρόεδρον τὸν κ. Λεων. Ἀναγνωστόπουλον, ὅστις ἔκτοτε ἐξηκολούθησε, συγκεντρῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ τοὺς Καλαβρυτινοὺς καὶ σκοπὸν ἔχων τὴν προστασίαν καὶ ἀλληλοβοήθειαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, μέχρι τοῦ 1905, ὅποτε ἀνετέθη εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 472 ἀποράσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἡ συλλογὴ ἐράνων δι' ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτινῶν. Τὸ συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τότε παρέλαβε παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δραχμὰς 854 καὶ 40)00 ὡς ἐράνους συλλεγέντας ὑπὸ τῆς πρώτης περὶ τὸ 1900 πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συστάσεως ἐπιτροπῆς. Τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ἔκτοτε συνελέγη ποσὸν 10,000 περίπου δραχμῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1907, ὅτε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Συλλόγου μετὰ τὰς νέας ἀρχαιρεσίας ἀνέλαβε τὸ νέον διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Θεοδ. Ζαῖμη καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ταῖς ἐνεργείαις τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνῆλθε μέχρι τέλους 1909, συμπεριλαμβανομένων καὶ 10,000 δρχ. εἰσφορῶν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, εἰς δραχμὰς 25½ χιλιάδας περίπου ἀύξηθείσας τελευταίως καὶ διὰ 1200 δραχμῶν διὰ νόμου ὁρισθεῖσῶν ὡς ἐτησίας συνδρομῆς.

τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς συλλεγομένους ἐράνους. Ἦδη τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Χρ. Σακελλαροπούλου ἀναπτυχθεῖσῃ ἐν τῇ γενικῇ Συνελεύσει τῶν μελῶν κατὰ Ἰανουάριον π. ἔ. ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου κ. Ἰω. Σαγιά μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῇ ὁμοθυμῇ ἐγκρίσει τῆς συνελεύσεως ἐκδίδεται τὸ παρὸν βιβλίον, ἐν ᾧ δημοσιεύονται τὰ πεπραγμένα ἐν γένει ὑπὸ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν λήξανσάν τριετίαν 1907 — 1909.

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Α'.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ.

Τὴν πρώτην Ἀπριλίου 1907 ὁ Σύλλογος συνελθὼν ἐν τῇ Βαρυθακείῳ Γυμνασίῳ, παρόντων 135 μελῶν, προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Θ. Τσαβλήρη, Σ. Σακελλαροπούλου, Γεωρ. Παπανδρέου, Λ. Ἀναγνωστοπούλου, Θεοδ. Ζαΐμη, Α. Παπαπαναγιώτου, Χαρ. Οἰκονομίδου, Χρ. Σακελλαροπούλου, Μ. Παπαθανασοπούλου, Ἡρ. Καρκούλια, Γ. Παπανδρικοπούλου καὶ Χρ. Μεντζελοπούλου, ὅπερ κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας συνεδριάσιν του ἐξελέξατο παμψηφεί Πρόεδρον τὸν κ. Θεόδ. Ζαΐμην, διὰ πλειοψηφίας Ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Μ. Παπαθανασόπουλον, Ταμίαν τὸν κ. Ἀλκ. Παπαπαναγιώτου καὶ Γραμματέα τὸν κ. Θεόδ. Σακελλαριάδην. Εἰς τὸ Διοικητικὸν τοῦτο Συμβούλιον ἐπὶ ἤλθον κατόπιν μεταβολαί τινες, ἰδίως δ' αἱ ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, οὕτω δὲ ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Γραμματέως κ. Θ. Σακελλαριάδου (διορισθέντος Πρωτοδίκου καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν) ἐξελέγη Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Ἰω. Σαγιάς, εἰδικὸς δὲ τοιοῦτος ὁ κ. Κωνστ. Γεωργακόπουλος.

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

*Καθηγητὴς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου,
Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ μέλος
τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐργά-
νων δι' ἀνέγερσιν Ἑρώων ἐν Ἀγίᾳ
Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτῶν*

Πρῶτον μέλημα τοῦ ὡς ἄνω καταρτισθέντος Συμβουλίου ἦτο· ἔνεκα τῆς παρατηρηθείσης χαλαρότητος τῆς προθυμίας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Συλλόγου τόσον ἐκ τῶν μελῶν, ὅσον καὶ ἐκ μέρους πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν, ν' ἀπευθύνῃ, παραινετικὴν ἐπιστολὴν εἰς πάντας τοὺς Καλαβρυτινοὺς, ὅπως προκληθῇ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν, διὰ τῆς ἐγγραφῆς πλείονων μελῶν, τοῦ σκοποῦ τοῦ Συλλόγου καὶ ἰδίως πρὸς συμβολὴν εἰς τὴν εὐδόωσιν καὶ πραγματοποιήσασθαι τῆς ἰδέας ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Ἑρῴου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὑπῆρξεν ἡ ἀθρόα ἐγγραφή νέων μελῶν ἀξιοθεύσας τελευταίως μέχρι τριακοσίων σχεδόν.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ.

Ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1907 ὁ κ. Θ. Ζαΐμης προέτεινεν εἰς τὸ Συμβούλιον, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ πολλῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου, αἵτινες καὶ ἀντέκειντο πρὸς τὸ σημερινὸν πνεῦμα καὶ ἐν πολλοῖς συνεκρούοντο πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ παλαιᾷ καταστατικῇ δὲν ἐγένετο μνεία περὶ τῆς ἀνεγέρσεως Ἑρῴου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ, τὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ, ἣν ἀπεδέξατο καὶ τὸ Συμβούλιον, ἐπεκύρωσε δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 6 Ἀπριλίου 1908, δεχθεῖσα σχέδιον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου κ. Ἰ. Σαγιά ἐκπονηθὲν καὶ ὑπερ ἐτροποποιεῖ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἐξῆς κυριωτέροις σημείοις· 1) ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν Ἑρῴου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρύτων· 2) ὡς πρὸς τὴν ἀπαρτίαν Συμβουλίου καὶ Συλλόγου· 3) ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν μελῶν καὶ τὰς μηνίας καταβολὰς αὐτῶν· 4) ὡς πρὸς τὸν Ἐπίτιμον Πρόεδρον καὶ τὰ Ἐπίτιμα μέλη· 5) ὡς πρὸς τὸν Γραμματέα, ὁρίζον ἀντὶ τούτου Γενικὸν Γραμματέα, μὲ δικαίωμα ψήφου ἐν τῇ Συμβουλίᾳ, καὶ εἰδικὸν τοιοῦτον· 6) ὡς πρὸς τὰς γενικὰς συνελεύσεις καὶ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου· 7) ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν ἀρχῶν τοῦ Συλλό-

Ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν

Κος ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου καὶ Πρόεδρος τῆς ἐπι-
τροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων δι' ἀνέγερσιν
Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτῶν

γου· 8) ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἡρώου· 9) ὡς πρὸς τὰς περιθάλψεις μελῶν περιερχομένων εἰς δυσμενεῖς τῆς τύχης περιστάσεις καὶ 10) ὡς πρὸς τὰς ἐκδρομὰς καὶ λοιπὰς ἐορτὰς τοῦ Συλλόγου.

Β'.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΤΟΙΣ ΤΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ ἔμπορος κ. Δ. Ἀγγελόπουλος ἡγεῖρεν ἀγωγὴν ἐπιβαλὼν ἐν ταύτῃ κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου δι' ἀπαίτησιν, ἣν ὡς ἐφρόνει εἶχε κατὰ τοῦ Συλλόγου, δι' ἀντίτιμον νημάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν παρασχεθέντων ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Καλαβρυτοῖς ἐργαστήριον ἀνερχόμενον εἰς ποσὴν δρ. 1175 μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν. Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀπεφάσισε ν' ἀποδεχθῇ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα, διότι ἐπέισθη ὅτι τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν προὐκάλεσεν ἐξ ἐκδικήσεως ὁ τέως Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Θρ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐξεδόθη πρωτόδικος ἀπόφασις δικαιοῦσα τὸν ἀντίδικον καταπεσοῦσα ὅμως δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν διατασσούσης τὴν προσαγωγὴν ἐγγράφων ἀποδείξεων πρὸς ἀπόδειξιν τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς. Ἀναφορικῶς ὅμως πρὸς τὴν ἱστορίαν τὴν προκαλέσασαν τὴν διαφορὰν ταύτην δίκαιον εἶνε νὰ γνωσθῶσιν οἱ λόγοι καὶ ἐπὶ τούτῳ καλὸν ἐκρίθη νὰ δημοσιευθῇ καὶ ἐνταῦθα ἐπιστολὴ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Σαγιᾶ ἀποσταλεῖσα πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐφημερίδος «Καιροί» κ. Π. Κανελλίδην καὶ δημοσιευθεῖσα κατὰ Ἰούλιον 1908 ὡς ἀπάντησις εἰς ἐπιστολὴν πολλῶν Καλαβρυτινῶν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου, παραπονουμένων διὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ὑφαντουργικοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σεβαστέ μοι Κ^ε Διευθυντά,

Ἀπὸ μινὸς καὶ πλέον ὑπεβλήθη πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν κ. Θεόδ. Ζαῖμην ἔγγραφον ὑπογε-

Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης δ Κος
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΘΡ. ΖΑΪΜΗΣ
πρώην πρωθυπουργός, ὕπατος ἐν Κρήτῃ
ἀρμοστής καὶ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Συλ-
λόγου τῶν Καλαβρυτινῶν

γραμμένον παρὰ πολλῶν τῶν ἐν Καλαβρύτοις συμπολιτῶν μου καὶ δι' οὗ οὗτοι ἐζήτουν, δικαίως ἄλλως τε, τὸ ἀνοιγμα τοῦ μέχρι πρό τιнос ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν λειτουργούντος ἐν Καλαβρύτοις ὑφαντουργικοῦ ἐργαστηρίου. Οἱ ἀξιότιμοι συμπολίται μου, ἐν παντελεῖ φαίνεται ἀγνοοῖ τῶν πραγμάτων τελοῦντες ἀπηρσύνθησαν πρὸς τὸν Σύλλογον, λησμονήσαντες, ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1907 ἐργαστήριον δι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχει, ἀφοῦ τοῦτο διὰ κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ περιήλθεν εἰς χεῖρας ἐκείνου, ὃν ἐν τῇ ἐγγράφῳ τῶν ὀνομάζουσι «πρωτεργάτην τῶν μελῶν καὶ δωριτῶν τοῦ Συλλόγου».

Ἀλλὰ καὶ δὲν παρέλιπον ἐν τῇ αὐτῇ ἐγγράφῳ τῶν νῦν ἐκφράσωσιν οἱ ἔντιμοι συμπολίται μου «τὸν πατριωτικὸν πόνον καὶ τὸ βαθὺ ἄλγος, ὅπερ δοκιμάζουσιν αἱ καρδίαι τῶν διὰ τὸ κλείσιμον τῶν πυλῶν τοῦ ἐργοστασίου», δίδοντες οὕτω σπουδαίαν ἀφορμὴν εἰς ἐμὲ ὥς Καλαβρυτινὸν καὶ γνωρίζοντα ἐκ τῆς ιδιότητός μου ὅτι ἐπανειλημμένως συνεδριάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπησχόλησε τὸ γράμμα τῶν Καλαβρυτινῶν, (Συνεδριάσεις 11 καὶ 23 Ἰουνίου ἐ. ἔ.), ἵνα λάβω τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἐν λεπτομερείᾳ ἀφηγηθῶ τ' ἀληθῆ αἰτία τοῦ κλείσιματος ὑφαντουργείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Σύλλογος, ὡς Σύλλογος, καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τῶν παρέσχον προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν. Ἵνα δὲ καταγνωσθῇ ἅπαξ διὰ παντός ἡ εὐθύνῃ τῇ εὐθυνομένῃ καὶ ἀποδοθῇ τὰ τοῦ Καίσαρος τῇ Καίσαρι κλπ., ἐκρίνα σκόπιμον ν' ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν παροῦσαν, ἐξ ἧς νὰ γνωσθῇ τοῖς ἀξιοτίμοις συμπολίταις μου τὰ κατὰ τὸ ὑφαντήριον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς σήμερον, ὅποτε τοῦτο εἶνε κτῆμα διὰ κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ περιελθὼν εἰς τὴν κυριότητα προσώπων πολὺ μακρὰν τοῦ Συλλόγου ἱσταμένων, καὶ τῶν ὁποίων ὁ κύριος καὶ μόνος σκοπὸς φαίνεται ὅτι εἶνε, ἢ μετὰθεσις τῆς εὐθύνῃς ἀπὸ τοῦ κυρίως εὐθυνομένου.

Πρὸς τοῦτο δέ, ἐπιτρέψατε παρακαλῶ, Σεβαστέ μοι κ. Διευθυντά, νὰ παρακολουθήσω χρονολογικῶς τὰ γεγονότα, καὶ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ

Διοικητής τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος,
ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου καὶ ἀντιπρόεδρος
τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐργάνων δι' ἀνέ-
γερσιν Ἡρώων ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλα-
βρύτων

Α΄.

Κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 13ης Ἀπριλίου 1905 ὁ τέως πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Θρασ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος εἰσηγήσατο τὴν ἵδρυσιν ἐργαστηρίου ἐν Καλαβρύτοις καὶ προέτεινε πρὸς πραγμάτων τῆς ιδέας ταύτης τὴν ἐξεύρεσιν ποσοῦ ἐκ δραχμῶν 2 χιλιάδων, «μακρὰν τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου καὶ ἀνευ ὑποχρέωσεως αὐτοῦ» (ἴδε πρακτικὰ Συν. Συμβ. 13 Ἀπριλίου 1905) τὴν δὲ 13ην Μαΐου ἰδίου ἔτους ὁ ἴδιος τέως κ. πρόεδρος ἐδήλου, ὅτι τὰς δισχιλίας αὐτὰς δραχμὰς προσφέρει οὗτος, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δοθῇ εἰς τὸ ὑπὸ ἵδρυσιν ἐργαστήριον τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος υἱοῦ του, οὗ τὴν μνήμην, ἐκ πατρικοῦ φίλτρου, ἐπεθύμει νὰ διαιωνίσῃ. Αἱ δισχιλίας ὅμως αὗται δραχμαί, αἱ ἐπ' ἀνταλλάγματι δοθεῖσαι, καὶ ἂν δοθεῖσαι εἰς τὸ ὑπὸ ἵδρυσιν ὑφαντουργεῖον, δὲν ἤρκουν· καὶ τότε ἐπιστολαὶ μεστὰι πατριωτικοῦ μένους ἀπεστέλλοντο εἰς διαφόρους συμπολίτας καὶ ξένους, εἰς ἃς ἡ ἀπάντησις ἐδίδοτο πάντοτε μὲ τὴν δεξιὰν πλήρη χρημάτων, οὕτως ὥστε νὰ συλλεγῇ μόνον ἐκ δωρεῶν ποσὸν δραχ. ἐξ περίπου χιλιάδων. Ἀλλὰ μήπως ἤρκουν καὶ ταῦτα; Τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου ἦτο πλέον τὸ ἀντικείμενον τῆς σκοποβολῆς τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ ἐργαστηρίου.

Ἡ ἐπίθεσις κατ' αὐτοῦ, ἐπιτυχοῦσα πληρέστατα, ἔκαμεν ὥστε νὰ διοχετευθῇ, ἐκ τῶν μηνιαίων ἐκ δραχμῆς εἰσφορῶν τῶν ἐργαζομένων Καλαβρυτινῶν, εἰς τὸ θνησιγέννητον ἐργαστήριον, τὸ κυρίως ἐξυπηρετοῦν τὴν διαιώνισιν τῆς μνήμης, τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν δραχ. 1100 περίπου. Πάντα ταῦτα τὰ ποσὰ διετέθησαν ὑπὲρ τοῦ ἐργαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ τέως κ. προέδρου μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1907, ὁπότε ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος μ' ὅλους τοὺς θρήνους καὶ κοπετοὺς τοῦ πάτρωνος αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἦτο ἀνάγκη νὰ συνεχισθῇ καὶ μετὰ τὸν θάνατον ἡ διαιώνισις τῆς μνήμης καὶ ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἡ ἐλλειψις παντὸς πόρου πλέον διὰ τὸ ἐργαστήριον καὶ αἱ διαρκεῖς δαπάναι ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν τοῦ ἱδρυτοῦ ἐπὶ τῆς ἀπομεινάσης μικρᾶς περιουσίας τοῦ Συλλόγου, καὶ, ἂν καὶ αὕτη δὲν

ἥρκει, θὰ ἐπέζητεῖτο ἴσως ἡ ἀρωγὴ καὶ τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν συμβούλων καὶ μελῶν.

Ἦτο βεβαιωμένον ὅμως ὅτι οὐδεμία ἔνεσις ἦτο δυνατόν ν' ἀποδώσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ ἐκθρέψαντος ἀφῆσαν τὴν ὑστάτην πνοὴν πολυπαθὲς διαιωνιστήριον τῆς μνημῆς, ὅπερ ὡς ἀνωτέρω ἀνέφερον, ἐκλείσειν ἐρμητικῶς τὰς πύλας τοῦ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1907.

Β'.

Αἱ ἀρχαιρεσίαι ἡγγίζον ὁ κ. τέως πρόεδρος προσηθάνετο ὅτι ἡ προεδρική του κεφαλὴ δὲν ἴστατο στερεῶς ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ ἀντελαμβάνετο ὅτι οἱ Καλαβρυτινοί, τῶν ὁποίων τὸ κυριώτερον γνῶρισμα εἶνε ἡ εὐφυΐα, διετέλουν ἐν γνῶσει τῶν σκέψεων καὶ τῶν ὑπολογισμῶν του. Ἦτο ἀνάγκη νὰ εὕρεθῃ τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κατωρθοῦτο καὶ ἐκ τρίτου ἡ ἄλυσις τῆς ἀρχῆς, τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κατωρθοῦτο, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐν ψυχολογικῇ βίᾳ τελοῦν, νὰ ὑποδείξῃ καὶ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ κ. τέως καὶ πάλιν εἰς τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα.

Μ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου.

Καὶ τὸ μέσον ἐξευρέθη προχειρῶς καὶ ἀμέσως. Ὡς μέσον

θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο αὐτὸ τοῦτο τὸ δυστυχὲς ἐργαστήριον, ὅπερ, ἐν ᾧ εἶχε φαινομενικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν πτωχῶν Καλαθρυτινῶν νεανίδων, κυρίως ἐσκόπει τὴν διαιώνισιν τῆς μνήμης καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μυχίων πόθων τοῦ κ. τέως προέδρου.

Καὶ ἐζητήθη διὰ δανείου, ἐπὶ ὑπεγγυότητι τοῦ καταστήματος, νὰ συρραφῶσι τὰ ράκη· τὰ ράκη ἕτινα τόσον ἐπιπολαίως καὶ ἀμελετήτως ἐδημιουργήθησαν. Ἐζητήθη ἡ ἐξέυρεσις δανείου, ἀλλ' ἐκ τῆς οἰκογενείας καὶ πάλιν, προκειμένου ἄλλως περὶ οἰκογενειακῆς ὑποθέσεως. Ὁ δανειστής κ. Δρίβας, γαμβρὸς τῶρα, ἐδάνειζε συμβαλλόμενος μετὰ τοῦ πενθεροῦ διὰ ληξιπροθέσμου συμβολαίου ἐξ χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὸ ἐργαστήριον. Ἐδάνειζε δὲ τὴν 27 Φεβρουαρίου 1907, ὅποτε τὸ ἐργαστήριον, διὰ τὸ ὅποιον δικαίως ἐνδιαφέρονται οἱ συμπολιταί μας διεχειρίζετο αὐτὸς ἐκεῖνος ὅστις ἵδρυσεν αὐτὸ καὶ ὅστις «εἶχεν ἐπισύρει τὴν εὐγνωμοσύνην ὀλοκλήρου τῆς πόλεως διὰ τὸ θεάρεστον ἔργον του, τὴν πολύμοχθον ἐργασίαν του καὶ τὴν σιδηρὰν θέλησίν του». (Φράσεις ἐπιστολῆς Καλαθρυτινῶν πρὸς τὸν Σύλλογον). Τὰ ἀνωτέρω ὅμως ἐκτεθέντα κάθε ἄλλο ἢ «τὸ περιζήλον τῆς θέσεως» (φράσεις τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς), εἰς ἣν εὐρίσκετο τὸ ἐργαστήριον κατὰ τὴν 27ην Φεβρουαρίου 1907 καταδεικνύουσιν.

Δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον, ἐὰν ἐσημειοῦτο ἐνταῦθα, Σεβαστέ μοι κ. Διευθυντά, ὅτι τὸ εἰς πρώτην ζήτησιν δανειστικὸν συμβόλαιον συνετάσσετο οὕτω, διότι αἱ ἀρχαιρεσίαι πολὺ ὀλίγον ἀπείχον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συντάξεως, ἐπεχειρήθη δὲ νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ συμβόλαιον τοῦτο, καθὼς ἀνωτέρω εἶπα, ὥς μέσον ἐξαναγκασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ κ. τέως προέδρου κατὰ τῶν ἐκλεκτόρων καὶ κυριάρχων αὐτοῦ. Ἵνα δὲ τὸ μέσον τοῦτο καταστῇ μᾶλλον καταναγκαστικὸν καὶ ἐπίφοβον, ἐπεδιώχθη ἡ εἰς τὸ δανειστικὸν συμβόλαιον περιβολὴ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως—εἶνε τερατώδες, ἀλλ' ἀληθές—ἐνδεκα ἡμέρας!!! μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅποτε ἐφθασεν ἡ 25η Μαρτίου τοῦ 1907, ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου, καθ' ἣν ἐπρό-

κειτο ὁ Σύλλογος ν' ἀπαλλαγῇ ἐκείνου, ὅστις ἐπὶ μίαν ἐξαετίαν ἐκράτει δεσμευμένος τὰς πτέρυγας αὐτοῦ,

Ἄλλὰ καὶ ὁ νομομαθὴς ἀντιθέτως ἐμερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν πολλὰ τὰ κακά, βυσσοδομῶν κατὰ τοῦ Συλλόγου, ὅστις μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τὸν περὶβάλλεν, βυσσοδομῶν κατὰ τοῦ ἰδίου τέκνου, ὑπερ ἐκαλεῖτο ἐργαστήριον ἐν Καλαβρύτοις.

Πλὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κας' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐπανηγύριζον τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν των, ἐθεωρήθη ὅτι δὲν ἴτο πρέπον οἱ Καλαβρυτινοὶ ν' ἀσχολῶνται εἰς ἐκλογὰς καὶ ἀντεγκλήσεις καὶ οὕτω αἱ ἀρχαιρεσίαι ἀνεβάλλοντο διὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου.

Γ'.

Ὁ κατὰ τὴν φράσιν τῶν ἀξιοτίμων ἡμῶν συμπολιτῶν, «ἐφελκύσας τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τῆς πόλεως τῶν Καλαβρύτων καὶ ὁ τὸ θεάρεστον ἔργον ἰδρύσας» καὶ συντρίψας. . . καὶ καταφαγάν, ὥσπερ ὁ Κρόνος τὰ ἴδια τέκνα,

ἐν τῷ μεταξὺ τούτων θέτει εἰς ἐφαρμογὴν τὸ βυσσοδομηθὲν σχέδιον. Καὶ δύο ἡμέρας μετὰ τὴν 25 Μαρτίου, κας' ἣν ἀνεβλήθησαν αἱ ἀρχαιρεσίαι καὶ 4 πρὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου, τῆς ἡμέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν, διὰ τοῦ γαμβροῦ κοινοποιεῖ πρὸς ἑαυτὸν, τὸν πενθερόν δηλονότι, ὡς πρόεδρον τότε τοῦ Συλλόγου, ἐπι-

ΑΛΚ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ἰατρός, Ταμίας τοῦ Συλλόγου καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων δι' ἀνέγερσιν Ἡρώων ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρύτων

ταγὴν πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν γαμβρὸν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ δεκαημέρῳ προθεσμίᾳ. Τί συνέβη δέ ; Ὅπως κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον «Ὁ Γιάννης κερνα κι' ὁ Γιάννης πίνει», οὕτω καὶ τότε : ὁ γαμβρὸς ἐκκλινολοεῖ πρὸς τὸν πενθερόν, ὁ πενθερὸς ἐδέχετο τὰς κοινοποιήσεις καὶ αἱ σπουδαῖαι ὑποθέσεις τοῦ Συλλόγου ἐτεκταίνοντο μεταξύ γαμβροῦ καὶ πενθεροῦ, χωρὶς ὁ **νοικοκύρης**, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦτέστιν, ἐπὶ τῶν ὑποθέσεών του νὰ λαμβάνη παντελῶς γνῶσιν. Καὶ ἐξηγούμεθα. Ὁ κ. τέως πρόεδρος, προφανῶς ἐν κακῇ πίστει διατελὼν καὶ συνεχίζων τὴν τακτικὴν, ἥς κατήρξατο, κρατεῖ τὴν κοινοποιηθεῖσαν ἐπιταγὴν, χωρὶς οὔτε νὰ συγκαλέσῃ, καθ' ὃ εἶχεν ὑπέρτατον καθῆκον, τὸ Συμβούλιον καὶ ν' ἀνακοινώσῃ τὴν κατὰ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιδρομὴν, οὔτε ὁ ἴδιος νὰ προβῇ εἰς ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ καταδείξῃ, ὅτι κήδεται τῶν πολυτίμων συμφερόντων τοῦ Συλλόγου, ἅτινα τῷ ἐνεπιστεύθησαν.

Ἄδεν ἦτο δυνατόν ὅμως νὰ πράξῃ ἄλλως ; διότι τῆς στάσεως ταύτης ὁ σκοπὸς ἦτο ὀλοφάνερος. Ἐκοινοποιεῖτο τοῦτέστιν ἡ ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν καί, ἂν μὲν αἱ ἐπικείμεναι ἀρχαιρεσίαι ἀνεδείκνυσον τὸν πενθερόν καὶ πάλιν πρόεδρον, ἡ κοινοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ ἐπιταγὴ, φυσικὸν ἦτο, νὰ ἐστερεῖτο παντὸς κύρους. Ἄν δὲ τούναντίον, ὅπως καὶ συνέβη, κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, ἡ δεκαήμερος πρὸς πληρωμὴν προθεσμία εἶχε παρέλθει καὶ τὸ ἐργαστήριον ἐκ τοῦ τόσου ἐνδιαφέροντος τοῦ κ. τέως προέδρου τοῦ Συλλόγου εὐρίσκετο ἐκπρόθεσμον καὶ ἐπέκειτο **τὸ σφυρί**.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ταῦτα οὕτω δυστυχῶς ἐξελιχθήσαν, ὁ δὲ Σύλλογος, πρὶν ἔτι ἀναλάβῃ τὴν διοίκησίν του τὸ νέον Δ. Συμβούλιον, ὀριστικῶς ἀπεπέμπετο τοῦ ἰδρύματος, εἰς τὸ ὁποῖον δεχθεὶς νὰ παρασυρθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Καλαβρυτινῶν καὶ μόνον πρὸς τοῦτο τосαῦτα προσέφερε καὶ εἰς ὕλην καὶ εἰς ἡθικὴν ὑποστήριξιν.

Δ'.

Μήπως ὅμως, μεθ' ὅλα ταῦτα τὰ ἀχαρακτήριστα,

τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς ἀρχῆς, δὲν ἐπεξήτησε διὰ πάσης θυσίας νὰ προλάβῃ τὰ ἐπελθόντα γεγονότα καὶ ἀποτρέψῃ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὅ καὶ πλέον χιλιάδων δραχμῶν τοῦ κόσμου, εἰς ὅσας ἀνήρχοντο αἱ γενόμεναι πρὸς τὸ ἐργαστήριον δωρεαί; Οὐχί. Ἀμέσως ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, παρελθούσης τῆς πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας, ἀφ' ἧς ἡ ἐπιταγὴ ἐφίλοξενεῖτο εἰς τὰ θυλάκια τοῦ κ. τέως προέδρου, τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπεξήτησε συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς ὑποθέσεως, τῆς ὁποίας πρώτην φορὰν ἐπισήμως, ὑπὸ τοιαύτην χροιάν, ἐλάμβανε γνωσιν.

Τότε δὴ τότε! Ἦ ἔμφυτος κακία ἐξεδηλώθη ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ.

Ὁ ἡγούμενος τῆς κατὰ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιδρομῆς κ. τέως πρόεδρος φανερά ἐκείνου, ὅστις, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, εἶχε τὴν υποχρέωσιν νὰ τὰ προασπίσῃ. Διότι μία μεγάλη ἐπαρχία καὶ εἰς περιώνυμος Σύλλογος τῷ ἔδωκαν τὸ δικαίωμα νὰ διαιωὼσῃ τὴν μνήμην μέλους τῆς οἰκογενείας του, μηδὲν ὑπὲρ αὐτῶν πράξαντος καὶ ἐντελῶς ἀγνάστου, εἰς τὴν ἐποχὴν, οὐδὲ λίθος μνήμης καὶ εὐγνωμοσύνης ἰγέρθη δι' ἑκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς τε καὶ σύμπασα ἡ ἀπαλλαγείσα τῆς τυραννίας Ἑλλάς ὀφείλει τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ταπεινὸς καὶ εὐτελὴς πόλεμος διεξήγετο ἐκ μέρους τοῦ τέως προέδρου κατὰ τοῦ νῦν ἀξιολύ-

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων πρὸς ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγία Δαύρα τῶν Καλαβρύτων.

πλέον, μετ' ἐνδεικτικῆς ἀρρεπείας, παρέπεμπε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τοῦ Ἄννα εἰς τὸν Καίαφαν. Οὐδεμία συνεννόησις ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ. Τὰ συμφέροντα τῶν πτωχῶν Καλαβρυτινῶν νεανίδων ἐκυλίνοντο καὶ ἐποδοπατοῦντο ἀπὸ μέρους

μου καὶ σεβαστοῦ κ. Θεοδ. Ζαΐμη, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐστράφησαν αἱ τηλεβολοστοιχίαι. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης διαμαρτυρίαι, δικόγραφα καὶ ἐπιστολαί, γέμουσαι κληρικωτάτων καὶ βα-
ναυσοτάτων ὕβρεων, ἀπεστέλλοντο πρὸς τὸν κ. Θ. Ζαΐμην, ὥσανεὶ οὗτος νὰ ἠθύνετο διὰ τὴν συσσωμάτωσιν τῶν Καλα-
βρυτινῶν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν, ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ πολυποδοῦ τοῦ ἐπὶ ἑξαετίαν ἀσφυκτικῶς συσφίγγοντος τὸν Καλαβρυτινὸν Σύλλογον.

Καὶ εἰς ταῦτα μὲν οὐδεμία ἐδόθη ἀπάντησις, διότι οὐδέποτε ἴτο δυνατόν ὁ Σύλλογος τῶν Καλαβρυτινῶν ἢ ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος αὐτοῦ νὰ κατέλθωσι μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ προέλθωσιν εἰς ἀντεγκλήσεις μετὰ τοῦ τέως προέδρου του.

Ε'.

Θὰ ἦτο ἐν τούτοις οὐσιώδης παράλειψις, ἐὰν δὲν ἐσημειοῦτο ἐνταῦθα ἡ συνέχεια τῶν περιπετειῶν τοῦ Συλλόγου, εἰς τὰς ὁποίας ὑπέβαλεν αὐτὸν ἡ ἀχαρακτήριστος διαγωγή ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅστις «ἐπέσειρε τὴν εὐγνώμοσύνην ὀλοκλήρου τῆς πόλεως τῶν Καλαβρυτινῶν μετὰ τὰ θεάρεστα ἔργα του κ.λ.π.»

Ἐν τῇ μανιώδει φορᾷ τῆς ἐκδικήσεώς του κατ' ἐκείνων, οἵτινες διὰ τῆς τιμῆς, διὰ τῆς ὁποίας τὸν περιέβαλλον, ἐδελτίωσαν σημαντικῶς, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, τὴν θέσιν του, παρῶ-
τρυνε τὸν ἔμπορον κ. Δ. Ἀγγελόπουλον, τὸν εἰς δοσοληψίας εὐρισκόμενον μετὰ τοῦ ἐργαστηρίου, νὰ ἐπιβάλλῃ συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου, διὰ δάνειον εἰς τὸ ἐργαστήριον παρασχεθὲν, ἡ περιουσία τοῦ ὁποίου κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ ἀπετέλει ἐντελῶς διὰ κε κ ρ ι μέ ν η ν περιουσίαν ἀπὸ τῆς τοῦ Συλλόγου, διὰ δάνειον συνομολογηθὲν μετὰ τοῦ κ. τέως προέδρου καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ ἐργαστηρίου, τοῦ ὁποίου ἡ περιουσία κατὰ τὰς φράσεις του, «ἔκειτο μακρὰν τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου καὶ ἄνευ ὑποχρέωσεως αὐτοῦ». (Πρακτικά συνεδριάσεως 13ης Ἀπριλίου 1905).

Ὁ Σύλλογος οὕτω περιεπλάκη εἰς δικαστικοὺς ἀγῶνας κυρίως πρὸς τὸν κ. τέως προέδρον του, τὸν ἐπὶ ὀφείλων ἀπέναντι τοῦ

ἐμπόρου κ. Δ. Ἀγγελοπούλου, μετ' οὗ συνεβάλλετο ὥς διευ-
θυντῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως· πιστεύει ὅμως ἀδιστάκτως.

ΘΕΟΔ. ΤΣΑΒΛΗΡΗΣ
Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου.

ὅτι ἡ Δικαιοσύνη μετ' ὀλίγον θέλει ἀποδώσει τὸ δίκαιον ὅπου
πρέπει ν' ἀποδοθῇ.

Καὶ ἐπεξητήθη μὲν τελευταίως εἰς ταῦτα νὰ ριφῇ πέπλος

λήθης διὰ διαδόσεων σκορίμων, ὅτι ὁ ἰδιοκτίτης τοῦ ἐργαστηρίου προσφέρεται νὰ παραχωρήσῃ τοῦτο εἰς τὸν Σύλλογον ἐπὶ σημαντικῇ ἐκπτώσει ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Τοῦτο ὅμως, ἐρωτῶ, διατί γίνεται σήμερον; Διατί πρὶ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους, ὁπότε ἀξιότιμοι καὶ εὐυπόληπτοι ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένοι συμπολιταί μας καὶ μέλη τοῦ Συλλόγου ἐζήτουν ν' ἀναλάβωσιν ἰδίαις δαπάναις τὸ ἐργαστήριον, οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ μῖσος καὶ πείσμα ἄκαμπτον καὶ ἄγριον προέβαλλον εἰς τὴν αἰτησιν ταύτην;

Πῶς μετὰ ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος ἐρχονται καὶ ζητοῦσι συμβιβασμὸν μετ' ἐκείνων, οἵτινες, πρὶ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους, εἰς τὸ συμφέρον καὶ μόνον εἰς τοῦτο τῶν συμπολιτῶν των ἀποβλέποντες, ἐζήτουν συμβιβαστικὴν λύσιν μὲ θυσίας ὑλικὰς κολοσσιαίας δι' αὐτοὺς;

Τὸ διότι εἶνε προφανές· τὸ παρασκευασθὲν πῦμα ἐπεθύμουν νὰ ἀπογυμνώσουν πρῶτον τῶν ἀπομεινῶν σαρκῶν καὶ νὰ παραδώσουν μετὰ ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος τὸν σκελετόν.

Ἄλλ' ἔδει νὰ γνωρίζουν καὶ γνωρίζουν βεβαίως, ὅτι οἱ σύλλογοι καὶ ἰδ. ὡς ὁ Καλαβρυτινός, ὅστις ἔχει μεγάλα καὶ ἱερὰ ἰδανικά πρὸς πραγμάτωσιν, δὲν δύναται ν' ἀσχολῆται εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, διότι αὗται δὲν εἶνε εὐκόλουν νὰ διαχειρίζωνται ἀπὸ τὸν τυχόντα, ἐὰν οὗτος δὲν κατέγεινεν εἰδικῶς εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ τὸν ὅποιον ἐν τῇ προνοίᾳ καὶ μερίμνῃ του ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Καλαβρυτινῶν ἐξεῦρε πέρυσιν τὸ Διοικ. Συμβούλιον, πλὴν μὴ γενόμενον δεκτόν, ὅπως προηγουμένως ἐξετέθη. Ἀπόδειξις δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου εἶνε αὕτη αὕτη ἡ πτώσις τοῦ ἐργαστηρίου, ὅπερ δὲν ἡδυνήθη νὰ συγκρατηθῇ οὔτε ἐπὶ ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος μεθ' ὅλας τὰς 7 χιλιάδας δραχμὰς τῶν δωρεῶν.

Ἐὰν δὲ τοῦτο παρὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου ἐπεδίωξεν ὁ τέως πρόεδρος αὐτοῦ κ. Θρ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος, δὲν παρίσταται ἀνάγκη καταβολῆς πολλῆς σκέψεως, ἵνα ἐννοηθῇ ὅτι ὁρος καὶ πρόγραμμα εἰς τὰς τοιαύτας ἐνεργείας ἦσαν ἡ ὑποδούλωσις Συλλόγου καὶ ἐπαρχίας εἰς ἄλλους σκοποὺς μακρὰν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου εὐρι-

σκομένους. Διότι πᾶς δύναται νὰ δικαιολογηθῇ, φέρ' εἰπεῖν, ἡ

ΣΩΤ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γυμνασιάρχης, Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου.

προσπάθεια, ὅπως συλλεγῶσιν ὀλογραφαὶ κατὰ Ἰανουάριον

τοῦ 1907 πρὸς ἀποδοκίμασίαν τῆς ἐτέρας τῶν ἐν Καλαβρύτοις πολιτικῶν μερίδων, ἐπιζητησάσης κατὰ τὸν ρηθέντα μῆνα νὰ ἐπιδείξῃ ἐνταῦθα τὰς δυνάμεις τῆς ;

Εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι αἱ προσπάθειαι αὗται ὡς σκοπὸν εἶχον ν' ἀποδείξουν, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Καλαβρυτινῶν σύρει ὀπισθέν του ὑφ' ὁποιανδήποτε μορφὴν τὰ Καλάβρυτα. Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀπόπειραν ταύτην πρὸς περισυλλογὴν ὑπογραφῶν. αἵτινες, ὡς ἐλέγετο τότε, προσχηματικὰς εἰς τοὺς ἀφ' ὧν ἐζητοῦντο, θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὴν χειροτονίαν ἐνὸς παπῶ, ἐδίδeto λίαν διδακτικὴ ἀπὸ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 1ης Ἀπριλίου 1907.

Αὕτη, Σεβαστέ μοι κύριε Διευθυντά, εἶνε ἡ πιστὴ καὶ εὐλικρινὴς ἀφήγησις τῶν κατὰ τὸ ἀτυχὲς ἴδρυμα, ὅπερ ἐκαλεῖτο ἐργαστήριον ἐν Καλαβρύτοις. Αὕτη εἶνε, ἀτυχῶς, ἡ ἀλήθεια, ἣτις μίαν λυπηρὰν ἐντύπωσιν ἀφίνει : τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἄνθρωπος τῆς περιωπῆς τοῦ κυρίου τέως προέδρου ἐπελάθετο τὸ σὸν τῆς κοινωνικῆς θέσεώς του καὶ τῶν καθηκόντων του, ὥστε νὰ δικαιῶμαι νὰ φρονῶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦτο παραδεδομένος εἰς τὴν Ποινικὴν Δικαιοσύνην, πρὸς τὴν ὁποίαν μόνον ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια ἐνὸς Ζαΐμη δὲν τὸν ἀφῆκαν νὰ συρῇ.

Μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, φρονῶ, ὅτι ὁ Σύλλογος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν. Ἐπειδὴ ὁμως, κακῇ μοίρᾳ, τὸ ὄνομά του εἶνε συνδεδεμένον μὲ ὑπόθεσιν ἐνδιαφέρουσαν τὰ Καλάβρυτα, εἶνε ἀνάγκη νὰ δηλώσω ἐνταῦθα, παραλαμβάνων τὴν δῆλωσιν ἐξ ἐγγράφου τοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Καλαβρύτων, ὅτι ὁ Σύλλογος ἀδυνατῶν ἀπολύτως ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς λειτουργίας ἔργου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐντελῶς τὸν ἀπεξένωσαν οἱ ἱδρυταὶ αὐτοῦ, ἐπιθυμῶν διακαῶς ὁμως νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς ὑπηρεσίαν, ἣτις θ' ἀπέφερεν ὀρέλῃ ἠθικὰ τε καὶ ὕλικά διὰ τὰ πτωχὰ κοράσια τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, εἶνε διατεθειμένος, συμφώνως καὶ τῇ ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου αὐτοῦ Προέδρου γενομένη προφορικῇ βεβαιώσει ἐν Καλαβρύτοις, ἐφ' ὅσον τὸ ἐργαστήριον λειτουργεῖ καὶ παρέχονται ἐκ τῆς λειτουργίας ταύτης τὰ ἀνταλλάγματα εἰς

τὴν ἐπαρχίαν, τὰ σημειούμενα ἐν τῇ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον ἐπιστολῇ τῶν ἀξιολίμων συμπολιτῶν μου, νὰ παρέχῃ ἐτησίως εἰς τοὺς ἰθύνοντας τὸ ἐργαστήριον, ἐκ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ περιουσίας, ἐπιχορήγησιν ἐκ δρ. 500.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, Σεβαστέ μοι κ. Διευθυντά, τοῦ τόσον ἐν πλάτει ἐκτεθέντος, δὲν εἰμεθα διατεθειμένοι οὔτε ἐγὼ οὔτε καὶ ὁ Σύλλογος, καθόσον πιστεύω, νὰ ἐπανέλθωμεν πλέον. Ἐπιτρέψατε μόνον νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπ' ὀλίγον ἔτι, γνωρίζων ὑμῖν καὶ τινὰς τῶν ἄλλων τρόπων, πλὴν τῶν ἐκτεθέντων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ κ. τέως πρόεδρος ἐξεδήλωσε τὴν κατὰ τοῦ Συλλόγου μὴνίν του ἐπὶ τῇ πτώσει του ἐκ τῆς προεδρείας.

Ἡ Α. Σεβασμ. ὁ Ἐπίσκοπος Ἡλείας

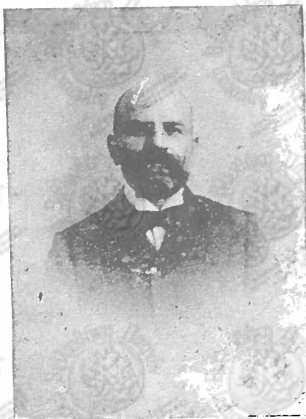
Κ: ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

(ἐκ Βελλᾶς τῶν Καλαβρυτῶν)

Ἔσχισε κατὰ πρόσωπον τοῦ τότε γραμματέως τοῦ Συλλόγου τὸ δίπλωμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε ἀποτετυπωμένη ἡ εἰκὼν τοῦ Γερμανοῦ καὶ τῶν Ἑρᾶων τῆς μεγάλης Καλαβρυτινῆς γενεᾶς, τὸ δίπλωμα τοῦ Συλλόγου ἐκείνου, ὅστις μὲ τὴν αἰγλήν καὶ τιμὴν περιέβαλλεν αὐτόν, τὸν μὴ ἄξιον ταύτης, δηλώσας συγχρόνως, ὅτι οὔτε Καλαβρυτινὸς θέλει νὰ ὀνομάζεται κἀν.

Ἦρνήθη νὰ παραδῶσιν τὰ πρακτικά Συλλόγου καὶ Συμβουλίου καὶ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συλλόγου, παραδοὺς μόνον τὰ πρακτικά, τὰ διπλώματα καὶ τὴν σημαίαν, ὅτε ἡπειλήθη διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως.

Κατεκράτησε καὶ κατακρατεῖ ἔκτοτε παρὰ τὴν κοινὴν ἡθικὴν καὶ παρὰ πᾶσαν κοι-

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΠΑΝΔΡΕΟΥ

Γυμνασιόδεχης, Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου.

νωνικὴν εὐπρέπειαν, 1) τὸν Σταυρὸν τῆς σημαίας τοῦ Συλλόγου, 2) τὸ Cliché τοῦ καταστατικού, 3) τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἡρώου καὶ 4) 200 λευκῶματα δαπάναις τοῦ Συλλόγου ἐκτυπωθέντα, εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἀνήκοντα καὶ ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν δραχμῶν 400.

Πλὴν εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν οὔτε προέβη οὔτε θὰ προβῇ ὁ Σύλλογος, ἵν' ἀπαλλαγῇ τέλος διὰ παντός ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὅστις μέ-

χρι τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1907 ἔφερε τὸν τίτλον τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν.

Παρακαλῶν Ὑμᾶς θερμῶς ἐν τέλει, Σεβαστέ μοι κ. Διευθυντά, ὅπως εὐαρεσטיθῇτε νὰ φιλοξενήσῃτε τὴν παρούσαν μου ἐν ταῖς στήλαις τῶν ἀγαπητῶν «Καιρῶν».

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Γ.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1907-1908.

Διὰ τὰ κατὰ τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου ἐπεκράτησεν ἡ σχέψις διὰ τὸ περιωρισμένον τοῦ χώρου νὰ

δημοσιευθῶσι μόνον αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ πρώτη τούτων καταχωρίζεται ἐφεξῆς ἀνακοινωθείσα ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Π. Κωνσταντινοπούλου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ περατώσασα τὴν ἐντολήν, ἣν ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ λάβῃ παρ' Ὑμῶν, ὑποβάλλει σήμερον δι' ἐμοῦ τὸ πόρισμα τῆς ἐξελέγξεως ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἐγκρίσιν.

Ἐκ τῆς αὐστηρᾶς, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ἐξελέγξεως, ἣν ἐνηργήσαμεν ἐπὶ τῶν βιβλίων, εὖρομεν ὅτι ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων μέχρι σήμερον ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 2, 511.40, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κάτωθι ἀξιών.

ΛΕΩΝ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου.

Ἐκ μετρητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου	Δραχ.	968.40
» καταθέσεων εἰς Τράπεζαν Ἀθηνῶν	»	550.—
» 10 μετοχ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 %	»	995.—
		<u>2,511.40</u>

Εἰς ἔσοδα εὔρομεν δεδικαιολογημένα	Δραχ.	1043.—
εἰσπραχθεῖσας ὡς ἑξῆς.		
Ἐκ τακτικῶν μελῶν τοῦ ἔτους 1906	Δραχ.	109.—
» » » » » 1907	»	909.—
» τοκομερ. τῶν ἄνω Ὀμολογιῶν	»	25.—
		<u>1,042.—</u>

Ἐξοδα εὔρομεν δεδικαιολογημένα	Δραχ.	458.50
διατεθέντα δὲ ὡς ἑξῆς·		
Δι' ἀγορὰν 3,000 μωρεοδένδρων	Δραχ.	109.60
Διὰ τέλεισιν μνημοσύνου καὶ ἑορτῆς Συλλόγου	»	60.—
» περίθαλψιν μελῶν	»	10.—
» δικαιώματα εἰσπράκτορος καθιερωθέντα ἀπὸ		
τῆς συστάσεως τοῦ Συλλόγου	»	278.90
		<u>458.50</u>

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ.

Ἵπόλοιπον προηγουμένου ἔτους	Δραχ.	1,926.90
Εἰσπράξεις τοῦ ἐλεγχομένου »	»	1,043.—
		<u>2,969.90</u>
Μετὼν δαπανηθέντων ὡς ἄνω	»	458.50
		<u>2,511.40</u>

ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΗΡΩΟΥ.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ἡρώου μέχρι σήμερον, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τούτῳ τηρουμένων μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας καὶ τάξεως βιβλίων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 11,976.85 καὶ ἐκ τούτων 11,501.25 προέρχονται ἐξ ὑπολοίπου τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ 475.60 εἰσπράχθησαν κατὰ τὸ ἐλεγχόμενον ἔτος, εἰσὶ δὲ κατατεθειμένα εἰς μὲν τὴν Τράπ. Ἀθηνῶν δρ. 11,501.25 Εἰς χεῖρας δὲ τοῦ ταμίου δι' οὓς λόγους ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ δεδικαιολογημένως ἐξέθηκε

δρ. 475.60
11,976.85

ΚΙΝΗΣΙΣ ΜΕΛΩΝ.

Ὡς ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Συλλόγου ἐμφαίνεται, κατὰ τὸ ἐλεγχόμενον ἔτος ἀπεκόπησαν διπλότυποι ἀποδείξεις τακτ. μελῶν 1845 ἐκ τούτων δὲ 374 ἀνήκουσιν εἰς μέλη ἀποδημήσαντα τῶν Ἀθηνῶν

καὶ διαγραφέντα, 562 εὐρίσκονται ἀνείσπρακτοι εἰς χεῖρας τοῦ εἰσπράκτορος, αἱ δὲ ὑπόλοιποι 909 εἰσπράχθησαν.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ νομίζει καθήκον αὐτῆς ἐπιβεβλημένον, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, καθόσον λυπεῖται εἰλικρινῶς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων. Νομίζουσα δ' ὅτι ἔκαστος τῶν μελῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του καὶ ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς δράσεώς του δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἐνθαρρύνῃ εἰς τὸ εὐγενὲς μέν, ἀλλὰ καὶ ἐπίμοχθον ἔργον, ὅπερ τῷ ἀνεθέσαμεν, ἰδίᾳ δ' εἰς τὸ ζήτημα τῆς προθυμίας, καὶ οὐ μόνον νὰ συνεισφέρωσι τὴν συνδρομὴν των τακτικῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ φροντίζωσιν εἰς τὸν πολλαπλασια-

ΧΑΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ
Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου

σμὸν τῶν μελῶν, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰσχὴν τοῦ Συλλόγου, καὶ μεθ' ὑπερηφανείας νὰ παροτρύνωσι πάντα Καλαβρυτινὸν νὰ ἐγγράφηται μέλος, καθ' ὅσον μάλιστα ἔχομεν πατρίδα ἐνδοξον, αἱ ἀναμνήσεις τῆς ὁποίας τὴν οἰκουμένην δλόκληρον καταπλημμυροῦσι.

Τὴν ἐντολήν της περαίνουσα ἡ Ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ προτείνει, τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Ἀκοῦ Συμβουλίου, συγκαίρει ἐγκαρδίως τὸ Ἀκὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ καρτερικότητα, μεθ' ἧς διευθύνει τὰς ὑποθέσεις τοῦ Συλλόγου, καὶ εὐχεται εἰς τὸν ὕψιστον νὰ διαφυλάττῃ ὑπὸ τὴν σκέπην του πάντα τὰ μέλη καὶ εὐδότησιν τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φίλης πατρίδος.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου

Δ'.

ΕΚΛΟΓΗ ΕΠΙΤΙΜΩΝ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕΛΩΝ.

Κατὰ τὴν Γενικὴν συνέλευσιν τῆς 6ης Ἀπριλίου 1908, τροποποιηθέντος τοῦ καταστατικοῦ, προτείνεται ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Τσίμα καὶ γίνεται ἐμοθύμως δι' ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις, ὅπως ἀνακηρυχθῇ καὶ ἀνακηρύσσεται Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἰσοβίως ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ κ. Ἀλέξανδρος Θρ. Α. Ζαΐμης. Τὴν ἀνακήρυξιν αὐτὴν τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Ἀλέξ. Θρ. Ζαΐμην διὰ τοῦ κάτωθι ἐγγράφου.

Ἀριθ. 320

Ἀθήνησι τῇ 2 Μαΐου 1908

Ἐξοχώτατε!

Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ συμπολιτῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος κατὰ τὴν γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ τῆς 6ης Ἀπριλίου ἐ. ε. ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐκ τῶν μελῶν κ. Γ. Τσίμα ἀνεκήρυξεν Ὑμᾶς μετ' ἐπευφημιῶν καὶ ἐν ἀκρατῇ ἐνθουσιασμῷ ἰσοβίως Ἐπίτιμον αὐτοῦ Πρόεδρον. Τὸν τίτλον τοῦτον, Ἐξοχώτατε, ἡ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν ἐκπροσωπουμένη ἐνταῦθα Ἐπαρχία ἡμῶν ἀπένευμε τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, ὡς ἐλάχιστον δαίγμα τῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεται, ἀνθ' ὧν μεγάλων καὶ πολυτίμων ὑπηρεσιῶν Αὕτη προσέφερεν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν πατρίδα ἐν γένει. Τὸν τίτλον τοῦτον ἀπονέμουσιν οἱ συμπολιταὶ τῆς Ὑ. Ἐξοχότητος εἰς ὑμᾶς ὡς ἀντάξιον ἀπόγονον τῶν Ἀνδρέου καὶ Θρασυδούλου Ζαΐμη. Ὁ τίτλος οὗτος μόνον εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀνήκει δικαιοματικῶς, ἐλπίζω δὲ ὅτι Αὕτη θέλει εὐδοκήσει νὰ τὸν ἀποδεχθῇ.

Ἐπιφυσσόμενοι ἐν καιρῷ, ὅπως λάβωμεν τὴν τιμὴν ἐπισήμως νὰ ἐπιδώσωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὸ ἀνήκον δίπλωμα, μετ' ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 6ης Ἀπριλίου καὶ δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας νὰ διαβεβαιώσωμεν τὴν Ὑ. Ε. περὶ τῆς πρὸς Αὐτὴν ἀφοσιώσεως ἡμῶν.

Διατελούμεν ταπεινότατοι καὶ πιττότατοι

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Εἰς τὸ ἐγγράφον τοῦτο τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης ἀπῆν-
τησεν ὡς ἑξῆς:

Ἐν Χαλέπῳ τῇ 12 Μαΐου 1908.

Κύριε Πρόεδρε,

Δεσμοὶ στενοὶ συνδέουσι τὴν οἰκογένειαν Ζαΐμη μετὰ τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρυτινῶν διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον μετ' εὐφροσύνης

δέχομαι πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῶν συμπολιτῶν μου πρὸς ἡμᾶς. Τοιαύτην ὑπολαμβάνω καὶ τὴν ἀνακήρυξίν μου εἰς ἐπίτιμον Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν.

Λίαν συγκεκινημένος ἐπὶ τῇ ἀπονεμηθείσῃ μοι τιμῇ, παρακαλῶ ὑμᾶς, κ. Πρόεδρε, ὅπως εὐαρεστούμενος διαδιδάσχητε πρὸς τὸν Σύλλογον τὰς ἐμὰς θερμὰς εὐχαριστίας.

Διατελῶ ὅλως πρόθυμος

ΑΛΕΞ. ΘΡ. ΖΑΪΜΗΣ

ΗΡ. ΚΑΡΚΟΥΛΙΑΣ
Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου.

Συνεπεῖα δὲ τῶν ἄνω κατὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1908 τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου σύσσωμον μεταβὰν παρὰ τῷ ἐπι-

τίμῃ Προέδρῳ τοῦ Συλλόγου κ. Ἀλεξ. Ζαΐμη ἐπέδωκε πρὸς αὐτὸν καλλιτεχνικὸν δίπλωμα μετ' ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 6ης Ἀπριλίου, ὃ δὲ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἠδύχηθη, ὅπως ὁ Ὑψίστος διαφυλάττῃ αὐτόν· ὁ κ. Ἀλ. Ζαΐμης ἀπήντησεν οὕτω: «Βαθύτατα συγκεκινημένος, κύριοι, ἀποδέχομαι τὸ τρανώτατον τοῦτο δεῖγμα τῆς ἐκτιμήσεως τῶν συμπολιτῶν μου, ὅπερ θεωρῶ ὡς μεγάλην τιμὴν. Σὰς εὐχαριστῶ ἐκ μέσης καρδίας καὶ σὰς παρακαλῶ, ὅπως γείνητε διερμηνεῖς τῶν ἀλοθημάτων μου τούτων καὶ πρὸς τὸν Σύλλογον».

Ο Κος ΑΛΕΞ. ΘΡ. Α. ΖΑΪΜΗΣ

Καὶ δικαίως ὁ σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν ἀνεκίρυνξε βοή· ἐπίτιμον Πρόεδρον τὸν κ. Ἀλέξ. Ζαΐμην, δικαιότατα δὲ καὶ ἡ ἐπαρχία ὀλόκληρος καὶ τὸ ἔθνος ἐκτιμᾷ καὶ σέβεται αὐτόν, ὅτι οὗτος παρέσχεν εἰς τὴν πατρίδα πολυτίμους ὑπηρεσίας.

Καὶ ἐν πρώτοις, ἐν ᾧ κατὰ τὸ ἀπαίσιον ἔτος 1897 ὅλος σχεδὸν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ τίπος οὐσσοῦμος καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ὁ τότε πρωθυπουργὸς Θεόδωρος Δηλιγιάννης καὶ αὐτὸς ὁ Ἄναξ μετὰ τοῦ ἔθνους ἦσαν ὑπὲρ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, ἐν στόμα ἐν τῷ τόπῳ τοῦτῳ εὐρέθῃ εἰλικρινές, ὅπως διασαλίσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ διακηροῖ τὸν ἐπαπειλοῦντα τὸ Ἑλληνικὸν ὕλεθρον. Καὶ τὴν εἰλικρινὴ ἐκείνην φωνὴν τὴν ἀπὸ καρδίας μεστῆς μεγάλου πατριωτισμοῦ ἐκπορευθεῖσαν καὶ ἀπὸ βαθυτάτης γνώσεως τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, ἔρρηξεν ὁ τότε πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Ἀλέξ. Θρ. Ζαΐμης ἐν συνεντεύξει μετὰ συντάκτου κορυφαίας Εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος· «ὁ πόλεμος, ἔλεγεν ὁ κ. Ζαΐμης, θὰ εἴνε καταστρεπτικὸς διὰ τὸν τύπον, διότι εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφοβητήσεως ὅτι θὰ ἰττηθῶμεν. Ἀλλὰ καὶ ἂν νικήσωμεν, τί θὰ δυνηθῶμεν ἐπὶ πλέον νὰ ἐπιτίχωμεν ἢ τὴν αὐτονομίαν τῆς Κρίτης, ἣν αἱ προστάτιδες Δυνάμεις μᾶς προσφέρουσιν ἤδη, ἀκριβῶς διὰ τ' ἀποτρέψωσι τὸν πόλεμον; Ἔργον ἐπομένως οὐφρονος καὶ συνετῆς πολιτικῆς εἶνε τ' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἐν τῷ παρόντι ἀμαχητεὶ προσφερομένην ἡμῖν αὐτονομίαν τῆς Κρίτης, νὰ προσπαθήσωμεν δὲ διοργανούμενοι στρατιωτικῶς καὶ ναυτικῶς, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι, ταῖς ἰδίαις δυνάμεσι στηριζόμενοι, ἀπαιτήσωμεν πολλῶ πλεόνα».

Ταῦτα ὅμως δυστυχῶς οὐ μόνον δὲν ἐχρησίμευσαν, ὥς ὠφελεν, ὅπως ἀποτραπῶσιν οἱ κυβερνῶντες ἀπὸ τοῦ ὀλοθηροῦ χάους, εἰς τὸ ὅποιον κατέπιπτον, ἀλλ' ὅλως ἀντιθέτως, ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς δημοκοπίαν μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε τ' ἀκουσθῶσι φωναὶ παραπαύοντων ὅτι ὁ λέγων ταῦτα κ. Ἀλέξ. Θρ. Ζαΐμης ἦτο προδότης !!!

Ὁ πόλεμος ἐκηρύσσεται, αἱ μάχαι διεδέχοντο ἀλλήλας καὶ ὁ Ἐτὲμ

πασσᾶς κατελάμβανε τὰ Θεσσαλικά πεδία. Ἡ κυβέρνησις Δηλιγιάννη ἀντερέπετο ὑπὸ τὰς ἰαχὰς τοῦ συναισθανομένου τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς πλήθους, καὶ ταύτην διεδέχετο ἡ ὑπὸ κ. Α. Ράλλην οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, ἥτις τὴν αἰτίην ὑπέστη τύχην. Καὶ τότε ἡ κοινὴ συνειδήσις ἐξίτηι

χεῖρα στιβαράν, ἥτις τὰ περισυλλέξῃ τὰ συντρίμματα. Καὶ ἤρνοιξε τὴν ἀγκάλην εἰς τὸν ὑπέροχον πολιτικόν, τὸν ὁποῖον τὰ πράγματα ἐδείκνυνον ὡς μόνον δυνάμενον ἐν ταῖς κρίσεσις ἐκείναις σιγμαῖς ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχήν. Καὶ ὁ πρὸ τίνος χρόνου λέγων γυνὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ὑπὸ τῶν δημοκόπων προδότης ἀποκαλούμενος, ἐκαλεῖτο μετ' ὀλίγους μῆρας, ὅτε τὰ πράγματα ἀπεκάλυπτον τὰ πράγματα, ἵνα διενθύνῃ τὰς τέχας τοῦ Ἑθιους.

Περὶ τοῦ ἔργου, τὸ ὅποτον ἐπετέλεσεν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Θ. Ζαίμης μετὰ τὸν πόλεμον, οἱ πάντες γνωρίζομεν, ἡ δ' ἱστορία θέλει ἀφαιρώσῃ πολλὰς ἐκ τῶν σελίδων τῆς εἰς τὴν μεμετρημένην καὶ σώφρονα πολιτικὴν δρᾶσιν ἐκείνην.

Εἴμεθα ὁμως ὑποχρεωμένοι νὰ μνημονεύσωμεν ἐν τῷ παρόντι,

Ἡ Α. Σεβασμ. ὁ Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας

Κος ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

(ἐκ Δεσινου τῶν Καλαβρύτων)

ποῖον ἦτο τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα, ὅφ' ὃ ἐνόει νὰ κυβερνήσῃ ὁ μέγας Ἕλλην πολίτης, ἵνα καταφανῇ, μετὰ πόσης χρηστότητος καὶ περινοίας ὁ καλούμενος τότε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν ἐκ Καλαβρυτινῶν πολιτευτῆς, εἴτετε τὰς βάσεις τῆς πολιτικῆς του σταδιοδρομίας, ὡς ἀρχηγοῦ κόμματος. Κατὰ Νῆριον τοῦ 1898 ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν ὑπομνήματι, δημοσιευθέντι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 190 τῆς 18 Νηρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐξέθετεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὰς σκέψεις, αἵτινες εἶδει νὰ κρατήσωσι μετὰ τὰ ἀνυπόμνημα τῶν 97. Ἀνυπόμνημα ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἐν ἡθελήσῃ νὰ ἐγκολπωθῇ τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο, οὐτινος ἡ ἐφαρμογὴ ἀφρείκτως ἤθελεν ἔχει ἀγλαοὺς καρποὺς διὰ τὴν χώραν, ἀλλ' ἠκολούθησε τὴν πολιτικὴν τῆς φενάκης καὶ τῶν παχυλῶν ὑποσχέσεων, τὴν ἀναγαγοῦσαν τὴν φανulότητα εἰς δόγμα, καὶ ἡς αἱ συνέπειαι συσσωρευνέουσαι, τοιαύτην πανηγυρικὴν ἔσχον ἐκδήλωσιν τῇ 15ῃ Ἀπριλοῦ π. ἔ. Ἐκεῖνο ὅμως, ὕπερ ἰδιαιτέρως θέον νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα, εἶνε αἱ ιδέαι τοῦ κ. Ζαΐμη περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὁργανώσεως τῆς χώρας καὶ τοῦτο, διότι οἱ φιλοπόλεμοι καὶ οἱ δημοκράτοι οἱ διαρκῶς ἐπιζητοῦντες νὰ παραπλανῶσι τὸν λαόν, τὴν κακίστην τῶν ὑπηρεσιῶν προσφέροντες εἰς αὐτόν, διεκήρυξαν ἔκτοτε ὅτι ὁ κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης ἦτο κεκρηγμένος ἐναντίον πάσης στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς διοργανώσεως καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλ' ἵνα καταδειχθῇ πόσον δημοσκοπικῶς, ἐξεμεταλείοντο τὰς περιστάσεις οἱ ταῦτα διακηρύσσοντες, ἀναγκαῖον εἶνε νὰ παρατεθῇ ἐνταῦθα περικοπὴ ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὑπομνήματος ἐκείνου, ἐν ᾧ ἀντικατοπτρίζονται αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ ιδέαι τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ.

« Μετὰ τὰ τελευταῖα ἀνυπόμνημα γεγονότα, Μεγαλειότατε, ἔγραφεν ὁ κ. Ζαΐμης, ἡ ἐντὸς τῶν ὁρίων σώφρονος προϋπολογισμοῦ διοργανώσεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ὅπως ὅμην παρεσκευασμένοι εἰς πᾶν ἐνδεχόμενον, εἶνε ἀνάγκη ἐπιβεβλημένη ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Περιλαμβάνον δ' ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρασκευῆς οὐ μόνον νέον ὁργανισμόν τοῦ στρατοῦ καὶ μέριμναν πρὸς τροποποίησιν τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων αὐτοῦ καὶ τὴν προμήθειαν τῶν χρησίμων κατὰ τε ξηρῶν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν πρὸς μόρφωσιν τῶν πολιτῶν ἐργασίαν, ἵνα ὅταν οὗτοι κληθῶσι νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν Πατρίδα, ὑπολείπηται μόνῃ ἡ ἐξάσκησις αὐτῶν εἰς τὰ ἔργα τὰ καθαρῶς στρατιωτικὰ ».

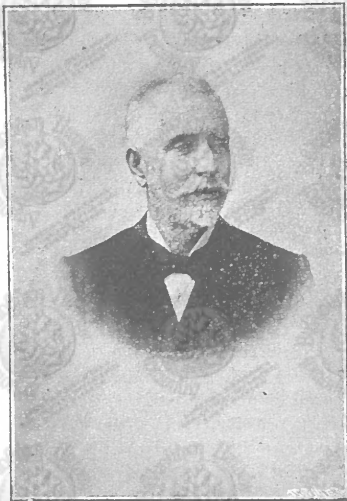
Ἀλλ' ἐρωτῶμεν οἱ ὑπὲρ τῶν ἀμέσων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν παρασκευῶν ἀπὸ τοῦ 1898 κοπιόμενοι, κατ' ὁρῶσαν ν' ἀποσπασθῶσιν, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, τῶν σοφῶν τοιούτων ᾠμάτων; τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι πραγματικῶς ἠρξάμεθα παρασκευαζόμενοι, ἀφ' ἧς

ὁ κ. Θεοτόκης ἀπέπτυε τὰς παλαιὰς του περὶ ἀμέσων στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς συντάξεως τῆς χώρας θεωρίας καὶ ἐνεκομποῦτο κατὰ τὴν 1906 τὰς μεμετροημένας καὶ σόφρονας σκέψεις τοῦ κ. Ζαΐμη.

Καὶ ἂν τὸ ἔθνος ἐξημιώθη ἐκ τῶν ἐπὶ δεκαετίαν κρατουσῶν θεωριῶν, περὶ ἀμέσων παρασκευῆς, εὐκόλον εἶνε νὰ συμπεράνωμεν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι, ἂν ἀπὸ τοῦ 1898 ἐπεβάλλοντο αἱ ἰδέαι τοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπομνήματος, θὰ εἴχομεν σήμερον ἀποκτήσει ὅ,τι μετὰ μίαν δεκαετίαν ἐλπίζομεν πλεον ν' ἀποκτήσωμεν.

Κατὰ τὸ 1902 ὁ κ. Ἀλέξ. Θρ. Ζαΐμης ἐκαλεῖτο καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, οὐχὶ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς, ἀλλ' ἐκ νέας ταραχώδους ἐσωτερικῆς ἐξεγέρσεως, ἧς ἡ ἐκφανσις ἐξεδηλοῦτο τοσοῦτον τραγικῶς ἐν τῇ ὁδῷ Κοραῆς. Ἡ 8η Νοεμβρίου ἡ προκληθεῖσα ἐκ τοῦ ζητήματος τῶν μαλληαρῶν μεταφράσεων τοῦ Εἰσαγγελίου συνετάραξε τὸ καθ' ὅλην, ὁ κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης καὶ πάλιν ἐκλήθη, ἵνα παριώσῃ τὴν τάξιν.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν. Ὡς πρὸς δὲ τὰς περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἰδέας τοῦ κ. Ζαΐμη ἐναντιοὶ εἰσὶν εἰσέτι αἱ ἀναρῆροι κραυγαὶ τῶν δημοκόπων μετὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐξωτερικεῖσαι τοιῶν. Ὅτε δὲ ὁ κ. Ζαΐμης ἀπὸ τοῦ 1904 ἐξήγγειλεν ἀνανθίστως ὅτι, τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα εἶνε νόημα χρόνιον καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν Μακεδονικῶν σωμάτων, ἀντὶ βελτιώσεως ἐπιδεινῶσιν θὰ ἐπέφερον εἰς τὰ Μακεδονικὰ πράγματα, νέοι πάλιν γόοι τῶν πατριωτῶν ἠκοῦσθησαν, ὁ δὲ κ. Ζαΐμης διὰ μίαν ἔτι φοράν ἐκαλεῖτο προδότης· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἐξεγερθῇ σόσσωμος ἡ Εὐρώπη, ἔπρεπε νὰ δεχθῶμεν τοὺς κολάφους, οὗς καθ' ἡμῶν κατήνεγκεν ἀμειλίκτως ἡ ὁμορὸς Ἐπικράτεια, ἔπρεπε νὰ πλημμεληθῶσι τὸ

Γ. ΠΑΠΠΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου.

Κράτος οἱ ἐκ Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας πρόσφυγες, ἥς πλημμύρας τὸ βάρος εἶνε γνωστὸν τίνα κλονισμόν ἐπέφερεν εἰς τὰ οἰκονομικά τοῦ Κράτους, ἵνα κατανοηθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν λόγων τοῦ κ. Ζαῖμη.

Διότι ἐφ' ὅσον ἴδιον τοῦ πολιτικοῦ εἶνε τὸ προβλέπειν, ἀναγκαῖον εἶνε ὁ βανὺς γνώστης καὶ μελετητὴς τῶν πραγμάτων πολιτικὸς νὰ προλέγῃ, οἷχί τι θέλομεν, διότι τοῦτο ὑποπίπτει εἰς πάντων τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν προσοχὴν, ἀλλὰ τί καὶ διὰ τίνων μέσων δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν.

Τοιοῦτος εἶνε ὁ ἐκ Καλαβρυτινῶν πολιτευτὴς ὁ μεμετρημένος καὶ μετὰ συνέσεως ἀπεργαζόμενος τὰ ἐσωτερικά, ὁ μετὰ περ. νοίας καὶ διπλωματικότητος δαχειριζόμενος τὰ ἐξωτερικά. Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὁ γνωρίζων εἰς τὸν Βασίλει, ὅτι δὲν θὰ βελτιώσωμεν τὴν διοίκησιν, εἰ δὲν θέσωμεν γραμμοὺς εἰς τὴν πλήμμυραν τῶν προσωπικῶν ζητημάτων, ὁ περιορίσας τὴν συναλλαγὴν ὁ ἴδ. οὗς ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του κατὰ ¹⁰/₁₀₀ μόνον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, ὁ ἐλπίζων ὅτι ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος ἤθελεν ἔχει τοῦλάχιστον τὸ ἀγαθόν, ἔτι κατέστησεν ἡμᾶς συνετωτέρους καὶ ὅτι τὰ ἐκ πικρᾶς πείρας διδάγματα θὰ παρδείχον ἡμῖν τὴν δίναντες ν' ἀπαλλαγῶμεν ἀτελειῶν, αἵτινες ἀπὸ μακροῦ ὑφιστάμεναι ἐγένοντο καταφανεῖς εἰς τὰς δεινὰς τῆς πατρίδος περιστάσεις.

Πρὸς τὸν τοιοῦτον μέγαν Ἑλληνα τὸν γέροντα εἰς τὰς γλέβας τοῦ τοῦ εἰγενὲς αἷμα δι' οὐ πρὶν κληρικῶν οἰκογενειῶν, ἀπέβλεψαν μετὰ πεποιθήσεως ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ αἱ Μεγ. Δυνάμεις, ἵνα ἀναθέσωσι καὶ ἀνέθεντο τὴν ἡρμοστείαν τῆς πολυπαιθοῦς Κρήτης.

Τὸ κολοσσιαῖον ἐθνικὸν ἔργον τοῦ κ. Ζαῖμη ἐν Κρήτῃ εἶνε ζήτημα ἂν ἐπαρκῶς ἐξετιμῇ, δὲν εἶνε ὅμως ἀτυχῶς ἐπιτετραμμένον ἐν τῷ παρόντι γὰρ ἐκτεθῇ, τίνες λόγοι συνέτειναν εἰς τὴν τελευταίαν δυσχέρειαν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ πῶς καὶ πάλιν οἱ αἰῶνες πατριῶται δὲν ἠβέλησαν ν' ἀκούσωσι τὰς ἀποτροποῦσας πάντα κίνδυνον ἀπὸ τῆς Κρήτης συμβουλίας τοῦ σοφοῦ Καλαβρυτινοῦ.....

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Ἐν τῇ συνεδριάσει δὲ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 24ης Ἀπριλίου 1908 ἀνεκηρύχθησαν ὁμοφώνως ἐπίτιμα μέλη τοῦ Συλλόγου ἡ Α. Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος ὁ ἀξιότιμος κύριος Στέφανος Στρέϊτ διοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ἀειμνηστὸς Ι. Παπαδιαμαντόπουλος ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Πρὸς τούτους ὁ Σύλλογος ἀπέστειλε τὰ κάτωθι ἑγγράφα :

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1908.

Πανιερώτατε,

Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίασιν ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ, ὅτι ἡ Υ. Π. εἶχε τὴν εὐμένειαν ν' ἀποδεχθῇ τὴν παράκλησιν, ὅπως Προεδρεύσῃ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων δι' ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ, πρὸς τιμὴν τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες πρῶτοι ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἐξεγέρσεως, ἀνέθηκεν εἰς ἐμὲ τὴν ἐντολήν, ὅπως λάβω τὴν τιμὴν καὶ ὑποβάλω τῇ Υ. Π. τὰς ἐνθέρμους αὐτοῦ εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖάν του εὐγνωμοσύνην.

Τὸ δὲ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, εὐγνωμονοῦν ἐπίσης ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐκ μέρους τῆς Υ. Π. εὐγενεὶ εὐμενείᾳ πρὸς τὸν ἡμέτερον Σύλλογον καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ, κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 24ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀνεκήρυξεν ὁμοφώνως τὴν Υ. Π. ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν, ἐπιφυλάχθην νὰ κανονίσῃ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως τῇ Υ. Π. ἐπιστήμης τοῦ οἰκείου διπλώματος.

Ἐλπίζων, Πανιερώτατε, ὅτι ἡ Υ. Π. δὲν θέλει παρίδῃ τὰ εὐγενή, ταῦτα αἰσθήματα τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν

Διατελῶ τέκνον Σας ἐν Χριστῷ καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν Σας.

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΙΩ. ΣΑΓΓΙΑΣ

Τῇ Α. Π. τῷ Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτῳ.

ΧΡ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου.

Ὁμοίως εἰς τὸν Σὸν Διοικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης κ. Στεφ. Στρέϊτ καὶ τὸν ἀειμνηστὸν Ι. Παπαδιαμαντόπουλον ἀπεστάλη τὸ κάτωθι ἔγγραφον.

Ἀθήνησι τῇ 3 Μαΐου 1908.

Σεβαστὲ Κύριε,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, ἐπὶ τῇ ἀναγκῇ τῆς εὐμενοῦς ὑφ' ἡμῶν ἀποδοχῆς τῆς παρακλήσεως, ὅπως συμμετάσχητε εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων δι' ἀνέγερσιν Ἑρφίου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ, βαθέως εὐγνωμονοῦν, κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 24ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀνεκήρυξεν ὑμᾶς ὁμοφώνως ἐπίτιμον τοῦ Συλλόγου μέλος ἐπιφυλαχθὲν νὰ κανονίσῃ τὸν χρόνον καὶ τρόπον τῆς ἐπιδόσεως ὑμῖν ἐπισήμως τοῦ οἰκείου διπλώματος.

Δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας, Σεβαστὲ Κύριε, ὅπως λάβω τὴν τιμὴν καὶ ποιήσωμαι τὴν διαβεβαίωσιν περὶ τῆς ἐξαίρετου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Διατελῶ πάντοτε μετὰ σεβασμοῦ

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Συμφώνως δὲ πρὸς τὰ ἄνω κατὰ Σῶριον τοῦ 1908 ἐπεδόθη εἰς τὴν Α. Πανιερότητα τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητον, τὸν κ. Στέφανον Στρέϊτ καὶ τὸν Ἰωάννην Παπαδιαμαντόπουλον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συσσωμὸν παρασταθέντος, τὰ σχετικὰ καλλιτεχνικὰ διπλώματα, πάντων τῶν ἀνωτέρω εὐχαριστησάντων θερμῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ εἰς αὐτοὺς τιμῇ.

Ε΄.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΗΡΩΪΚΗΣ ΤΟΥ 1821 ΕΠΟΠΟΙΑΣ

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ

ΕΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΙΜΒΡΑΪΊΜ

*Εὐγενέστατε Ἡγούμενε καὶ ἐπίλοιποι παπάδες καὶ καλογέροι
Μεγάλου Σπηλαίου.*

Σᾶς σημειόνω ὅτι εἵμαστε φερμένοι μετὰ τὸν ὑψηλότατον Ἱμβραῖμ πασὰν ἐφέντη μας εἰς κάμπον Καλαβρύτου ἐδῶ καὶ τέσσαρες ἡμέραις προτηνότερα καὶ ἔχομεν μεγάλες ὀρδινίαις καὶ ἐτοιμασίαις διὰ τὴν πολιορκίαν μοναστηρίου Μεγάλου Σπηλαίου. Καὶ ὥς τὸ ταχὺ προσμένομεν νὰ μᾶς ἔρθουν τὰ τόπια καὶ ἡ μπόμπες καὶ ἀρκετὰ σύνεργα διὰ μῆνες, καὶ ἔπειτα ἀπὸ μιᾶν ἢ δύο ἡμέραις νὰ ριζώμε

τὰ ὁρδιά μας περὶ πολιτορκίας τοῦ Μοναστηρίου, εἰς αὐτὰ τὰ μέρη διὰ τοῦτο σᾶς φανερώνω ὅτι νὰ λυπηθῇτε τὸ μοναστηρί σας νὰ μὴν τύχη καὶ χαλάσῃ. Καὶ ὅτι εἰς τὸν ἄλλον καιρὸν δὲν ἐχάλασε, μὴν τύχη καὶ χαλάσῃ. Καὶ τώρα μάλιστα οἱ πλέον ἀγνωθοὶ (= οἱ ὀλιγώτερον γνωρίζοντες) ἀπὸ λόγου σας ἦρθαν καὶ ἐπροσχύνησαν εἰς τὸν ἀφέντη μας καὶ ἐγλύτωσαν τὰ χωριά τους καὶ τὸς λαὸ καὶ τὴν ζωὴν τους καὶ τὸ πρᾶγμα τους. Λοιπὸν τοῦ λόγου σας εἰσθε γνωστικώτεροι ἀπὸ ἐκείνους καὶ θέλει στοχασθῇτε τὸ κάθε πρᾶγμα καλὴν λίττερα. Παραπάνου δὲν σᾶς γράφω, θέλει πληροφορηθῇτε καὶ ἀπὸ τὸ γράμμα ἀπὸ τοῦ φίλου μου τοῦ Φωτήλα, θέλει σᾶς συμβουλεύσῃ ὁ ἴδιος. Ἡ γούμενε, θέλει στοχασθῇς, ἐτοῦτο τὸ κίνημα τοῦ Ρωμαίων δὲν θέλει ἐβγῇ σὲ κεφάλι. Λοιπὸν σὰν φρόνιμος ὅπου εἶσαι, στοχάσου βαθεῖα πῶς δὲν εὐρίσκει καλὸ τέλος καὶ εἶσαι νοικοκύρης. Θέλεις εἰξεύρεις ὅτι αὐτὸ, ὅπου σᾶς γράφω, τὸ γράφω μὲ τοῦ ὑψηλοτάτου ἀφέντη μας τὸν ἐρισμὸν καὶ νὰ μὲ ἀποκριθῇτε εἰς τὰ ὅσα σᾶς γράφω.

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Εἰδικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου.

τῇ 21 Ἰουνίου 1897.

(Τ. Σ.)

Σαμὴ ἐθένητις, Σεχνιτζίσκη ἐθένη Ζαντέ.

Δοθήτω τὸ παρὸν τοῦ ἡγουμένου Μοναστηρίου καὶ ἐπιλοίπους παπάδες καὶ καλογέρους Μεγάλου Σπηλαίου.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΜΟΝΗ.

Ὑψηλότατε ἀρχηγὲ τῶν Ὀθωμανικῶν ἀρμάτων Χαῖρε.

Ἐλάδομεν τὸ γράμμα σου καὶ εἶδομεν τὰ ὅσα γράφεις, εἰξεύρο-

μεν πῶς εἶσαι εἰς τὸν κάμπον τῶν Καλαθρυτῶν πολλὰς ἡμέρας καὶ ὅτι ἔχεις ὅλα τὰ μέσα τοῦ πολέμου· ἡμεῖς διὰ τὴν προσκυνήσωμεν εἶνε ἀδύνατον, διότι εἴμεθα ὀρκωμένοι εἰς τὴν πίστιν μας ἢ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἢ νὰ ἀποθάνωμεν πολεμοῦντες, καὶ κατὰ τὸ αἶνί μας (πίστιν μας) δὲν γίνεται νὰ χαλάσῃ ὁ ἱερὸς ὅρκος τῆς πατρίδος μας. Σὲ συμβουλευόμεν ὁμῶς νὰ ὑπάγῃς νὰ πολεμήσῃς ἄλλα μέρη, διότι ἂν ἔλθῃς ἐδῶ νὰ μᾶς πολεμήσῃς καὶ μᾶς νικήσῃς, δὲν εἶνε μέγαλον κακόν, διότι θὰ νικήσῃς παπᾶδες, ἂν ὅμως νικηθῇς, τὸ ὅποιον ἐλπίζομεν ἀφευχτα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχομεν καὶ θέσιν δυνατὴν, θὰ εἶνε ἐντροπή σου καὶ τότε οἱ Ἕλληνες θὰ ἐγκαρδιωθοῦν καὶ θὰ σὲ κυνηγοῦν πανταχοῦ. Ταῦτα σὲ συμβουλευομε καὶ ἡμεῖς καὶ κάμε ὡς γνωστικὸς τὸ συμφέρον σου· ἔχομεν καὶ γράμματα ἀπὸ τὴν βουλὴν καὶ ἀρχιστράτηγον Θ. Κολοκοτρώνη, ὅτι εἰς πᾶσαν περίστασιν πολλὴν βοήθειαν θὰ μᾶς στείλουν, παλληκάρια καὶ τροφάς, καὶ ὅτι ἢ θὰ ἡλευθερωθῶμεν τάχιστα ἢ θὰ ἀποθάνωμεν κατὰ τὸν Ἱερὸν ὅρκον τῆς πατρίδος μας.

Δαυσάκηνδς ὁ ἡγούμενος
καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ παπῖδες καὶ καλὶ ἄγγελοι.

Τῇ 21 Ἰουνίου 1827, Μίγα Σηήλαιον.

ΣΤ'.

ΗΡΩ.ΟΝ ΕΝ ΑΓΙΑ. ΛΑΥΡΑ.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ὡς ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ἐρρήθη, εἰς τῶν κυριωτάτων σκοπῶν τοῦ Συλλόγου, ἦτο καὶ εἶνε ἡ ἀνέγερσις Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ πρὸς τιμὴν τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἀπαλλαγίσα τῆς τυραννίας Ἑλλάδος ὀφείλει τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς. Πρὸς πλήρωσιν τοῦ εἰρημένου σκοποῦ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου εἰς ἐπανειλημμένας αὐτοῦ συσκέψεις ἔγνω, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν, μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας πλήρους, νὰ συνεχίσῃ τὸ εἰς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ 1905 ἀνατεθὲν ἔργον τῆς συλλογῆς ἐράνων, διότι πάντας σχεδὸν τοὺς πόρους, εἰς οὓς ἠτένιζεν, εἶχεν ἐξαντλήσῃ, καὶ διὰ τοῦτο ἐσκέφθη καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἤδη ἐψηφισμένον καταστατικόν, ἅπερ τῷ παρεῖχε τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὅπως ἐπιζητήσῃ τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐπιτίμων μελῶν, ἅτινα ἦσαν, ὡς γνωστόν, ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος, ὁ κ. Στέφ. Στρέϊτ καὶ ὁ

αείμνηστος Ἰωάν. Παπαδιαμαντόπουλος, εἰς ἣν νὰ ἐκπροσωπηται καὶ ὁ Σύλλογος διὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου αὐτοῦ· πρὸς τοῦτο λοιπὸν ὑπέβαλε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν κάτωθι ἀναφοράν.

Ἐν Ἀθή. αἰς τῇ 25 Ἰουνίου 1908

ΑΙΤΗΣΙΣ ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ.

Πρὸς τὸ Σὺν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργεῖον

Κύριε Ὑπουργέ,

Διὰ τῆς ἀπὸ 23 Δεβρίου 1904 ὑπ' ἀριθ. 5472 ὑμετέρας ἀποφάσεως, ἐπετράπη ἡ συλλογὴ ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ πρὸς τιμὴν τῶν αείμνηστων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες πρῶτοι ὑψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἐξεγέρσεως καὶ διὰ τοὺς ὁποίους, μολοντί τόσα διέφρευσαν ἔτη ἐλευθερίας, ἐν τοῦτοις οὐδὲ λίθος μνήμης καὶ εὐγνωμοσύνης ἡγέρθη ἀκόμη, καὶ ἀνετέθη αὕτη εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ οὗ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι Συλλόγου. Πλὴν ἔκτοτε, εἰ καὶ μεγάλα προσπάθειαι κατεβλήθησαν, δὲν κατωρθώθη οἱ ἔρανοι νὰ ὑπερβῶσι τὰς δωδεκακισχιλίας δραχμὰς ὡς ἔγγιστα, ἀυξηθείσας τελευταίως εἰς δεκαεπτακισχιλίας περίπου τοιαύτας κατόπιν τῆς εὐγενοῦς εὐμενείας, μεθ' ἧς ἡ Σὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη καὶ ἀνέγραψεν εἰς τὸν Προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου ποσὸν ἐκ δραχ. 5.000.

Ἐξητήθη ἡ ἀφορμὴ, ἔνεκα τῆς ἐποίας οἱ ἔρανοι διὰ τὸ Ἡρῶν τοσοῦτον βραδέως ἔβαινον εἰς αὐξήσιν, καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, μετ' ἐπανειλημμένας συσκέψεις, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι παρίσταται ἀνάγκη καταρτισμοῦ νέας ἐπιτροπῆς ἐκ προσώπων ἐκ τῶν ἐπιτίμων μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τὰ ὅποια λόγῳ τοῦ κύρους, ὅπερ ἀντλοῦσιν ἐκ τε τῆς προσωπικότητος αὐτῶν καὶ τῆς μεγάλης πολιτειακῆς θέσεώς των, θὰ ἠδύναντο νὰ προκαλέσῃσι γενναίαν τὴν καταβολὴν ἐράνων ἀπὸ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἡρώου. Πρὸς τοῦτο δ' ἔλαβον τὴν τιμὴν ν' ἀπευθυνθῶ, τῇ ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πρὸς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητον, ὃν νὰ παρακαλέσω, ὥπως δεχθῇ καὶ προεδρεύσῃ τῆς νέας ἐπιτροπῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἀξιό-

ΓΕΩΡΓ. ΤΣΙΜΑΣ

ἐκ τῶν νέων Συμβούλων
τοῦ Συλλόγου.

τίμους κ. κ. Στέφανον Στρεῖτ Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰωάν. Παπαδιαμαντόπουλον ἀρχηγὸν τοῦ Στρατιωτικοῦ οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοὺς ὁποίους νὰ παρακαλέσω ἐπίσης, ὥπως δεχθῶσι καὶ συμμετάσχουσιν ὡς μέλη εἰς τὴν νέαν Ἐπιτροπὴν, ἥτις συμπληρουμένη διὰ τοῦ ὑποφαινομένου ὡς Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν καὶ τοῦ ταμίου τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου κ. Ἀλκ. Παπαπαναγιώτου, νὰ ἐπιτελέσῃ, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν, τὸ ἀναλαμβανόμενον ἔργον. Καὶ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης καὶ οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Στρεῖτ καὶ Παπαδιαμαντόπουλος μετὰ μεγίστης προθυμίας ἀπεδέξαντο τὴν παράκλησίν μου, ὥπως ἀποτελέσωμεν τὴν νέαν ἐπιτροπὴν, ἐπὶ τούτῳ δέ, Κ. Ὑπουργέ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς εὐλαδῶς, ὥπως εὐαρεστούμενος ἀνακαλέσητε τὴν ἀπὸ 23 Δεβρίου 1904 ὑπ' ἀριθ. 5472 ὑμετέραν ἀπόφασιν, ἀναθέτοντες τὴν συλλογὴν ἐράνων δι' ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ εἰς ἐπιτροπὴν, ἐκ τῶν ἀξιότιμων κυρίων Στρεῖτ, Παπαδιαμαντοπούλου, ἐμοῦ ὡς Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν καὶ τοῦ κ. Ἀλκ. Παπαπαναγιώτου, παιδιάρχου ὑφηγητοῦ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Πανεπιστημίῳ, ὡς ταμίου τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου, τοῦ τελευταίου τούτου μετ' ἐμοῦ ἐκπροσωποῦντων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου παρὰ τῇ νέᾳ ἐπιτροπῇ, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Πανιερότητας τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩΑΝ. ΣΑΓΓΙΑΣ

Κατόπιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 17824 ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1908 ἀπόφασιν ὀρίζουσαν, ὡς ἄνω, τὴν ἐπιτροπὴν, παραλείπουσαν ὅμως τὸν καθορισμὸν τῆς συμμετοχῆς τῶν κυρίων Ζαΐμη καὶ Παπαπαναγιώτου ὡς Προέδρου καὶ Ταμίου τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν ὡς ἐκπροσωποῦντων αὐτὸν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ὡς ἐκ τούτου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνέθηκεν εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυρίων Θ. Ζαΐμη, Μ. Παπαθανασοπούλου, Σ. Σακελλαροπούλου καὶ Ἰω. Σαγιά, ἥτις προβαίνουσα εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα παρὰ τῷ κ. Ὑπουργῷ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑπὸ τὰς σχέσεις ταύτας διατύπωσιν τῆς Ὑ. ἀποφάσεως. Πράγματι δὲ τὴν 15ην Νοεμβρίου 1908 κατόπιν τῶν γενομένων ἐνεργειῶν, ἐξεδίδετο ἡ κάτωθι ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀριθ. 30815

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΕΡΑΝΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΗΡΩΟΥ ΕΝ ΑΓΙΑ, ΛΑΥΡΑ, ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Δυνάμει τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 11 Ἰουνίου 1898 περὶ ἐράνων, λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰς ἀπὸ 25 Ἰουνίου καὶ 12 Νοεμβρίου 1908 αἰτήσεις τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν, ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Πανερωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου καὶ τῶν κ. κ. Στ. Στρέϊτ, Ἰω. Παπαδιαμαντοπούλου, Θ. Ζαῖμη καὶ Ἀ. Παπαπαναγιώτου, τῶν δύο τελευταίων θεωρουμένων ὡς ἐκπροσωπούντων τὸν Σύλλογον τῶν Καλαβρυτινῶν, καὶ ἐπιτρέπομεν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ νὰ συλλέξῃ ἐράνους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως Ἡρώου Ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1908.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν

Ν. Α. ΛΕΒΙΑΔΗΣ

Τὴν διαταγὴν ταύτην τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἐκοινοποίησεν πρὸς τὸν Παν. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ὡς Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Θ. Ζαῖμην διὰ τοῦ ὑπ' 8413 ἐγγράφου τοῦ ἀπὸ 25 Νεβρίου 1908 τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Τὸ ἐγγράφον τῆς Α. Π. ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ἀριθ. 8413

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1908.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Πρὸς τὸν κ. Θ. Ζαῖμην καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν.

Ἀσμενοὶ κοινοποιούμεν ὑμῖν ὁπισθογράφως τὸ ὑπ' ἀριθ. 30815 ἐγγράφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν περὶ ἐγκρίσεως Ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτῶν.

Πρὸς Θεὸν εὐχέτης

[Τ. Σ.] † Ο ΑΘΗΝΩΝ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἀριθ. 30815

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὸν Πανερωτάτον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητον

Ἀνακοινούμεν ὑμῖν ὅτι δι' ὁμοαριθμοῦ καὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος ἀποφασίως μας δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 287 (τεύχος Α') φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν Προεδρείαν ὑμῶν καὶ τῶν κ. κ. Στεφ. Στρέϊτ διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, Ἰωάν. Παπαδιαμαντοπούλου ὑποστρατήγου, Θ. Ζαῖμη καθηγητοῦ τοῦ

Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀ. Παπαπαναγιώτου, τῶν δύο τελευταίων θεωρουμένων ὡς ἐκπροσωποῦντων τὸν Σύλλογον τῶν Καλαβρυτινῶν, πρὸς συλλογὴν ἐράνων, διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτινῶν, καὶ παρακαλοῦμεν τὰ γνωστοποιήσῃτε τὴν ἀπόφασίν μας ταύτην καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ

Ὅμοια πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφα ἐκοινοποιήθησαν πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΠΕΡΙΟΤΣΙΑ ΤΟΥ ΗΡΩΟΥ.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἵνα δοθῇ ἀκριδῆς ὅσον ἔνεστιν εἰκὼν τῆς περιουσίας τοῦ Ἡρώου, καλὸν ἐθεωρήθη νὰ παρατεθῶσιν ἐνταῦθα λογοδοσίαι τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ταμίου ταύτης κ. Ἀλκ. Παπαπαναγιώτου ἐνώπιον τῆς νέας Ἐπιτροπῆς, λαβοῦσαι χώραν κατὰ τὴν 14 Ἀπριλίου 1909 καὶ 22 Μαρτίου 1910, ἔχουσαι ὡς ἑξῆς:

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1909.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐνεργειῶν ἡμῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἡρώου ἐν Ἀγ. Λαύρᾳ, ἐθώρησα καθῆκον ἵνα λογοδοτήσω ἐνώπιόν σας διὰ τὴν μεχρὶ σήμερον διαχείρισιν τῶν ἐράνων.

Καὶ πρῶτον, κύριοι, πρὶν ἢ ἀνατεῖνῃ ἡ εἰσπραξις ἐράνων ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ εἰς τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, εἶχε οὐσιασθῇ ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ ἀπορριζομένη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Σ. Μερκούρη καὶ τῶν κ. κ. Ἰ. Χρυσανθοπούλου, Εὐστ. Λάμψα, Α. Παπαγιολοπούλου καὶ Στ. Ἀνδροπούλου,

Κατὰ τὸ ἔτος 1905 συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν, ἣτις παρέλαβε δι' ἑμὸν παρὰ τοῦ ταμίου τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς κ. Εὐστ. Λάμψα δροσχ. 854. 40.

Ἡ οὐσιασθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξετύπωσε 100 χιλιάδας μονοδράχμων δελτίων πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἐράνων καὶ ἐκ τῶν 100 χιλιάδων ἀπέστειλεν εἰς Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς διαφόρους ἀρχὰς καὶ ἄτομα 52.650. Ἐκ τούτων ἐπιστράφησαν ἄχρι σήμερον περὶ τὰς 15.300 εἰς δελτία καὶ εἰς χρήματα περὶ τὰς 7.400.—Μένουσι δὲ δελτία εἰς διαφόρους περὶ τὰς 30 χιλιάδας. Εἰς τοὺς κατόχους τῶν δελτίων τούτων πρὸ ἔτους ἀπηνύθημεν δι' ἐγγράφου ζητοῦντες τὴν ἐπιστροφὴν ἢ τῶν δελτίων ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν, καὶ τινες μὲν τούτων ἐπέστρεψαν δελτία, ἄλλοι δ' ἐλάχιστοι ποσὸν χρημάτων, ἄλλοι δ' ἀπήντησαν ὅτι δὲν ἔλαβον ποσῶς δελτία, ἄλλοι δ' ὅτι δὲν διετέλουν αὐτοὶ οὕτοι ὡς ὑπάλληλοι, καθ' ὃν χρόνον ἀπεστάλησαν τὰ δελτία, καὶ ἄλλοι δὲν ἀπήντησαν ποσῶς εἰς τὸ ἔγγραφον ἡμῶν. Ἡ ἔλλειψις ἀπαντήσεως δικαιολογεῖται, διότι οἱ διατελοῦντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποστολῆς τῶν δελτίων ὡς δημόσιοι λειτουργοὶ (δικασταί, ἀξιωματικοί, διδάσκαλοι κλπ.) εἰς διάφορα μέρη τοῦ κράτους, δὲν εὗρισκαντο εἰς τὰ αὐτὰ μέρη, καθ' ὃν χρόνον ἐστάλη τὸ ἔγγραφον ἡμῶν.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ἡρώου δὲν προήλ-
θον μόνον ἐκ τῶν δελτίων, ἀλλὰ καὶ ἐκ
δωρεῶν καὶ ἐκ μιᾶς οἰκονομίας, ἣν ὑπερ-
τοῦ Ἡρώου ὀργανώσαμεν, καὶ ἐξ ἐπι-
φορῶν. Ἀνῆλθον δ' αὐταὶ μέχρι τῆς
30 Δεκεμβρίου 1908, καθ' ἣν καὶ ἐ-
λογοδοτήσαμεν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας
τοῦ Συλλόγου, εἰς δραχμὰς 18.351.90.
Τὰ ἔξοδα ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1130.
43/100. Ὑπολείπεται ὅθεν κεφάλαιον κα-
θαρὸν ἐκ δραχ. 17.221.45, ὃν αἱ μὲν
δραχμαὶ 17.001.25 εἰσὶ κατατεθειμέ-
ναι ἐν τῇ Τραπεζῇ, αἱ δὲ 220.²⁰/₁₀₀ εὐ-
ρυσκονται εἰς χεῖράς μου.—Πλὴν τούτων
ἔχομεν λαβεῖν καὶ παρὰ τῆς Κυβερνή-
σεως 5 ἐτι χιλιάδας δραχμὰς ὡς χάρις εἰς
τὰς ἐνεργείας τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ.
Ἰω. Σαγιά, εἰς ὃν ἀνέθηκε τὴν φρον-
τίδα τὸ Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συλ-
λόγου, ἐνῆψισεν ἡ Βουλὴ. Ἐπομένως
σήμερον ἔχομεν κεφάλαιον καθαρὸν ἐκ
γραμμῶν 22.221.⁴³/₁₀₀.

Ὅφειλω γὰρ σημειώσω εἰς τὴν ἐπι-
τροπὴν, ὅτι εἰς χεῖράς μου εὐρυσκονται
βιβλίαι εἰσπράξεων, ἐν οἷς ἀναγράφονται
ὀνομασίᾳ πάντες οἱ ἀποστελλόντες χρή-
ματα διὰ τὸ Ἡρῶον. Τὰ βιβλία ταῦτα
κατ' ἔτος ἐξελέγχει ἐπιτροπὴ, ἣν ἡ ὁλο-
μέλεια τοῦ Συλλόγου ἐκλέγει, καὶ ἥτις
εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, μετὰ τὸν ἔ-
λεγχον, ὑπογράφει ταῦτα.

Ἐν Ἀθήναις 14 Ἀπριλίου 1909.

Ὁ Ταμίης

ΑΛΚ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΓΡΑΣ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ
ἐκ τῶν νέων Συμβούλων
τοῦ Συλλόγου.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1910

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν ἐράνων ἀνῆλθον κατὰ τὸ ἔτος 1909 εἰς δραχμὰς 5150.
Τούτων 5 χιλιάδες προσέχονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ ἐκ τῆς χρήσεως
τοῦ ἔτους 1909, 100 δραχ. προσέφερον δ κ. Λεων. Ἀγανωσιόπουλος, μέλος τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν, 23 δραχμαὶ εἰσπρά-
χθησαν τῇ φροντίδι τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Σ. Σακελλα-
ροπούλου παρὰ τῶν ἰχθυοπωλῶν Ἀθηνῶν, 25 δραχμαὶ ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ
ἐλλην. Σχολείου Λειβαριστοῦ, ἀπὸ μιᾶν δραχμὴν ἀπέστειλε τὸ ὄν ἐλλην. Σχο-
λεῖον Ἀθηνῶν καὶ τὸ Σχολ. Κραβασαῶ.

Τὰ ἔξοδα ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 404.50.

Διεισέτησαν δ' ὡς ἑξῆς.

- 1) Δι' ἐνόςκιον Γραφείου ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου. π. ἔ. ἄχρι τέλους Αὐγούστου. 165.
- 2) Δι' ἀγορὰν ἐνὸς γραφείου καὶ μιᾶς εἰκότος τοῦ Γερμανοῦ, ὅστις εὐλόγει τὴν
σημαίαν (τὸ 1/2 τῆς ἀξίας αὐτῆς) δραχ. 68.

- 3) Δι' ἀγορὰν γραφ. ὕλης, ἤτοι 1500 φακέλλων καὶ 1500 φύλ. χάρτου δρχ 50.
 4) Διὰ δύο ἐπιγραφὰς ἐκ ποροελάνης δρχ. 10.
 5) Διὰ μίαν σφραγίδα δρχ. 15.
 6) Διὰ χαρτόσημον πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τῶν 5 χιλιάδων δρχ. ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου δρχ. 40.
 7) Διὰ διάφορα εἶδη γραφείου καὶ ταχυδρομικὰ δρχ. 56,40.
 8) Διὰ κατάρθαιον ἐν τῇ Τραπεζῇ 0.10.
 Ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων ἀπὸ τῶν ἐσόδων ὑπολείπεται κεφάλαιον ἐκ δρχ. 4,745.50, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπολειφθεῖσαν περιουσίαν τοῦ Ἡρώου ἐκ δρχ. 17,221.45 ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐκ δρχ. 21,966.95, ὅπερ εἶνε ἡ περιουσία τοῦ Ἡρώου σήμερον μετὰ τῶν σχετικῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ τόκων ἀφ' ἐκάστης καταθέσεως.
 Ἐκ τούτων δρχ. 21,701.25 εἶνε κατατεθειμένα ἐν τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν ἐπὶ τόκῳ 4 1/2, εὐρίσκονται δ' εἰς χεῖράς μου δρχ. 265.70.

Τοιαύτη, κύριοι, εἶνε ἡ διαχείρισις μέχρι σήμερον τῶν ἐράνων ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Ἡρώου ἐν Ἀγ. Λαύρῳ.

Ἐν Ἀθήναις 22 Μαρτίου 1910.

Ὁ Ταμίης

ΑΛΚ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Τὸ δὲ προγενεστέρως ἀναφερόμενον ἔγγραφον ὅπερ ἀπεστάλη εἰς τοὺς κατόχους δελτίων ἔχει ὥς ἑξῆς.

Ἀριθ. 142

Ἀθῆναις τῇ 24 Μαρτίου 1909.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. . . .

Κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1905 ἀπεστάλησαν Ὑμῖν παρὰ τοῦ τότε Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Καλαβρυτινῶν, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ὁποίου εἶχαν ἀνατεθῇ ἡ συλλογὴ ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίῳ Λαύρῳ, διπλότυπα μονόδροχμα δελτία ὑπὸ τοῦς ἀριθμοὺς. . . . ἵτινα εὐρίσκονται ἔτι εἰς χεῖρας ὑμῶν.

Ἡδὴ προκειμένον νὰ ἐνεργηθῇ ἐκκαθάρισις τῶν μέχρι σήμερον συλλεγέντων ποσῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἡρώου, καταρτισθεῖσις ἀπὸ τῆς 8ης ὑπερμεσοῦντος νέας Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς συλλογῆς ἐράνων ἐκ τῶν Ἀξιότιμων καὶ Σεβαστῶν Κυρίων Στεφάνου Στερεῖτ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, Ἰω. Παπαδιαμαντοπούλου Ἀρχηγοῦ τοῦ Στρ. Οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν ὑποφαινομένων Προέδρου καὶ Ταμίου τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Καλαβρυτινῶν, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Κου Θεοκλήτου, λαμβάνοντες τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν θερμῶς Ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ ἐπιστρέψετε τὰ στελέχη τῶν διατεθέντων δελτίων μετὰ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ ἢ τὰ τυχόν ἀδιάθετα ἐκ τούτων ὡς οἷόν τε τίχον, πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὸ Ἡρῶον κ. Ἀλκιθέαδην Παπαπαναγιώτου, ὕφηγέτην τῆς Παιδιατρικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ὁδὸς Μαυροκορδαίου 9.

Μὲ τὴν πεποιθήσιν, Κύριε, ὅτι δὲν θέλετε ὀκνήσει νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὴν θερμὴν ὡς ἂν παρακλήσιν μας.

Διατελούμεν μεθ' ὑπολήψεως καὶ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Ταμίης

ΑΛΚ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Σπουδαίαν ὅμως συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συλλόγου πρὸς συλλογὴν ἐράνων, ἐσημείωσε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, οἱ κυβερνήται τοῦ ὁποίου, μετὰ τιμητικῆς δι' αὐτοὺς προθυμίας, ἀπεδέχοντο καὶ ἀνεγράφετο ἐτησίως ἐν τῇ Προϋπολογισμῷ διὰ τὰ ἔτη 1908—1909 ποσὸν ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων· κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1910 διὰ νόμου καθιερώθη ἡ ἐτησίαι ἀναγραφὴ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ποσοῦ δρ. 1200 εἰς ἐνίσχυσιν τῶν συλλεγομένων ἐράνων. Κατὰ τὸ 1908 τὸ σημαντικὸν τοῦτο γεγονός συνετελέσθη κατόπιν θερμότητων ἐνεργειῶν καὶ ἀγορεύσεων ἐκ μέρους τῶν ἀξιολύμων κ. Δ. Γούναρη, Π. Ζαΐμη, Κ. Γκότση, Δ. Πάλλη, Κυρ. Μαυρομιχάλη καὶ τῶν ἀειμνήστων Α. Πετμεζᾶ καὶ Ἰω. Ρούφου. Ἐκτὸς τούτων ἀοκνοὶ προσπάθειαι καὶ εὐλικρινεῖς ἐνδιαφέρον τοῦ τότε Γεν. Γραμματέως κ. Ἰ. Σαγιά ἐσημειώθησαν. Πρὸς τοὺς ἄνω κυρίους ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τὰ κάτωθι ἔγγραφα.

ΠΑΝΑΓ. Σ. ΡΟΔΟΥΛΗΣ

Ἐκ τῶν νέων Συμβούλων τοῦ Συλλόγου.

Ἀριθ. 321

Ἀθήναι τῇ 14 Ἀπριλίου 1908.

Ἐρίτιμῃ Κύριε

Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν κατὰ τὴν Γεν. αὐτοῦ Συνέλευσιν τῆς 6ης Ἀπριλίου ἐ.ε. καὶ ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ κατ'

αὐτὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη καὶ ἀνέγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους πίστωσιν ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐράνων τῶν συλλεγομένων διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώων ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ, πρὸς τιμὴν τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες πρῶτοι ὑψωσαν τὴν Σημαίαν τῆς ἐξεγέρσεως, καὶ ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη ν' ἀναγράψῃ τὸ ποσὸν τοῦτο κατόπιν τοῦ Ὑμετέρου θερμοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς σθεναρᾶς ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορεύσεώς Σας, ἐντειλάτο μοι, ὅπως λάβω τὴν τιμὴν καὶ Σὰς ἐκφράσας τὰς ζωηράς αὐτοῦ συμπάθείας καὶ τὴν βαθειάν του εὐγνωμοσύνης. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου, ἔντιμε Κύριε, τὸ ταμεῖον τοῦ Ἡρώου ἐνίσχυθῃ σημαντικῶς, ὑπάρχει δ' ἡ ἐλπίς νὰ ἐνισχυθῇ πλουσιώτερον κατόπιν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ γενομένης δηλώσεως τοῦ ἀξιότιμου κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι εἰς τὸν προσεχῆ Προϋπολογισμὸν ἠθέλεν ἀναγραφῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γενναιότερον ποσόν, ἀλλ' ἔτι σημαντικώτερον ἐνὶ στήθῃ ἠθικῶς ἡ ἰδέα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἡρώου, ἔφ' ὅσον εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην παρέχει τὴν ὑποστήριξίν της ἡ Ἐπίσημος Πολιτεία.

Εὐελπιστοῦντες, ἔντιμε Κύριε, ὅτι αἱ ὑμετέραι συμπάθειαι ὑπὲρ τοῦ Ἡρώου, αἱ τοσοῦτον πανηγυρικῶς ἐκδηλωθεῖσαι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θέλουσι παύσει νὰ ἐκδηλώνονται εἰς πᾶσαν παρουσιασθησομένην εὐκαιρίαν.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβεβαιώσωμεν ὑμᾶς περὶ τῆς ἄκρας ὑπολήψεως καὶ τιμῆς μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. ΣΑΓΓΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Κους Κους Δ. Γούναρην, Π. Ζαΐμην, Κ. Γκότσην, Ἰ. Ρούφον, Κ. Μανρουχιάλην, Δ. Ράλλην, Α. Πετμεζῆν.

Ἀριθ. 321

Ἀθήνησι τῇ 14 Ἀπριλίου 1908.

Κύριε Γενικῇ Γραμματεῖ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς β' ἡμέρας Ἀπριλίου ἐ. ε. ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς γενομένης συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῆς συνεποῦς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀναγραφῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν διὰ τὸ Ἡρώων συλλεγομένων ἐράνων, καὶ ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ, ὅτι ἡ συζήτης αὕτη προὐκλήθη κατόπιν τῶν συντόνων καὶ δραστηριῶν ἐνεργειῶν Σας, μοι ἀνέθηκε τὴν ἐντολήν, ὅπως αἶς ἐκφράσω τὰς θερμοτάτας αὐτῆς εὐχαριστίας

ἔχων τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἐργασία ὑμῶν, διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου καὶ εἰς τὸ μέλλον μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, κατόπιν καὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτυχίας, ἠθελον σὺ διακρίνῃ.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Εἰδ. Γραμματεὺς

ΚΩΝ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας ὁ Σύλλογος ἐνόμισεν ὅτι εἶχε καθήκον νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ πρὸς τοῦτο ὑπέβαλε πρὸς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἀξιότιμον κ. Γεώρ. Θεοτόκην τὸ ἐπόμενον ἐγγράφον.

Ἀριθ. 321

Ἀθήναι 14 Ἀπριλίου 1908.

Ἐξοχώτατε,

Ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλοβρυτινῶν, τοῦ ὁποῖου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, κατὰ τὴν Συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 6 Ἀπριλίου, ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ ὅτι ἡ Ὑ. Ἐ. ἐδέχθη ν' ἀναγραφῇ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους πίστωσις ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν συλλεγομένων ἐράνων διὰ τὴν ἀνάγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ, πρὸς τιμὴν τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες πρῶτοι ὕψωσαν τὴν Σημαίαν τῆς ἐξεγέρσεως, καὶ ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ ἐπίσης, ὅτι ἡ Ὑ. Ἐ. προέβη εἰς δὴλωσιν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ἐπιφυλάσσεται ν' ἀναγράψῃ γενναιότερον ποσὸν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ προσηχοῦς ἔτους, ἐπευφήμησε καὶ ἐξητωκαυγάσεν ὑπὲρ τῆς Ὑ. Ἐ. καὶ τῆς Κυβερνήσεως λίαν ζωηρῶς. Συγχρόνως ὅμως μοι ἀπέθηκεν ὁμοφώνως τὴν ἐντολήν, ὥπως λάβω τὴν τιμὴν καὶ ὑποβάλω τῇ Ὑ. Ἐ. τὰς θερμὰς τοῦ Συλλόγου εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεΐαν του εὐγνωμοσύνην.

Παρακαλῶ ἡ Ὑ. Ἐ. νὰ δεχθῇ τὴν διβεβαίωσιν περὶ τοῦ βαθυτάτου μου πρὸς Αὐτὴν Σεβασμοῦ, μεθ' οὗ διατελῶ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Τῇ Ἀ. Ἐ. τῷ Κυρίῳ Γ. Θεοτόκῃ.

Κατὰ τὸ 1909 ὁμοία ἐνέργεια κατεβλήθη καὶ τῇ ἐπιμόνῳ συστάσει τῶν βουλευτῶν, κ. κ. Ν. Τριανταφυλλάκου, Σακελλαριάδου καὶ Κ. Γκότση, ἀνεγράφετο καὶ πάλιν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἴσον πρὸς τὸ τοῦ 1908 ποσὸν διὰ τὸ ἥρῳον. Μήπως ὅμως τὸ Κράτος καὶ κατὰ τὸ 1910 μεθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἀνωμαλίας παρέλιπε νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς ἐράνους; Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Στέφ. Δραγούμης μετὰ μεγίστης προθυμίας ἐδέχθη τὴν σύστασιν τῶν ἀξιότιμων βουλευτῶν κ. κ. Π. Ζαΐμη, Κ. Γκότση, Ἀ. Πετμεζᾶ, Α. Ρούφου, Ἰ. Κρεστενίτου, Ἀ. Παπαγιωτοπούλου, Θ. Γκόφα, Γ. Φούφα, Γ. Παπαγιαννοπούλου, Γ. Σισίνη, Ἀ. καὶ Ἰ. Στεφανοπούλων, Π. Μαυρομιχάλη, Ν. Γεωργακοπούλου, Φ. Νέγρη καὶ Κ. Γεροκωστοπούλου, νὰ περιληφθῇ εἰς τὸν σχετικὸν νόμον διάταξις περὶ ἐτησίας ἀναγραφῆς εἰς τὸν

ΔΗΜ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ πέρυσιν ἀποθανὼν
Σύμβουλος τοῦ Συλλόγου.

προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους, διὰ τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων πρὸς ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτῶν μέχρις ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου, δραχμῶν χιλίων διακοσίων.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1909 ἡ νέα ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισεν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἑναρξιν τοῦ ἔργου τῆς, ὅπερ τῇ ἀνετέθη, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἀτυχῶς δὲν κατωρθώθη νὰ γέννηται ἡ ἑναρξις, διότι, ὡς γνωστόν, ὅτε συνέστη ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ καθώρισεν τὰ ἔργα τῆς, οἱ σεισμοὶ τῆς Σικελίας ἠμποδίσαν πᾶσαν ἄλλην ἐνέργειαν. Ὅτε δὲ τὸ ἔργον τῆς πρὸς τὸν Σικελικὸν σκοπὸν συστάσεως Ἐπιτροπῆς ἐπερατώθη, δεινὴ συμφορὰ ἐπληττε τοὺς ἐν Ἀμαλιάδι καὶ περίρξ αὐτῆς οἰκοῦντας.

Ἀλλὰ καὶ ὅτε οἱ ἔρανοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐφάνησαν βαίνοντες πρὸς τὸ τέρμα των, σοβαραὶ πολιτικαὶ ἀνωμαλίαι ἐγεννήθησαν, σὺν αὐταῖς δὲ καὶ αἱ πλήμυραι τῆς Γαλλίας. Μόλις ἐπομένως κατὰ μῆνα Μάρτιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἡ ἐπιτροπὴ κατώρθωσε νὰ εὕρῃ εὐκαιρίαν διὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ἔργου αὐτῆς. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἦτο πλήρης, διότι ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀείμνητος ὑποστράτηγος Ἰ. Παπαδιαμαντόπουλος εἶχεν ἀποθάνει. Ἡ Α. Π. ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπηνυδύνθη δι' ἐγγράφου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐξήτησε τὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τῶν κ. κ. Χρ. Λόντον, Ἀρειοπαγίτου καὶ Λουκά Κανακάρη Ρούφου βουλευτοῦ Πατρῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον δὲ τῶν Ἐσωτερικῶν συνεπλήρωσε πράγματι τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τῆς ἀκολουθοῦ ἀποφάσεώς του.

Ἀριθ 7103

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1910.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ἑΤΕΡΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΕΡΑΝΩΝ ΔΙ' ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΗΡΩΟΥ ΕΝ ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30815 καὶ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1908 διαταγῆς ἡμῶν συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀνέγερσεως Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ τῶν Καλαβρυτῶν, διορίζομεν μέλη καὶ τοὺς κ.κ. Χρῆστον Λόντον, Ἀρειοπαγίτην, καὶ Λουκᾶν Κανακάρην Ρούφον βουλευτὴν.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω ὁλόκληρος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Ἀμέσως λοιπὸν μετὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα ἐν συνεδριάσει τῇ 23 Μαρτίου ἐ. ἔ. προέβη πρῶτον εἰς τὴν σύστασιν ὑπεπιτροπῶν ἐν τῷ ἑσωτερικῷ καὶ τῷ ἑξωτερικῷ, ἀποτελουμένων ἐν μὲν τῷ ἑσω-

τερικῶ ἐκ τῶν κατὰ τόπους Σεβασμιωτάτων ἀρχιερέων καὶ τῶν κ. κ. Δημάρχων καὶ διευθυντῶν τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος, ἐν δὲ τῷ ἑξωτερικῷ ἐκ τῶν κ. κ. Προέδρων κοινοτήτων καὶ ἐγκρίτων ὁμογενῶν. Συγχρόνως δ' ἀπεφάσισεν, ὅπως: προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν ἐκκλήσεως πρὸς τοὺς Πανέλληνας, κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1910, ἥτις καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς πάσας τὰς Ἀθηναϊκὰς Ἐφημερίδας καὶ πολλὰς τῶν ἐπαρχιῶν ἔχουσα δ' οὕτω.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΕΡΑΝΩΝ

ΔΙ' ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΗΡΩΙΩΥ

ΕΝ ΑΓΙΑΙ ΛΑΥΡΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Ἑλλήνες,

Μετὰ ἀγῶνας συγχεῖς καὶ ὑπερανθρώπους, οἵτινες ἐπνίγοντο μὲν εἰς τὸ αἷμα τοῦ δουλωθέντος Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀπεδείκνυντο ὁμως καὶ τὴν ἀντοχὴν καὶ ζωτικότητα αὐτοῦ, ἀνέ-

τειλε τέλος ἐπὶ τῆς ἱερᾶς καὶ ἱψηλῆς κορυφῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας καὶ ἡ ἐκλεκτὴ τοῦ Κυρίου ἡμέρα, ἡ Ἀθάνατος 25ῃ Μαρτίου, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ αἰμυνηστοὶ ἡμῶν Πατέρες ἐβροντοφώνησαν «Ἐλευθερία ἢ θάνατος» καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐνθουσιώδους λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου, τοῦ Ποιμενάρχου Παλαιῶν Πατέρων, ὕψωσαν τὸ λάβαρον τῆς ἐπαισιόσεως, θέτοιστε οὕτω τὸν Ἀγῶνὰ τῶν ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ ἀντιληψιν τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐλευθερία ἢ θάνατος, ἐπαγέλασεν ἐνθουσιώδης ὁ Ἑλληνισμὸς οὐσσωμος, ἐγαποθῆναι τὰς ἐλπίδας του εἰς τὸ Ἱερὸν ἐκεῖνο Λάβαρον, διὰ κατορθωμάτων δὲ ἡρωϊκῶν καὶ ὑπερανθρώπων ἐπὶ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν καὶ τῶν κυμάτων τοῦ πόντου, δι' αἱμάτων καὶ θυσιῶν ἀνθοῦσιν, ἔδραψε θεία συνάρσει τὴν νίκην καὶ ἐλάμπρυνε τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Αἵματος, κληροδοτήσας ἐν τέλει εἰς ἡμᾶς Μητέρα ἐλευθέραν περισυνάγουσαν καὶ θάλλουσαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς, τὰ ὑπὸ πικροτάτης δουλείας τυραννηθέντα τέκνα τῆς, ὡς ἡ ὄρεσις περὶ συντάγει τοὺς νεοσσούς ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆς.

Οἱ τόσοι ἡρώισμοι καὶ θυσίαι αἰῶνων ὁλοκλήρων, οἱ ποταμοὶ τοῦ χυθέντος αἵματος ὑπὸ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ὑπερφυνῶν Ἀθλητῶν, ὑπὲρ ἀνακτήσεως τῆς ἀπολεσθείσης ἐλευθερίας, ἐπιβάλλουσιν Ἑλληνικὸν κοινὸν Ἥρωον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἱερὰ κορυφὴ τῆς Ἁγίας Λαύρας, ὅπου ἀρχαγγελικῶς ἐσάλπισθη ἡ Ἀνάστασις τοῦ Γένους ἡμῶν, καίτοι ἐκατοστατηρὶς συμπληροῦται μετ' οὐ πολὺ, μένει εἰσέτι, ὡς μὴ ὤφελεν, ἐστερημένη κοσμητικῷ Μηημεῖον, ὅπερ ὀφείλεται εἰς αὐτήν, ὡς δ' στέφανος εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸ εὐχαριστήριον ἀνάθημα εἰς τὴν εὐεργεσίαν.

Καὶ δὲν ἔχουσι μὲν ἀληθῶς, οἱ δι' ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων, θυσιῶν καὶ τοῦ ἰδίου αἵματος ἠγροφάντες τὰ Ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὰς ἀθανάτους τῆς ἱστορίας δέλτους ἀνάγκην ἀναθημάτων καὶ τροπαίων χειροποιήτων, διότι καὶ τὸ Ἔργον αὐτῶν καὶ τὰ Ὀνόματα ἔνυχον ἥδη τῆς ἀθανασίας, ἐπιβάλλεται ὁμως ὡς καθήκον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς ἡμᾶς, τοὺς δρέποντας τοὺς καρποὺς τοῦ αἵματος καὶ τῶν θυσιῶν Ἐκείνων, τοὺς ἀπολαύοντας τοῦ θείου τῆς ἐλευθερίας:

δῶρον, γὰρ στολίσωμεν τὸν σεπτὸν ἐκείνον Κοινωνὸν διὰ μνημείου εὐπρεποῦς καὶ συμβολικοῦ, ὡς μαρτύριον τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐνθέρμου ἡμῶν εὐλαβείας, καὶ ὡς χρέος καθυσταθεῖσαν μὲν ἰσως πέρα τοῦ θείου, ἀλλ' οὐδέποτε λησμονηθέν, οὐδὲ δύναται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ πλέον, ἄνευ ἀμαυρώσεως τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς ἠθικῆς ἡμῶν ὑποχρεώσεως πρὸς Ἐκείνους καὶ πρὸς τὸ Ἔργον τῶν.

Τὸ ἐγγέγραψα τοῦτο, ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Καλαβρυτινῶν, εἰς δὲν ἀπὸ τοῦ 1905 ἀνετίθη ἡ συλλογὴ ἐράνων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἔγγραψ' ἀναθήσει εἰς ἡμᾶς ἡμεῖς δὲ ἀναλαμβάνοντες μετὰ χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας τὸ ἔργον καὶ ἐπικαλούμενοι τὸν ἔρανον παντὸς Ἑλλήνος, τηροῦντος εὐλαβὴ μνήμην τοῦ ἐν Ἀγρᾷ Λαύρᾳ τελευτήσαντος μεγαλονεγγήματος καὶ αἰσθανομένου εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πάντων ἐπιβάλλεται γὰρ καθιερωθῇ βωμὸς Πανελληνίου εὐλαβείας, τρέφομεν τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι διὰ τοιούτων ἐθνικῶν Μνημείων ὑπάρχει πάντοτε ἐν τοῖς σπλάγχνοις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἱκανὸς πλοῦτος πατριωτισμοῦ καὶ ἐπιθυμία πρὸς εὐδωσιν ἔργου ἀποδεικνύοντος τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν εὐγένειαν αὐτοῦ.

Οἱ ἔρανοι ἀποστέλλονται ἢ κατατίθενται: Πρὸς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητον, εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Μαρτίου 1910.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ, ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΑΓΜΗΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΟΝΤΟΣ, ΔΟΥΚΑΣ Θ. ΚΑΚΑΚΑΡΙΣ ΡΟΥΦΟΣ, ΛΑΚΙΒΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ὁ Γραμματεὺς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΓΙΑΣ

Δὲν παρέλιπε δ' ἡ Ἐπιτροπὴ ν' ἀποστείλῃ τοὺς διορισμοὺς εἰς ἀποτελοῦντα τὰς ἐπιτροπὰς πρόσωπα μὲ τὸ δικαίωμα καὶ τοῦ διορισμοῦ ὑπεπιτροπῶν ἐν τοῖς Δήμοις τῆς περιφερείας αὐτῶν, καθὼς καὶ εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν ἀριθμὸν ἀντιτύπων τῆς, ὡς ἄνω, δημοσιευθείσης ἐκκλήσεως καὶ ἐκδοθείσης εἰς ἐξήκοντα χιλιάδας περιπὺ ἀντιτύπων.

Οὕτω τεθεισῶν τῶν βάσεων τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπομένει ἡ πεποιθήσις, ὅτι, μετ' οὐ πολὺ, ἡ Ἐπαρχία τῶν Καλαβρύτων διὰ πανηγυρίαν ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἡρώου τῶν ἀθανάτων τῆς μεγάλης τοῦ 1821 Καλαβρυτινῆς γενεᾶς.

Ζ'.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΗΡΩΟΥ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ 1908

Ὑποβάλλουσα δι' ἐμοῦ ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ πόρισμα τῆς ἐξελέξεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλόγου. ἥτις ἀνετίθη αὐτῇ παρ' ὑμῶν, πρὸ παντὸς ἐπιβεβλημένον αὐτῇ κρίνει καθήκον ὡς θερμὰ ἐκφράστη συγχαρητήρια πρὸς τὸν κ. Ταμίαν τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἐκτακτὸν τάξιν, μετ'

ἤς τὰ βιβλία τοῦ Συλλόγου τηρεῖ, πρὸς δὲ καὶ διὰ τὴν φειδώ, ἣν ἐπιδεικνύει πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ Συλλόγου χρῆμα.

Ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖται ἐν ὧν ἐκ δραχμῶν 2,828,45 διατεθειμένην οὕτω:

α'.) Εἰς 10 λαχειοφόρους ὁμολογίας τοῦ κτηματικοῦ δανείου τῶν 20 ἐκατομμυρίων παριστώσας δραχ. 995.

β'.) Εἰς καταθέσεις ἐν τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν δραχ. 1250.

γ'.) Εἰς μετρητὰ παρὰ τῷ ταμίᾳ δραχ. 583,45.

Ἡ περιουσία αὕτη εἶναι τὸ ἄθροισμα τῆς ὑπολειφθείσης ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐκ δραχ. 2,511.40 καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἐνεστώς περισεύματος ἐκ δραχ. 317.05.

Τὰ ἔσοδα τοῦ τελευταίου ἔτους ἀπὸ τῆς προηγηθείσης ἐξελέγξας ἀνῆλθον εἰς δραχ. 1369 ἐκ συνδρομῶν καὶ ἐγγραφῶν ἀντιθέτως πρὸς τὰ τοῦ προηγουμένου ἔτους ἀνελθόντα εἰς δραχ. 1043, εἰσπραχθήσαν δὴλον οὗτι δραχμαὶ ἐπὶ πλέον 326.

Πλὴν παραλλήλως καὶ τὰ ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς δραχμάς 1051,95 κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἀντιθέτως πρὸς τὰ τοῦ παρελθόντος ἀνελθόντα μόλις εἰς δραχμάς 458 50, ἥτοι βλέπομεν ἔσοδα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐπὶ πλέον τοῦ παρελθόντος δραχμάς 593,45.

Οὕτω λοιπὸν συγκριτικῶς πρὸς τὸ τελευταῖον ἔτος ἔχομεν αὐξήσιν ἐσόδων δραχμῶν 326 καὶ αὐξήσιν ἐξόδων δραχμῶν 593,45. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἶναι βεβαίως τελείως δυσανάλογος.

Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι ἔκτακτοι ὅλως ἀνάγκαι κατὰ τὸ λήξαν ἔτος προὐκάλεσαν τὴν ὑπέρογκον αὐξήσιν τῶν ἐξόδων. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ νέου καταστατικοῦ, ἡ κατασκευὴ τῶν διπλωμάτων τῶν ἐπιτίμων Προέδρου καὶ μελῶν, ἡ εὐγενὴς πρὸς τοὺς σεισμοπαθεῖς 100δραχμῶς προσφορά, ἡ δίκη πρὸς τὸν κ. Ἀγγελόπουλον, ταῦτα πάντα ἀπήτησαν δαπάνας ἐπιτακτικὰς καὶ ἀναποφεύκτους Ἐπίσης ποσὸν σεβαστόν, ἂν μὴ ὑπέρογκον, ἀπήτησεν ἡ εἰς Καλάβρυτα ἐκδρομὴ τοῦ Συλλόγου, δι' ἣν ὁ Σύλλογος ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνησε δραχμάς 350 πλὴν τοῦ ποσοῦ ὅπερ διὰ τὴν τέλεσιν μνημοσύνου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ ἐπλήρωσεν. Ἡ ἔκτακτος ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς ἐκείνης, αἱ ἀληθινότητες ἐντυπώσεις, ὥς καὶ εἰς Καλάβρυτα καὶ εἰς τοὺς μετασχόντας ἐκδρομεῖς ἐπαφῆκεν, εἶνε βεβαίως λόγοι σοβαροὶ, ὅπως ἡ ἐκδρομὴ ἐκείνη λογισθῇ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Συλλόγου, παρὰ τὴν μεγάλην δαπάνην, ἣν ἀπήτησε. Πλὴν ἡ πρυτανεύουσα παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ γνῶμη, δὲν εὐρίσκει ἀποχρῶσαν τὴν σκοπιμότητα τοῦ δαπανηθέντος διὰ τὴν ἐκδρομὴν ἐκείνην ποσοῦ, ἀναγκουῶσα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, οἷοι οἱ Σύλλογοι ἐκ τῶν ἐκδρομῶν, ἂν μὴ ὠφελῶνται, ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ μὴ ζημιῶνται καὶ νὰ καλύπτωσι τὰς δαπάνας τῶν τοῦλάχιστον, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι θὰ ἦτο ἀναμφισβητήτως ὑπέρμετρος πολυτέλεια, ἂν μὴ τι ἄλλο, δαπάνη τοιούτου ποσοῦ εἰς Σύλλογον στερούμενον ἰδίου κέντρου, καὶ ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὄντα κατ' ἀνάγκην πλάνητα καὶ φορητὸν λόγῳ ἑλλειψέως πόρων. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅμως καὶ ὀφείλει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ὁ Σύλλογος προκηρύξας ἐκδρομὴν καὶ εὐρεθεὶς ἐκτεθειμένος, κατὰληφθεὶς δ' ὑπὸ γεγονότων ἀπροσδοκίων, ξὺν ἡδύνατο ἣ νὰ ὑποστῇ τὴν δαπάνην ἐκείνην, ἥτις οὕτως εὐρίσκεται δεδικαιολογημένη. Ἐν γένει δὲ τὰ ἔσοδα τοῦ Συλλόγου, ὥς ἀηρήσθησεν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ὁ κ. Ταμίας, εὔρε καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀκριβῆ.

ΕΞΕΛΕΓΕΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΗΡΩΙΟΥ

Δὲν δύναται τις διεξερχόμενος τὰ τοῦ ἡρώου νὰ μὴ σταματήσῃ πρὸ τῆς

φωτεινῆς ἐν τούτῳ δράσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Αἱ ὑπὲρ τοῦ ἡρώφου εἰσπράξεις ἀνῆλθον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰς δραχμὰς 5357, 40/100, ἐξ ὧν δραχ. 5000 ἐψηφίσθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, αἱ δὲ λοιπαὶ 357 καὶ 40/100 προέρχονται ἐξ ἐράνων, οὓς ὁ κ. Ταμίας ἀναλυτικῶς ἐξέθηκεν ἐν τῇ ἐκθέσει του. Τὰ ἐξόδα τοῦ ταμείου τοῦ ἡρώφου ἀνῆλθον εἰς δραχ. 412,80, ὧν ἀφαιρουμένων ἔχομεν καθαρὸν ἀπόθεμα τοῦ λήξαντος δραχ. 5,244,60/100, αἰτίνες προστιθέμεναι εἰς τὸ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἀπόθεμα ἐκ δραχμῶν 11,976,85/100 ἀποτελοῦσιν ὀλίγον κεφάλαιον, ὀλίκην περιουσίαν τοῦ Συλλόγου δραχμὰς 17,221,45 αἰτίνες εἰσὶν κατατεθειμέναι ἐν τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν ἐπὶ τόκῳ 4 % καὶ εἰς αὐτὺς πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ δραχμαὶ 1500 περίπου προερχόμεναι ἐκ τόκων τῶν κατατεθειμένων χρημάτων.

Ὡς βλέπετε, κύριοι, τὸ πόρισμα τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν μαθηματικῇ ἀκριβεῖ ἐπικυροῖ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Ταμίου.

Ἡ δράσις καὶ ἡ κίνησις τοῦ συλλόγου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἶναι ὑπὲρ ποτε ὑπέροχος. Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου ἐπολλαπλασιάσθησαν κατὰ τοῦτο, ὅντα ἤδη πλέον τῶν 180 ἐνεργῶν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο, ὀρεϊλόμενον μεγάλως εἰς τὴν ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν καὶ ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην, ἣν συγκεντρῶι ὁ κ. Προέδρος τοῦ Συλλόγου, καὶ εἰς τὰς ἀόκνους ἀληθῶς ἐνεργείας τοῦ κ. Γενικοῦ γραμματέως, εἶναι παρήγορον διότι καταδείκνυσιν ὅτι ἤρχισε πλέον ν' ἀνδρῶται παρὰ τοῖς συμπολίταις ἡμῶν ἡ ἰδέα, ὅτι ἐν τῇ ἐνώσει ἡ δύναμις ἤρχισε πλέον νὰ κατονοῇται ὅτι τὸ άτομον ἐν τῇ μονώσει του, ἀπέναντι τῆς κοινωνικῆς δότικτος, μεθ' ἧς συγκροτεῖται πολλάκις καὶ συμμαχεῖ, εἰς οὐδὲν θέλει λογισθῇ, ἂν μὴ ἐπιζήρησιν καὶ ἐπιτύχῃ τὸν σύνδεσμον πρὸς ἄλλα άτομα, μεθ' ὧν κοιναὶ κλίσεις, συμφέροντα καὶ σχέσεις τὸ συνδέουσι, καὶ ἀποτελέσῃ οὕτως ὁμάδα συμπαγῇ καὶ ἰσχυράν, ἧς ἡ δύναμις καὶ ἐπ' αὐτοῦ θ' ἀντανακλῇ. Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ μεγαλεῖον παντὸς συλλόγου ἔγκειται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν του, καὶ δὴ τῶν ἐνεργῶν μελῶν, διότι ἐκεῖνα τὰ μέλη ἔχουσι σχέσεις καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν σύλλογον, αἵτινα εὐρίσκονται καὶ ἐν τινι μετ' αὐτοῦ ὀλίκῳ ἐσομῷ ἐκτὸς τῶν ἀρρήκτων ἡθικῶν ἀλύσεων.

Δυστυχῶς, ὥς πρὸς τοῦτο, ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται εἰς τὴν λυπηράν καὶ δυσάρεστον ἀληθῶς ἀνάγκην νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι μεγάλην ἀπροθυμίαν ἐπέδειξαν μέλη τινὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν συνδρομῶν των, ἐξ οὗ ἐν τῷ μὲν σεβαστῷ εὐρέθησαν διπλότυπα ἀνεξόφλητα. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι δυσάρεστον ἀληθῶς, διότι σύλλογος, ὅστις θὰ ἡδύνατο καὶ λόγῳ τοῦ ποσοῦ τῶν μελῶν του καὶ λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν δρῶν, ὑπ' οὗς ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ, νὰ μεγαλοουργήσῃ, εὐρίσκεται μὲν μετὰ πληθὺν μελῶν, πλην μέλων μὴ ἐνεργῶν. Ἵσως ὥς πρὸς τοῦτο δύναται νὰ ἐπ' φέρῃ θεωρεῖται τινὰ ἢ κατὰ μῆνα εἰσπραξίς τῶν συνδρομῶν. Πρὸ παντὸς ὅμως εἶναι ἀπαραίτητον, ὅπως πάντες ἡμεῖς νίσταθῃσιν τὴν ἰδέαν τοῦ Συλλόγου, οἰστορηλατηθῶμεν ἀπὸ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ καὶ ἐμψυχούμενοι ὑπὸ τῆς ἰδέας, ὅτι ἐν τῇ ἐνώσει ἡ δύναμις, προσπαθῇσιν ἕκαστος τὸ καθ' ἑαυτὸν ὅπως μηδεὶς Καλαβρυτινὸς ἐλλείπῃ ἐκ τῆς χορείας τοῦ ἡμετέρου συλλόγου. Οὕτω δ' ὁ σύλλογος ἡμῶν θ' ἀποτελέσῃ ὑπέροχον δύναμιν μὲ μεγαλοῦργον δράσιν, ἧς τὰ ὠφελήματα καὶ ἐφ' ἑκάστον τῶν μελῶν ἀνταντηρῇ τῶς θ' ἀντανακλῶσιν.

Ἐν τῇ φαινῇ τοῦ συλλόγου δράσει κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος μεγαλοῦργημα ἀληθῶς καὶ ὑπέροχον ἔργον ἀποτελεῖ πᾶν ὅ,τι ὑπὲρ τοῦ Ἠρώφου ἐπετελέσθη. Διότι ἡ ὑπὲρ τοῦ Ἠρώφου ἐργασία διευθετηθεῖσα, ὥς διευ-

θετεῖται, ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ καὶ οὕτω βασιμῶς ἤδη δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἀθάνατον μνημεῖον θέλει γεραίρει καὶ παραφυλάττει ἀγῶν τὴν μνήμην τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν ἐθεμελίωσαν.

Καὶ ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς ἀλληλεγγύης, ὁ σύλλογος ἔβη ἐν βῆμα προόδου διὰ τῆς δωρεάν παροχῆς τῆς λατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως, ἣν μέλη αὐτοῦ ἐκλεκτὰ ἠδύοκῃσαν νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν μελῶν. Τὸ βῆμα τοῦτο, τοῦ λήξαντος καὶ αὐτὸ ἔτους τιμητικὸς ἀστήρ, δείκνυσιν ἀληθῶς ὅτι ὁ σύλλογος δὲν ἀπερροφήθη τελειῶς ὑπὸ τῶν τοῦ Ἡρώου ἐργασιῶν, οὐδ' ἐγκατέλιπεν ἐκθέτους τοὺς κυρίως σκοποὺς αὐτοῦ, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ συμπράξεως καὶ συσφίξεως τῶν δεσμῶν τῶν μελῶν, ἧτις, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, θέλει ἐπιτευχθῇ εἴτε διὰ διαλέξεων εἴτε διὰ ψυχαγωγικῶν ἐν Ἀθήναις ἢ καὶ ἐν τοῖς περιχώροις συγκεντρώσεων ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐν γένει, κύριοι, ἡ ἐν παντὶ εὐχάριστος τῶν τοῦ συλλόγου τροπὴ προκαλεῖ τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν πρὸς τοὺς διευθύνοντας αὐτόν, μεθ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ ἐνοὶ καὶ τὰς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις τη', ὅπως σκέπη τὸν ἡμέτερον σύλλογον, εὐοδῶν τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ.

Ἀθήνησι 25 Ἰανουαρίου 1909.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Θ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Κ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ἢ ΜΠΟΥΡΙΤΣΑΣ

Μ.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἐν τῶν δυσαρέστων γεγονότων, τῶν ἐπισυμβάντων εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐπαρχίαν κατὰ τὴν διαρρεύσανσαν τριετίαν, ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ βουλευτοῦ τῆς Ἐπαρχίας **Δεωνίδα Πετμεζᾶ**, πολλὰ ὥς διηγετήσαντος τὴν ἡμετέραν Ἐπαρχίαν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Εἰς τὸ ἐκδηλωθὲν ἐπὶ τῷ θανάτῳ πένθος ὁ Σύλλογος ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ συμμετάσχῃ καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ, συνελθὼν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν ἐξέδοτο ψήφισμα δημοσιευθὲν εἰς δύο τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, τηλεγραφικῶς δὲ παρηγγεῖλεν εἰς τε τὸν ἀξιότιμον Δήμαρχον Καλαβρυτῶν κ. Οἰκονομόπουλον καὶ τὸν Πρόεδρον τῶν ἐν Πάτραις Καλαβρυτινῶν κ. Γκολφινόπουλον, μὴ ὄντος γνωστοῦ τότε ποῦ θὰ ἐγίνετο ἡ κηδεα, ὅπως καταθέσωσι στέφανον ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου μὲ κατὰλληλον προσφώνησιν. Ἀτυχῶς ὅμως δὲν κατορθώθη νὰ κατατεθῇ στέφανος, τῆς κηδεαίας γενομένης ἐν Καλαβρυτοῖς καὶ τοῦ κ. Δημάρχου μὴ προφθάσαντος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν παραγγελίαν τοῦ Συλλόγου, ὥς δι' ἐγγράφου του ἐποιήσατο γνωστόν. Τηλεγραφικῶς ἐπίσης ἀπε-

στάλησαν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἀποθανόντος κ. Ἀριστ. Πετιμεζᾶν βουλευτὴν εὐχαριστήσαντα δι' ἐπιστολῆς του ἐπὶ τούτῳ τὸν Σύλλογον.

Κατὰ τὴν διαρρεύσανσαν τριετίαν τὸν ἀπελθόντα εἰς Εὐρώπην ἐκ τῶν συμβούλων κ. Γ. Χρυσανθόπουλον ἀνελήρωσεν ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν ἐπιλαχόντων ὁ μακαρίτης Δ. Μεντζελόπουλος, ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνηλθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου προσφιλοῦς του μέλους, ἐξέδοτο ψήφισμα δημοσιευθὲν ἐν Ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίαις καὶ παρηκολούθησε σύσσωμον τὴν κηδεῖαν τοῦ μεταστάντος.

Ἄλλον λυπηρὸν γεγονὸς εἶναι ἐπίσης ὁ θάνατος ἐνὸς τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τοῦ Συλλόγου, τοῦ μακαρίτου Περικλέους Κωνσταντινοπούλου ἐπισυμβᾶς ἐν Λευκάδι. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐξέφρασε τὰ συλλυπητήρια του εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως, ἐὰν οἱ πόροι τοῦ Συλλόγου ἐπιτρέπωσιν, ἔλθῃ ἄρωγόν εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ.

Α Γ Α Θ Ο Ε Ρ Γ Ι Α Ι

Ἐκ τῶν κυρίων μελημάτων τῶν ἀπασχολησάντων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ παρελθὸν, ὑπῆρξεν ἡ ἐπιδίωξις ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπιτυχία τῆς παροχῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου δωρεάν, ἐν ταῦτ' δὲ καὶ ἡ παροχὴ τῶν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἐκ τῶν μελῶν ἢ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἀναγκαιούντων φαρμάκων εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πραγματικῆς ἀξίας των, εἰς τοὺς ἀπόρους δὲ τούτων καὶ δωρεάν. Καὶ τὴν μὲν ἱατρικὴν περίθαλψιν εὐγενῶς πάνυ ἀνεδέξαντο οἱ ἐκ τῶν μελῶν μὲν τοῦ Συμβουλίου κύριοι Θεοδ. Ζαῖμης, Μ. Παπαθανασόπουλος καὶ Α. Παπαπαναγιώτου, ἐκ τῶν μελῶν δὲ τοῦ Συλλόγου οἱ κύριοι Γ. Ἐμμανουὴλ καὶ Χ. Γεωργακόπουλος. Τὴν δὲ ὑπὸ τοὺς ἐκτεθέντας ὅρους παροχὴν φαρμάκων μετὰ προθυμίας τιμώσης αὐτοὺς ἀνεδέξαντο οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου φαρμακοποὶ κ. κ. Ἀδελφοὶ Μαρινόπουλοι, Π. Ἀλεξίου, Ν. Νικολόπουλος καὶ Ἄνδρ. Παπασταυρόπουλος.

Τὴν τοιαύτην ἐπιτυχίαν ὁ Σύλλογος ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰ μέλη διὰ τῆς ἐπομένης ἐγκυκλίου.

Ἀθήνησι τῇ 23 Ἰουλίου 1908.

Ἀξιότιμε Συμπολιτα,

Ἐν τῇ προοίᾳ καὶ μερίμνῃ του ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς προόδου τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων εἰδικώτερον τῶν ἀποτελούντων

αὐτὸν μελῶν, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του δὲ τῇ ἀκρᾷ, πρὸς πραγματοποιήσῃ τῶν σκοπῶν, οὓς ὑπηρετεῖ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔσχε τὴν εὐτυχὴ ἐμπνευσιν, ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἱατροὺς ἀξιότιμους κ.κ. Α. Παπαναγιάτου παιδίατρον (ὁδὸς Μαργαροκόδων 9), Μιχ. Παπανθανασόπουλον λαρυγγο-ωτολόγον (ὁδὸς Κολοκοτρῶνη 11), Γ. Ἐμμανουήλ συφιλολόγον ὁδὸς ἁγίου Κωνσταντίνου 18), Χρ. Γεωργακόπουλον παθολόγον (ὁδὸς Τριπόδων 28Α) καὶ τὸν ὑποφοιτόμενον (ὁδὸς Φιλελλήνων καὶ Ξεροφῶντος), τοὺς ὁποίους νὰ παρακαλέσῃ, ὅπως δεχθῶσι τὰ παρέχουσι τὴν εἰσπραγματικὴν αὐτῶν ἱατρικὴν περίθαλψιν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Δωρεάν.

Συγχρόνως ὁμως θεωρήσαν, οὐχὶ ἐπορκῇ μόνην τὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν, ἐὰν δὲν παρεκολουθῇ αὐτῇ καὶ ἀπὸ ποιᾶν τινα ἐκπασιῶν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν διὰ τοὺς τυχόν ἀσθενεῖς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἢ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἀναγκασιούτων φαρμάκων, ἀπηχθῇ εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Φαρμακοποιὸς ἀξιότιμους κ.κ. Π. Ἀλεξίου (γαυρία ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ πλατείας Ὁμονοίας), Ἀδελφούς Μορινοπούλους (ὁδοὶ Φιλελλήνων καὶ Ζωοδόχου Πηγῆς), Ν. Νικολόπουλον (ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου παρὰ τὸν σταθμὸν Λαυρίου) καὶ Α. Παπασταυροπούλου (ὁδὸς Πατησίων καὶ Χαλκοκοττύλης), τοὺς ὁποίους νὰ παρακαλέσῃ, ὅπως δεχθῶσι καὶ οὗτοι τὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν τιμῶσαν τὸ Δ. Συμβούλιον ἀπόφασίν του ταύτην.

Καὶ οἱ μὲν ἀξιότιμοι κ.κ. Ἱατροὶ μετὰ προθυμίᾳ τιμώσης αὐτοὺς καὶ ὡς ἱατροὺς, ἀλλὰ καὶ ὡς Καλαβρυτινοὺς, ἀμέσως ἀπεδέξαντο τὴν παράκλησιν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης θέλετε εὐρεῖ, εἰς ὁποιοὺς ποτε ἐκ τούτων καὶ ἂν ἀπευθυνθῇτε, πᾶσαν περίθαλψιν ἱατρικὴν. Ἀλλὰ μήπως οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Φαρμακοποιοὶ ἐδέχθησαν κατώτερον ἐν τῇ προθυμίᾳ τῶν κ.κ. ἱατρῶν; Μετ' εὐγενείας καὶ ἀφιλοκερδείας, αἵτινες μόνον παρὰ Καλαβρυτινοῖς εὐρηγῇται, ἐδήλωσαν οὐ εἶναι διατεθειμένοι, ἐπὶ τῇ βεβαίῳ ὅτι τοῦ Συλλόγου, νὰ παρέχουσιν, εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην φαρμάκων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου δι' ἑαυτοὺς ἢ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ταῦτα μὲ ἐκπασιῶν 50 % ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀξίας των. Ἐὰν δὲ τυχόν ἤθελον ὑπάρξει καὶ ἄποροι ἐκ τῶν μελῶν, εἰς τούτους τὰ φάρμακα ὑπὸ τῶν κ.κ. Φαρμακοποιῶν παρέχονται δωρεάν.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονώσωμεν ἐνταῦθα τὴν σημασίαν τοῦ πρώτου καὶ μεγάλου τούτου βήματος πρὸς τὴν ἀλληλεγγύην καὶ ἀλληλοβοήθειαν τῶν μελῶν, θὰ ἦτο ὁμως ἄδικον, ἐὰν μὴ ἐσημειῶτο, ὅτι ὁ Καλαβρυτινὸς λαὸς, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκουσιν οἱ ερηθίντες ἀξιότιμοι κ.κ. Ἱατροὶ καὶ Φαρμακοποιοί, εἶναι καὶ εὐγενεῖς καὶ ὑπερήφανοι, ἀλλὰ καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀφιλοκερδῆς.

Ἐπὶ τῇ βεβαίῳ, Ἐντιμε Συμπολίτα, οὐ ἐπαρκῶς θέλετε ἐκτιμᾶσαι τὴν εὐγενεῖ καὶ πελομονα προσπάθειαν ταύτην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὲρ τῶν συμφορέων τοῦ Συλλόγου γενικῶς, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν ἰδιαιτέρως,

Διατελούμεν μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁμως τὸ Συμβούλιον ἀπηχθῇ καὶ πρὸς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου κ. Ἀνδρ. Τριανταφυλλίδην γαλακτοκόμον (ὁδὸς Ἡπείρου ἀριθ. 67), ὃν παρεκάλεσε θερμῶς, ὅπως παρέχῃ δωρεάν τὸ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἐνδεεῖς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀναγκασιούτν γάλα. Ὁ κ. Ἀνδρ. Τριανταφυλλίδης μετὰ τῆς διακρινοῦσας αὐτὸν ἀφιλοκερδείας κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν

μελῶν τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1909 ἐδήλωσεν ὅτι προσφέρεται νὰ χορηγήῃ τὸ εἰς τοὺς ρηθέντας ἀσθενεῖς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀναγκαίου γάλα δωρεάν.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν τριετίαν θεωρητικῶς ἐνσκήψασαι ἀρῆκαν ἄνευ στέγης καὶ περιουσίας τόσον τοὺς ἀτυχεῖς κατοίκους τῆς Ἰταλίας καὶ Καλαβρίας, ὅσον καὶ τοὺς ἀτιχεῖς κατοίκους τῆς Ἀμαλιάδος καὶ τῶν πέριξ, καὶ προὔκλεισαν τόσας συμφορὰς, τὰς ὁποίας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρέλθῃ ἄνευ συγκινήσεως. Τὴν συγκίνησίν του δὲ ταύτην ἐκδηλοῦν ἀπέστειλε, πρὸς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητον, Πρόεδρον ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν, μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, ὑπὲρ μὲν τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Σικελίας δραχμὰς 100 ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου, ὑπὲρ δὲ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἀμαλιάδος δραχ. 100 ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου καὶ δραχμὰς 100 ἐκ μέρους τοῦ κ. Θεοδ. Τσαβλέρη, συμβούλου τοῦ Συλλόγου. Εἰς ταῦτα δ' ἀπῆντησεν ὁ Πανιερ. Μητροπολίτης εὐχαριστήσας διὰ τὴν προσφορὰν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ σεισμοπλήκτων ἀπῆντησεν ὡς ἑξῆς:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1909.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ Κεντρικὴ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ σεισμοπαθῶν Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν ἀπειρον αὐτῆς εὐγνωμοσύνην καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ φιλόφρονον ὑμῶν προθυμίαν. Εὐχῆς ἔργον εἶνε ὅπως τὸ ὑμέτερον παράδειγμα ἀκολουθήσωσι κατὰ δύναμιν πάντες, ἵνα οὕτω, τὸ ἐξ ἐράνων συλλεχθὲν ποσὸν ἢ ἀνάλογον τῶν πόνων καὶ προσδοκιῶν ὧν καὶ ἐκπροσωπήσῃ ἡμᾶς ἐπαρκῶς ἐν τῇ εὐγενεῖ ταύτῃ τῶν λαῶν ἀμίλλα.

Διατελῶ πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ

Κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1909 τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Καλαβρυτίοις ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀπέστειλε πρὸς τὸν Σύλλογον 200 ἀντίτυπα ποιημάτων τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Καλαβρυτίοις Γυμνασίου κ. Χ. Θούα, τιμώμενα ἕκαστον δραχμῆς, ὅπως διατεθῶσι παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ ἀντίτιμον ἀποσταλῇ εἰς Καλαβρυτὰ, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν συλλεγομένων ἐράνων πρὸς ἀνακαίτισιν τοῦ εἰρημένου ναοῦ. Δυστυχῶς ὅμως τὰ ἀντίτυπα ταῦτα δὲν

διετέθησαν, πλὴν τεσσάρων, τὸ ἀντίτιμον τῶν δροσίων μετὰ 50δράχμων δωρεᾶς τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἀπομεινάντων ἀδιαθέτων 196 σωματίων ἀπεστάλησαν πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ναοῦ.

Ἐπίσης κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος ὁ ἐν Καλαβρύτοις Σύλλογος «Ἄγιοι Πάντες» ἀπηνυθύνθη δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸν Σύλλογον ζητῶν ὅπως τῷ παρασχεθῇ ἐνίσχυσις τις προκειμένη νὰ ἐπιλάβηται τῆς λειτουργίας μελίσσοτροφείου ἐν Καλαβρύτοις. Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἐδώρησε δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι πέντε διὰ τὴν ἀγορὰν κυφελῶν νέου συστήματος, αἵτινες καὶ ἀγορασθεῖσαι παρεδόθησαν εἰς τὸν δημοδιδασκαλόν κ. Πρινόπουλον, ἐλθόντα ἐπίτηδες ἐνταῦθα ὅπως παρακολουθήσῃ μαθήματα ἐν τῇ ἐν Χαλανδρίῳ Μελισσοκομικῇ Σχολῇ.

Ἦδη ὁ Σύλλογος ἔσχε τὴν ἰδέαν, καὶ προέβη εἰς τὰ προκαταρκτικὰ διαβήματα διὰ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῆς, τῆς ἰδρύσεως Ἀγροκηπίου ἐν Καλαβρύτοις. Ὑπάρχει βεβαιότης σχεδὸν, ὅτι ἡ ὥραία αὕτη ἰδέα ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους 1910 θὰ πραγματοποιηθῇ, ἐὰν ἀνιπέρβλητον κώλυμα δὲν παρουσιασθῇ, καὶ σπουδαίως δὲ ἐξυψηρετήσῃ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων.

Ι'.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ 1909

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ υποβάλῃ Ὑμῖν τὸ πόρισμα τῆς ἐξελέξεως τῆς διαχειρίσεως τῶν Ταμείων τοῦ τε Συλλόγου ἡμῶν καὶ τοῦ πρὸς ἀνέγερσιν Ἡρώου ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ κατὰ τὸ ἦδη λήξαν ἔτος 1909.

Α'. ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Ἑσοδα. Ἐκ Συνδρομῶν	Δραχ. 1,493.00
Ἐκ Τοκομεριδίων	» 25.00
	<u>1,518.00</u>

Ἑξόδα Συλλόγου Διάφορα ἐν ὄλῳ	Δραχ. 750.81
-------------------------------	--------------

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων ἔχουσιν ἐκδοθῇ τὰ οἰκτεῖα ἐντάλματα προσηκόντως ὑπογεγραμμένα.

Ἀναγκάλαίωσις. Ἑσοδα	Δραχ. 1,518.00
Ἑξόδα	» 750.81

Ὑπόλοιπον καθαρὸν ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Συλλόγου	» 767.19
---	----------

Ὑπερ προστιθέμενον εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἔτους 1908 ἐκ δραχ. 2,828.45 ἀναμίσχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἐν ὄλῳ 3,595.64.

Εἰσι δὲ διατεθειμένα ὡς ἑξῆς:

1) Εἰς Τράπεζαν	Δραχ.	2.000.00
2) » Λαχειοφόροι	»	995.00
3) » Χείρας τοῦ Ταμίου	»	600.64
		<u>3,595.64</u>

Β'. ΤΑΜΕΙΟΝ ΗΡΩΙΟΥ.

Ἔσοδα. Εἰσπραχθῆσαν	Δραχ.	5,150.00
Ἔξοδα. Ἑδαπανήθησαν	»	404.50

4,745.50

Διὰ τὰ ἔξοδα ταῦτα ὑπάρχουν αἱ οἰκεῖαι δικαιολογητικαὶ ἀποδείξεις. Ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τούτων ἐκ τῶν ἐσόδων προκύπτει καθαρὸν κεφάλαιον ἐκ

Δραχ. 4,745.50

αἵτινες προτιθέμεναι εἰς τὸ κεφάλαιον ὅπερ ἐφέρετο εἰς γένον τῇ 1907 ἐκ δραχ. 17,221.45 ἀποτελοῦσι τὸ ποσὸν δραχμῶν 21,966.95. Εἰς τοῦτο δέον νὰ προτεθῶσι καὶ οἱ τόκοι τῶν ἀνωτέρω ποσῶν οἵτινες ἀνέρχονται περὶ τὰς 2 1/2—3 χιλιάδας.

Ἐκ τούτων εἰσὶ κατατεθειμένα

Εἰς τὴν Τράπεζαν	Δραχ.	21,701.25
Εἰς χείρας τοῦ Ταμίου	»	265.70

21,966.95

Συγκρίνουσα ἡ Ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ τὴν ἐν γένει κίνησιν τοῦ λήξαντος ἔτους πρὸς τὴν τῶν προηγουμένων ἐτῶν 1908 καὶ 1907, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δηλονότι, καθ' ἣν, δύναται τις εἰπεῖν, ὁ Σύλλογος ἡμῶν ἀνεγεννήθη, εὐρίσκει ὅτι αἱ εἰσπράξεις τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπερέβησαν τὰς μὲν τοῦ 1908 κατὰ δραχ. 140.45, τὰς δὲ τοῦ 1907 κατὰ δραχ. 744.45.

Τὴν αὖξουσιν πρῶτον τῶν ἐσόδων τοῦ Συλλόγου, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, δὲν δυνάμεθα ἡ ν' ἀποδώσωμεν γενικῶς μὲν εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῶν μελῶν αὐτοῦ, πολλαχῶς, ὥς γνωστόν, ἐξωτερικευσάντων ταῦτα, εἰδικῶς δ' εἰς τὸ κύρος καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅπερ, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὰ τοῦ Συλλόγου, δὲν ἐφείσθη οὔτε κόπων, ἀλλ' οὔτε καὶ δαπανῶν ἐξ ἰδίων πολλῶν, διὰ τὴν πρῶτον τοῦ Συλλόγου. Θὰ ἦτο βεβαίως παράλειψις, ἐὰν δὲν ἐγένετο ἰδιαιτέρα μνελα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ διὰ τὸν Γεν. Γραμ. τοῦ Συλλόγου κ. Ἰω. Σαγιάν, τῷ ζῆλῳ καὶ τῇ ἐργασίᾳ τοῦ ὁποίου οὐκ ὀλίγα τὰ καλὰ συνετελέσθησαν ἐν τῷ Συλλόγῳ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας.

Ἄλλ' ἀληθῶς δὲν δύναται ἡ νὰ προξενήσῃ ἡμῖν καταπλήξιν ἡ αὖξις τῶν ἐσόδων τοῦ ταμείου τοῦ Ἱερῶν. Διότι ἐν ᾧ τὸ ἔτος 1907 ἡ καθαρὰ πειρυσία αὐτοῦ ἀνῆρχετο εἰς τὸ ποσὸν τῶν 12,518.50, σήμερον τὸ ποσὸν τοῦτο ἐδιπλασιάσθη χωρὶς, ἐννοεῖται, τὸ ταμεῖον λόγῳ τῶν γνωστῶν ἀτυχημάτων νὰ προσπορισθῇ τι ἐκ τῆς ἐνεργείας τῆς πρὸς τοῦτο συσταθείσης μεγάλης ἐπιτροπῆς. Τὴν σήμερον κύριοι, τὸ ποσόν, ὅπερ ἔχομεν εἰς χεῖράς μας, παρῇει εἰς ἡμᾶς τὴν βεβαιότητα, ὅπως μετὰ πεποιθήσεως εἰπωμεν, ὅτι ὁ ἔορτασμός τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν παλλιγενεσίας θὰ εὖρῃ ἐκεῖ, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀγίας Λαύρας ἐδάφει, ἐστημένον τὸ Ἡρώων τῶν μεγάλων ἐκείων ἀνδρῶν τῆς Ἐλευθερίας.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔσοδα ἐν γένει. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἔξοδα ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει τι νὰ παρατηρήσῃ λόγῳ τῆς μεγάλης φειδύς, ἥτις τὰ διέπει ἐν γένει.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου δὲν ἐπεβαρύνθη δι' ἐξόδων.

δι' οὗτων τὸ προηγουμένον ἔτος 1908. ὡς λ. γ. τῆς πληρωμῆς ἐξόδων τῆς ἐκδρομῆς ἐκ δρ. 350, καὶ ἤτις ἐκδρομὴ πέρυσιν οὐδὲν ἔλλειμμα παροῦσιν ἀπέσπευξε.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι εἰς τὸ μέλλον αἱ ἐκδρομαὶ γνωστοποιηθεῖσαι ἤδη ἀπανταχοῦ, ὅσα ἐπιτυχῶς ἀκόμη καλλίτερον καὶ ἐπὶ τὸ καλλίτερον καὶ ὠραιότερον θὰ διοργανῶνται, ἀρχεὶ πρὸς τοῦτο νὰ γίνωνται ἐν καιρῷ ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αἱ δέουσαι ἐνέργειαι καὶ διαρρυθμίσεις τῆς ἐκδρομῆς.

Ἐν τέλει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ φρονοῦσι ὅτι ἐκπληροῖ οὐκ ὁδὸς καθήκον, ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιβεβλημένον, δὲν δύναται ἢ νὰ ἐκφράσῃ τὰ θερμοτάτα αὐτῆς συγχαρητήρια τῷ κ. Ταμίᾳ τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἀκριβὴ τήρησιν τῶν βιβλίων, τὴν λεπτομέρειαν τῶν Ἀ)σμῶν καὶ τὴν ἐπιμελημένην ἰατροῦσιν περὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν προσόδων τοῦ Συλλόγου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31
Ἰανουαρίου 1910.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Κ. ΖΗΣΗΣ,
Π. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΟΙΣ

ΙΑ΄.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΕΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

1908 - 1909

Κατὰ τὸ ἔτος 1907 λόγῳ τῶν ἀρχαιρεσιῶν ὁ Σύλλογος δὲν μετέβη εἰς Καλάβρυτα μὴ παραλείψας ἐν τούτοις νὰ παρακαθήσῃ εἰς κοινὸν γεῦμα ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐξοχικῇ θέσει Γαλάτσι, ἔνθα ἐτέλεσε καὶ τὸ ἐτήσιον Μνημόσυνον.

Κατὰ τὰ δύο ὅπως παρελθόντα ἔτη ὁ Σύλλογος ἐξέδραμε κατὰ μὲν τὸ 1908 τῇ 31 Μαΐου 1 καὶ 2 Ἰουνίου, κατὰ δὲ τὸ 1909 τῇ 17, 18 καὶ 19 Μαΐου εἰς Καλάβρυτα, ἀμφότεραι δ' αἱ ἐκδρομαὶ τοῦ αὐτοῦ ἐστέφθησαν ὑπὸ πληρεστάτης ἐπιτυχίας. Ἀσφαλῶς αὐταὶ ἔθηκαν τὰ θεμέλια τῆς ἐπικοινωνίας πρὸς τὰ Καλάβρυτα καὶ τὰς ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἁγίας Λαύρας καὶ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου πολλῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐξ ἀκοῆς μόνον ἐγνώριζον τὴν ὑπαρξίν τῶν τόσων ἱστορικῶν κειμηλίων καὶ φυσικῶν καλλόνων τῶν Καλαβρυτῶν, αἱ ἐντυπώσεις δὲ τῶν παρακολουθησάντων τὰς δύο ἐκδρομὰς ἦσαν καὶ θὰ μείνωσιν ἀλυσμόνητοι. ἵνα δὲ λάβῃ ἰδέαν ὁ ἀναγνώστης τῶν ἐν Καλαβρυτοῖς γιγνομένων κατὰ τὰς ἐκδρομὰς, παρεντίθενται ἐνταῦθα περιγραφαὶ γενόμεναι ὑπὸ διαφόρων Διευθυντῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων παρακολουθησάντων ταύτας, αἵτινες ὁμῶς ἑλλείψει χώρου συνεπτυχθήσαν.

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ—ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ—ΜΕΓΑ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

— Διακοφτὸ πέντε λεπτά ! φωνάζουν οἱ ὁδηγοί.

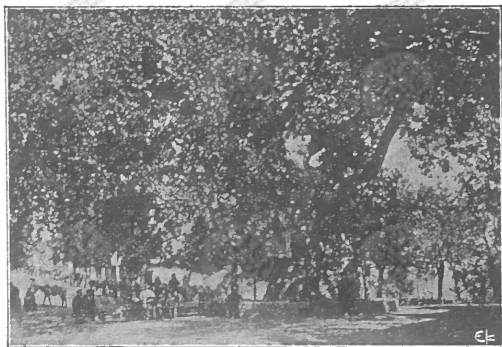
Εἰς τὸ βῆθος φαίνεται τὸ βουνὸν κατάρυτον. Πρῶτοι καὶ πῦκαί τεράστιοι, οὐρανοῦψεις. Τὸ βουνὸν φαίνεται ἀτελείωτον ποῦ ἐκτείνεται. Παραπλεύρως τῆς γραμμῆς τοῦ Σ. Π. Α. Π. μία ἄλλη γραμμὴ στενὴ καὶ μία μικροσκοπικὴ ἀετομηχανὴ σφυρίζει, μὲ ἐν βαγονάκι ἐκεῖ εἰς μίαν ἄκραν, ὅπισθεν τοῦ σταθμοῦ καὶ μᾶς περιμένει. Ἄλλη ἀετομηχανὴ προβάλλει μέσα ἀπὸ συστάδας σύνορα ἐν βαγόνι φορτηγόν. Οἱ ἡμίσεις ἐκδρομεῖς καταλαμβάνουν τὸ κλειστὸν βαγόνι φεβούμενοι τὸ καθμα τοῦ Ἥλιου, καὶ ἡ μικροσκοπικὴ ἀμαξοστοιχία χάνεται πάλιν μέσα εἰς τὰ δένδρα.

Εἰμὲθα τριάκοντα ὀκτὼ μέσα εἰς τὸ φορτηγόν. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ σοφὸς μας κ. Θ. Ζαΐμης, Πρύθης τοῦ διοργανώσαντος τὴν ἐκδρομὴν Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Καλαβρυτινῶν, ὁ κ. Ζάκας, ὁ Μαισοῦκας, ὁ δικηγόρος κ. Βορές, οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Σουρὴ τῆς Τραπεζίης Ἀθηνῶν, ὁ νευρολόγος κ. Βλαβιανός, ὁ κ. Δῆμ. Βρατσάνος τῆς «Εἰκονογραφημένης», ὁ κ. Ν. Καργαδούρης ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ περιφημοῦ τελεγραφείου «Ἑστία», ὁ παθολόγος Ιατρός κ. Ἀντ. Κάρκας, ὁ Ιατρός κ. Κ. Γιαβόπουλος, οἱ κ. κ. Γ. Τσίμας, Δ. Δεσμίνης, Φ. Οικονόμου καὶ Γεωργίου τῆς Τραπεζίης Ἀθηνῶν, οἱ κ. κ. Γ. Τριάναταρ, συλλόγους καὶ Α. Λάμπρος, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Οἴκου Χωρῆμη-Μπενάκη, ὁ κ. Τσοβλήρης τοῦ «Αὐτοκρατορικοῦ», ὁ κ. Σχορτσάντης τοῦ οἴκου Σερπύρῃ, ὁ ὑπολογιστής κ. Α. Κάσκας καὶ ἄλλοι.

Χωνόμεθα μέσα εἰς τὰ δένδρα καὶ τρέχομεν. Νερὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μας καταλιοθαλινον δύνειν ἀρδεύοντα τὴν γῆν ἔκτατον. Κάμπτει τὸ τραῖνον δεξιὰ καὶ προχωροῦμεν πρὸς τὸ βουνόν. Διακρίνεται τώρα τὸ βουνόν νὰ σχίζεται εἰς

δύω, νὰ διαγοίγεται εἰς μίαν χαράδραν καὶ κάπου δεξιὰ μας ἀκούεται ὁ ρόγχος ὀρμητικοῦ ποταμοῦ. Ἡ χαράδρα εἶναι βαθειά, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πλαγίαι δύσβατοι, κατάφυτοι. Δὲν βλέπομεν εἰς τὸ βάθος φόντο οὐρανοῦ. Φαίνεται ὡς ἀδιάεσδος ἡ χαράδρα. Εἶναι βαθειά, ἀτελείωτος. Ἐδῶ δεξιὰ τῶρα τὸ ποτάμι. Ἀνοικτὸν καὶ ἤρεμον κυλιόμενον βραδέως. Γλυκεῖα ἡ Φίσις, ἡμερὰ ὅλα. Βλάστησις πλουσία δέ.

Ἐξαίρετα ὁ ἥλιος χάνεται καὶ μιὰ πνοὴ βιαία καὶ παγερὰ μᾶς ἀνεμίζει τὰ μαλλιά. Τὸ τραῖνόν μας τρέχει πλέον μέσα εἰς αὐτὴν τὴν χαράδραν. Μία ἀγωφύρεα ἀρχίζει καὶ ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ χαμηλώνει. Ἄλλω χάνεται, σκεπασμένη, κάτω βαθειά, ἀπὸ θεώρῳα πλατάνια. Ἀνωθεν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὀρθοῦνται ὡς ἔτοιμα νὰ σφικταγκαλιασθοῦν τὰ δύο βουνὰ καὶ νὰ μᾶς συνθλίβουν. Ἐδῶ τὸ ἕνα κλίει ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς μας, ὡς νὰ τὸ ἔκομεν ἕνα ὑπερφυσικὸ χέρι, ἐκεῖ ἀπορῳῶρες μὲ δένδρα γιγάντια, κρεμασμένα εἰς τὸ διάστημα καὶ κάτω βα-

Ο ΥΠΕΡΥΨΗΛΟΣ ΠΛΑΤΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΪΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ

θεῖα, ὁ ποταμός, διηγεῖς καὶ ἀκατάσχετος, ροχθῶν καὶ συνελισσόμενος γύρω ἀπὸ τεραστίας κροκάλας, ὀγκολίθους ἀληθινοῦς. Ἔνος καταρράκτης ἐκεῖ κάτω. Τὰ νερὰ χύνονται μὲ παφλασμόν καὶ σκορπίζονται, σφειδονιζόμενα εἰς τὸ διάστημα, καὶ ληιδίζουν εἰς μύρια χρώματα καὶ στρώνονται πάλιν διὰ νὰ συντριβοῦν ἐπάνω εἰς τὰς κροκάλας. Μία πνοὴ δροσιᾶς ἔρχεται ἀπὸ κάτω. Ἀριστερὰ ἐκεῖ βράχοι τεράστιοι μὲ σπήλαια, ὑπερκεῖμενοι ἀλλήλων, κατάφορτοι ἀπὸ πλατάνους καὶ γαύρους, ὀλοπρόσαιοι ἀπὸ βρύα καὶ πολυτρίχι, κρεμασμένον εἰς πλεξίδας καὶ νερὰ ἀνοβλίζοντα ἀπὸ ρωγμὰς σκοτεινὰς καὶ σταλακτῖται κρεμασμένοι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ διάστημα εἰς περιέργῃ σχήματα. Παντοῦ πρᾶσινον, παντοῦ χλωρὸς καὶ βλάστησις, παντοῦ σφεῖρος καὶ δροσιά.

Τώρα ἀρχίζει ἡ ἀγρία φίσις. Κρημενὶ ποῦ ζαλίζουν. Τὸ γλυκὺ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ γίνεται τεφρὸν ἐπάνω ἀπὸ τὴν σκοτεινιά τοῦ περιβάλλοντος. Ἡ χαράδρα εἶναι φάραγξ πλέον. Ἐδῶ ἔχουν σκάψει τὰ πλευρὰ τοῦ βουνοῦ διὰ νὰ περᾶσῃ ἡ γραμμὴ ἀπὸ τὴν πλαγιάν. Παρέκει ἕνα μικρὸν τοῦννελ. Εἰσερχόμεθα μέσα εἰς τὸ σῶμα τοῦ βραχώδους γίγαντος καὶ μὲ μίαν γέφυραν σιδηρὰν ἀφί-

νομεν ἀριστερὰ τὸν Βουραϊκόν. Ἄλλο τοῦνγελ. Εἰς τὸ βάθος ἔγα θαυμάσιον ταμπλὸ ἀπὸ τὰ βουνὰ ποῦ συγκλίνουν καταπράσινα, φωτισόμενα κἄπου κἄπου ἀπὸ τὸν ἥλιον, εἰς μίαν ἡδονικὴν περιέπυξιν. Δεξιὰ μία φυσικὴ ἐκκαφή, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ διήκουσα μέχρι τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ καὶ νερὸ κατακρημνίζεται ἀνωθεν εἰς μίαν ὑγρὰν ῥάβδον. Καὶ πάλιν ἄλλη γέφυρα σιδηρᾶ καὶ ἄλλη παρέκει διὰ τὰ περάσωμεν τὸν ποταμὸν καὶ τὰ κολλήσωμεν εἰς τὴν ἀπέναγτι πλαγίαν. Ἐδῶ τὸ ποτάμι πλέον εἶναι βαθεῖα πολὺ. Κάτω ἀπὸ τὸ τραῖνον τὸ βλέπομεν νὰ συγκυκᾷται καὶ ἰὰ στροβιλλίζεται μέσα εἰς χαϊνούσας κοιλότητες τῆς κοίτης του.

Γοητευμένοι, ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀγὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐναλλαγὴν τῆς φύσεως, αὐτὴν τὴν κινήματογραφικὴν ἀνέλιξιν, ὅλοι, ἐντείνομεν ὄρασιν, ἀκούην, ἀφῆν, δοφροῖσιν, ὅλας τὰς αἰσθήσεις καὶ ἀνολογομεν τὴν ψυχὴν μας εἰς αὐτὸ τὸ ἀναψυκτικὸ-τατον ἰούσιμον.

Ἐξαφνα τὸ τραῖνον ἐλατῶνει τὴν ταχύτητά του. Ἐῶς τὰ δύο βουνὰ μᾶς ἀποκλείουν τὴν ὁδόν. Νομίζει κανεὶς ὅτι οἱ δύο γίγαντες, τοὺς ὁποίους ἐβλέπομεν τόσον ὥραν ἰσταμένους τὸν ἕνα ἀπέναγτι τοῦ ἄλλου ἀπειλητικῶς, ἐπέπσαν ἐναντίον ἀλλήλων καὶ συνεπλάκησαν σιῆθος μὲ σιῆθος. Διόδος δὲν ὑπάρχει. Μέσα ἀπὸ τὸ στενότατον διάκενον, βαθεῖα κάτω, μόνον ὁ ποταμὸς εὗρηκε διόδον καὶ στροβιλλίζεται σκορπίζων καγχασμούς διὰ τὸ κατόρθωμά του.

Ἄλλ' ἢ Τέχνην ἐνίκησι τὴν Φύσιν. Ἐτρέψθησαν τὸ ἐν βουνόν, συνέδεσαν τὰ δύο βουνὰ ὑπὲρ τὴν κοίτην διὰ σιδηρᾶς γεφύρας καὶ ἐτρέψθησαν καὶ τὸ ἄλλο. Τὸ τραῖνον βαίνει βραδέως, περνοῦμεν τὸ ἐν τοῦνγελ, ὀλισθαίνομεν ἐπάνω εἰς τὴν γέφυραν καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἄλλην σήραγγα διὰ τὰ κολλήσωμεν ἐπάνω εἰς τὴν πλαγίαν τοῦ δεξιοῦ κολοσοσθ.

Τώρα τὸ πανόραμα ἀλλάζει. Ἡ χαράδρα εὐρύνεται. Ἐν κἄδρον γραφικώτατον ἀπλώνεται. Βουνὰ, τὸ ἐν ὀπισθεν τοῦ ἄλλου, ὀρθοῦνται, τὰ Ἀρσάνια τὰ περιφρημα ἀπλώνονται εἰς μίαν ἀτελείωτον ὁροσειρᾶν. Τὸ τραῖνον ἀναβαίνει ἀκόμη, σκαλώνον μὲ τοὺς γαμπρῶνυχας τροχοῦς του ἐπάνω εἰς τὴν ὁδοντωτὴν ῥάβδον, ἢ ὅποια διήκει καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν μεταξὺ τῶν δύο ἐλασμάτων.

Κατάρτητα ὅλα. Πλάτναιον κάτω, ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ, πρίνοι ἐπάνω καὶ ὑψηλὰ ἐπάνω ἐλάται. Μία ὁσμὴ κέδρου χύνεται παντοῦ καὶ τὸ ὄζον διαυγίει τοὺς μυκτῆράς μας. Εἴμεθα πολὺ ὑψηλὰ τώρα· 500 ἕως 600 μέτρα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν.

ΤΡΙΚΛΙΑ. Ἐχει καὶ σταθμοὺς ἐνδιαμέσους ἡ γραμμὴ. Μία καλύβη μέσα εἰς τὴν σουτάδα καὶ πηγὴ, ἀπὸ τὴν ὅποیان ὑδρεύεται τὸ τραῖνον. Κατερχόμεθα καὶ χαϊνούμεθα διὰ μιᾶς ἀραιαποῦ δυσβάτου μέσα εἰς δένδρα καὶ βράχους. Ἀφθονον ὕδωρ δυνάμενον νὰ ἐξευτελλῇ ὅλην τὴν πρωτεύουσάν, ἀναβλύζει ἀπὸ μίαν ραγίδα ἐνὸς βράχου. Τὰ ποιτήρια θαμβώνουν ἀπὸ τὴν παγερὰν πνοὴν τοῦ ρευστοῦ κρυστάλλου.

Καὶ ἀκόμη ἀνῆφορος. Τὸ τραῖνόν μας ἀναρριζεῖται ὁλογὲν μὲ τοὺς ὄνυχάς του, σὰν ἐρπετόν, ἐπάνω εἰς τὴν στίλβουσαν τροχιάν του. Ἀσφαλῶς τώρα εἴμεθα 700 μέτρα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν.

Ἄλλος σταθμὸς τώρα. Ἡ Ζαχλωροῦ. Δεξιὰ μας ἰδῶ, παρὰ τὴν γέφυραν καὶ μέσα εἰς σουτάδα πιατάων καὶ πρίνων, ὀρθοῦμένων ἐπάνω εἰς τὸ πρᾶγες ἐνὸς γηλόφου, δέκα, δεκαπέντε καλὶ βαι. Ἀριστερὰ ἀραιὰς ἀναρριζομένης ἐπάνω εἰς τὸ βουνόν, ἐλαιοπομένη καὶ εἰσδύουσα εἰς μίαν φάραγγα βαθεῖαν, εἰς τὸν μυχόν τῆς ὁποίας κἄπου, εὗρεσκαται τὸ μοναστήρι τοῦ Μ. Σπηλαίου.

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ. Δύο καὶ ἡμιστείας ὥρων ταξείδιον· 24 ἐν ὅλῳ χιλιόμετρα. Ἦχος ὑπὲρ τὴν θάλασσαν 750 μ. Θαυμάσιος δρίζων, παγωνία δέ.

ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΝ ΑΓΙΑ. ΛΑΥΡΑ.

Ἡ ὑποδοχὴ μας ἐκ μέρους τῶν Καλαβρυτινῶν εἶναι μεγαλοπρεπὴς καὶ θερμοτάτη. Τὸ τραπὶόν μας περικυκλοῦται ἀπὸ ὄλους τοὺς κατοίκους σχεδόν. Ὁ Δήμαρχος ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἄλλαι ἀρχαὶ καὶ κόσμος καὶ ὄργανα ἐγχώρια καὶ προσφώνησι: καὶ ἀντιφωνήσῃ; καὶ δοξολογία ἔπειτα εἰς τὸν ναὸν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἐσπέραν γεῦμα ὑπὸ οὐρανοῦ περὶ πλατάνους καὶ με σωρείαν ἐλληνικωτάτων προσπόσεων καὶ καλαμπούρια ἀπαίσια.

Τὸ τέλος τῆς καλαμποπουριανῆς ἔδωκεν ὁ Ρόμπος μετ' ὃ βιολὶ του συνοδευόμενος ἀπὸ λαοῦτο καὶ σαναῶρι.

Λεβεντιά καμαρωτή, μέγα σὲ βουνά, σὲ δάτη,
ποῦ προβάλλει μετ' ὀψιθὶ τὴν Πατρίδα νὰ δοξάσῃ.
Φεύγουν οἱ ἐχθροὶ μας, πᾶν' κίθε Βούλγαρος ἀντάρτης.
Φεύγουν, πύσω δὲν κυττᾶν' ποῖός θε νὰ σταθῇ μπροστά της.
Γιὰ σου, Ζίκα μι' ἀντὶ ! ὦμορφέ μου κυβαλλύρη.
Γιὰ σου, Βρόντα, Ἰρόντα ζιζλευτέ. Γεὰ σας, κάθε παλληκάρι..

Τρεῖς μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ τὸ γλύνει ἐξακολουθεῖ.

Ἐπὶ πρωί. Ἐφιπποὶ διὰ τὴν ἱερὰν μονὴν τῆς Λαύρας. Πιλοκύνημα εὐλαβέ. Δρόμος μῆς ὥρας. Ἐπὶ πρὸς εἰς γεφυρικώτατον λογίσκον, παρὰ τοὺς περὶ οὐδὲν καταφύτου διακλαδώσεως τῶν Ἀρσενίων, ἡ Ἱστορικὴ Μοιρῇ, ἀντικρυνομένη τὸν γέρο-Χελμόν, καταλεκκον ἀπὸ τὰ χιόνια.

Οἱ δοιοὶ πατέρες μᾶς δεξιόφρονες καὶ φιλοφρόνως καὶ τάσσονται ξεναγοὶ περιποιητικώτατοι καὶ στοργικοί. Σημαίνει ἔπειτα ἡ κομπάνα. Ὁ Ἅγιος πνεύματος κ. Σεραφεὶμ μετὰ τὰ κατὰ χροιά του ἄμματα καὶ τὸ Ἰονομυσοσυμβούλιον, κατὰ χροίαν εἰς τὴν Νάον, καὶ ἀρχίζει δοξολογία μετὰ τὴν ὑποψήφωσιν τὸ προσῆλιν ὃ προηγουμένως προσφωνεῖ τοὺς ἐκδομεῖς καὶ ἀντιφωνεῖ ὁ Πρόεδρος κ. Ζαῖμης.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ^ω ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗ

Ἀπὸ βάρους καρδίας εἰςχαριστοῦμεν, Ὑμᾶς ἄγριοι Πατέρες, διὰ τὰς θερμὰς ὑπὲρ ἡμῶν εἰχὺς Σας πρὸς τὸν Ὑψίστον, καθὺς καὶ διὰ τὴν θερμὴν διέλωσιν, ἥς παρ' Ὑμῶν ἐτύχομεν.

Οἱ λόγοι τοῦ προλαλίσσαντος σεβασμίον Προηγουμένου συνεκίνησαν πάντες ἡμᾶς βαθύως, ὅτι λόγοι τοιοῦτοι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦτο τόπῳ ἀκούομενοι, αἰροῦσι τὸ πνεῦμα ὑπὲρ τὴν ταπεινὴν τοῦ καθημερινοῦ βίου ζωὴν καὶ τρέπονται ἐπὶ τὴν μελέτην τοῦ μεγάλου ἔργου, τοῦ ὁποίου τὴν μὲν ἀρχὴν ἔκαμον οἱ Πατέρες μας ἐνταῦθα, σύμπασα ὁμῶς ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἡγαγὲν εἰς, ἐν ῥήρι, εἰς πέρας.

Πᾶς δὲ ὁ μελετῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦτο ῥόχρον τὰς τίχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δύο θέλει ἀπικομίσαι αἰσθήματα· πρῶτον βαθεῖαν ἐγνωμοσύνην πρὸς τὴν θείαν Πρόνοιαν, ἡ ὁποία διὰ τοσαύτης συνοχῆς καὶ ἀντοχῆς ἐπέσχεσε τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν καὶ τοσοῦτον ἐνεφύσησεν αὐτῇ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔλθοντα, καὶ διύτρεξον ἀκλόνητον ἐλπίδα ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς αὐτῆς· πρὸς πίστωσιν τοῦτων ἂς μὴ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰς σκληρὰς καὶ μακροχρόνους δοκιμασίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἂς σταματήσωμεν μίαν μόνον πεντηκονταετηρίδα πρὸ τοῦ

μεγάλου τῆς Λαύρας γεγονότος, εἰς τὴν ἐπανάστασιν δηλαδὴ τοῦ 1769. ἡ Πελοπόννησος ἐπὶ δεκαετίαν ὄλην δηνομένη ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν τότε, εἶχεν ἐρημωθῆ ὀλεῖως σχεδόν, τέφρα δ' ἐκάλυπτεν αὐτὴν καὶ ὁσαῦτα, ἅτινα οἱ κόρακες ἀπεγύμνωσαν τῶν σαρκῶν· ἡ ὄλη εἰκὼν ἦν τοσοῦτον θλίβερά καὶ ἀπελπιστική, ὥστε ὁ Chateaubriant περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα ἐγραφε περὶ αὐτῆς «ἡ ὥραία ἀπέθανε, δὲν ἀναπνέει πλέον»· ἡ ὥραία ὅμως ἐν εἶχεν ἀποθάνει! ἐκ τοῦ αἵματος τῶν τέκνων τῆς ἡτλῆς καὶ θάρρους, καὶ ἐκ τῶν ὁστέων ἀνέκτων τὴν ἀνάστασιν τῆς, κατὰ τὸν προφήτην Ἰεζεκιήλ λέγοντα· «τά'ε λέγει Κύριος τοῖς ὁστέοις· ἐγὼ ἐμφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα καὶ ὁσσοὶ ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα καὶ ἐκτινῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ ζήσεσθε καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός». Καὶ τὰ ὁσαῦτα ἀνέστησαν! οἱ ἱεράρχαι, οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ καπεταναῖοι τῶν Καλαβρύτων, τῶν Πατρῶν, καὶ τῆς Αἰγιαλείας συνέρχονται ἐνταῦθα, λαμβάνουσι τὸ κάλυμμα τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ ἑνοῦντες αὐτὸ τὸ μετασχηματίζουσιν εἰς Λάβαρον τῆς Ἐλευθερίας, συμβολίζοντες οὕτω τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ σάλπιζουσιν, ἀπὸ τῶν ἐψηλῶν τοῦτων Καλαβρυτινῶν ὁρέων, τὸ ἐρεθιστικὸν σάλπιγμα, ἐπὶ τὸ ὅποιον φρίσσει καὶ ἐξεγείρεται τὸ γένος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον· ὑπὸ τὴν ἐτέραν τῶν σημαίων τὴν τῆς Κερυρινῆς βαδίζουσιν ἐναντίον τῶν Καλαβρύτων, οἱ στρατιῶται ἐνθουσιάζουσιν εἰς τὴν θέαν τῶν ἐπ' αὐτῆς εἰκονιζομένων πολεμικῶν Ἀγίων, προσβάλλουσιν ὡς μαινόμενοι καὶ κυριεύουσι ταχέως τὰ Καλαβρύτα· ποιοῦσιν ἑκαξίν τῆς ἀνακτίσεως τῆς γῆς των.

Ἀλλ' ὁ προλαλήσας ἄγιος Προηγούμενος ἐμνήσθη καὶ τῆς παροίσης καταστάσεως μετὰ πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως. Εἶπε ἀληθές, Κύριε, ὅτι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ὁρίζοντα ἐπάρχουσι νέφη, δὲν πρέπει ὅμως νὰ παρορῶμεν καὶ τοὺς συνυπάρχοντας φωτοβόλους ἀστέρας· εἶπε ἄδικος ἡ ἀξίωσις διὰ τὸ μικρὸν αὐτὸ ἔθνος, ὅτι ὤφειλε νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῶν Πατέρων του· ἕκαστος, τῶν ὀλίγων ἐπιζητούντων τοῦ σκληροῦ ἐπταετοῦς ἀγῶνος, εἶχεν ἀνάγκην ν' ἀνοικοδομήσῃ τὸν καίεντα οἶκόν του, νὰ καλλιεργήσῃ τὸν ἀποχερασθέντα ἀγρόν του, νὰ προσπορίσῃ τέλος ἑαυτῷ ποιῶν τινα οἰκονομικὴν ὑπόστασιν· ἐμβλέψομεν καὶ εἰς τὸ ἔργον του τοῦτο, ὅπως πεισθῶμεν ὅτι ἐπετέλεσε καὶ ἔδω ἄληθές εἰρηρικὸν μεγαλοῦργημα· ἰδοὺ τόσαι πόλεις ἀνθούσαι καὶ ἀκμαίζουσαι ἐκεῖ, ὅπου πρὸ 70 ἐτῶν δὲν ἐπῆρχον ἢ ἑρείπια, ἰδοὺ ἑκατομμύρια ὅλα στρεμμάτων ἀμπελῶν καὶ σταφιδαμπέλων ἐκεῖ, ὅπου λόχμοι καὶ ἔλη τὸ πρὶν ἐπῆρχον, ἀναλογισθῶμεν ὅτι, μολονότι ὁ ἄνθρωπος κατέστρεψε τὴν ἰστιοπλοΐαν του, κατάρθωσεν ἐν βραχεί ν' ἀναριθμητὰ τρίτον μεταξὺ τῶν Ἑθνῶν, ὅτι τὴν ἔποικον τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας· θανατώσομεν τὴν ἀγάπην τοῦ μικροῦ τοῦτου Ἑθνους πρὸς

τοὺς δημοθεῖς του, ὡς καὶ τῶν δημοθῶν πρὸς τὴν μικρὰν ταύτην Πατρίδα· οὗτοι σπεύδουσι πρόθυμοι πάντοτε πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν του, ἐκεῖνο ἀνοίγει προθύμως τὰς ἀγκάλας του καὶ μετ' ἀγάπης καὶ χαρᾶς περιθάλπει τοὺς διωκομένους καὶ κινδυνεύοντας ἰδελφούς του.

Ἔθνος τοιοῦτον, τοσαύτης συνοχῆς, ἀντοχῆς καὶ ζωτικότητος, διακρίνεται ν' ἀτειγῇ μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὸ μέλλον. Τὴν νέφη θὰ παρέλθωσι, θὰ λάμψῃ δὲ πάλιν ἡ οὐροβόλος ὁ ἥλιος τῆς Ἑλλάδος. « Ζήτω τὸ Ἔθνος ! » « Ζήτω ὁ Βασιλεὺς ! » Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐλευθερίας μας ! παρὰ τῶν ὁποίων ὅμως καὶ ἡμεῖς καὶ σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἀγαπᾷ τὴν ζητήσιν συγγνώμης, διότι μέχρι τοῦδε οὐδ' ἅπλοῦς λόγος ἡγήθη εἰς μνήμην τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἔργου των !

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΩΣΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΒΑΡΟΥ

Ἐπειτα ἐξάγεται ὑπὸ δούλοισι πατέρων τὸ τιμημένον Λάβαρον, γονυπετοῦμεν οἱ περὶ αὐτὸ καὶ ψάλλεται Τρισάγιον.

Ὁ Παλαιὸν Πατρὸν Γερμανὸς ἠλόγησεν τὰ ὅλα τῶν καπεταναίων Ζαΐμη, Χαγαλάμη καὶ ἄλλων, μέσα εἰς τὸν κάτωθι τῆς σημερινῆς Μοῆς ναύσκον. Ἐπειτα ἐξῆλθον οἱ καὶ κάτω ἀπὸ τὸν πλάταιον ἀνεπέτασεν ὁ Ἱεράρχης τὸ Λάβαρον.

Ἡ Μοῆ ἀρχὴν ἔχει τὸν παλαιὸν μοναστήριον, τὸ εἰρικομένον μεσημβρινοδυτικώτερον καὶ τὸ ὅποιον φαίνεται ὅτι ἐκτίσθη τὸ 961 ἐπὶ Νικηφόρου καὶ ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Εὐγενίου κατορθώσαντο· νὰ ἀναβιβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναχῶν εἰς 970. Τοῦ παλαιοῦ τούτου μοναστηρίου καταστραφέντος ἀπὸ ἄρπαγας, ἀνικοδομήθη ἡ μονὴ εἰς τὸ 1600 πολλὰ μὲν ὑποστᾶσα ἀπὸ ἄρπαγας καὶ Τούρκους, προσαγομένη ὅμως διαρκῶς μὲ τὴν δῆραμιν καὶ τὸν ζῆλον τῶν μοναχῶν.

Ὅταν ἡτοιμάζετο ὁ Ἱερός ἀγὼν τοῦ 1821, εὐρίσκομεν τὸν Ὑψηλάντην εἰς τὴν μονὴν ἀνακοινοῦντα εἰς τοὺς μοναχοὺς τὸ μέγα σχέδιον. Οἱ μοναχοὶ τὸ ἀπεδέχθησαν, ἐμαρτύρησαν δὲ τινες ἐκ τούτων ἀποσταλέντες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ γράμματα πρὸς τὸν Πατριάρχην.

Εἰς τὰς 22 Μαρίου 1821, ἡ μονὴ ἰδέχεται τὸν Παλαιὸν Πατρὸν Γερμανόν, τὸν Ἀνδρέαν Ζαΐμην, τὸν Σωτήριον Χαγαλάμην, τὸν Ἀνδρέαν Λόντιον καὶ ἄλλους, οἱ ὅποιοι συνοδευόμενοι εἰς Τρίπολιν ἀπὸ Τούρκους ἡρνήθησαν νὰ μεταβῶν. Ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ὁ ἀρματολὸς Χορδογιάννης, ὁ ὅποιος εἶχεν ἀρπάσῃ τὰ εἰς Τρίπολιν μεταφερόμενα Τουρκικὰ χρήματα. Οἱ ἄρχοντες ἐπανέρωσαν εἰς τοὺς μὴ μεμνημένους μοναχοὺς τὸν σκοπὸν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐξεπέμφθησαν δὲ πανταχοῦ ἀποσταλέντοι καλοῦντες τοὺς ἐγκριτωτέρους νὰ σπεύσουν πρὸς τὴν μονὴν μὲ ὀπλοφόρους. 3,000 ἄνδρες ἦσαν συνηγμένοι εἰς τὴν Μοῆν ἐντὸς δύο νυκτῶν.

Γύρω ἐκεῖ, εἰς τὴν σωζομένην μεγάλην πλάτεινον, ἐμυρμηκία ὁ ἔομος τῶν στρατιωτῶν ἀναμνόντων τὴν μεγάλην ἡμέραν. Οἱ μοναχοὶ τοὺς ἐπεριποιούντο, ἀλλὰ τὰ σαρακοστιὰ φαγητὰ δὲν ἤρκουσαν καὶ ὁ ἡγούμενος· ἐπέτρεψε νὰ φάγουν καὶ κρέας· ἡ θρησκεία ὑπεχώρησεν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ ἀμείω· ἐθυσιάσθησαν 200 ἀμολὴ τῆς Μοῆς.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἱκανόνως τὰ τῆς τελετῆς. Εἶδε τὴν ἐν τῇ Πύλῃ χρυσοκέντητον καὶ μαργαριτοκέντητον σημαίναν καὶ τὴν ἐξήγησε διὰ σημαίας τῆς Ἐπαναστάσεως. Καὶ τὴν ἐσπέραν ἔρχισεν ἡ Ἀκολουθία. Προίστατο ὁ Γερμανὸς καὶ

ΕΛ

ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΝ ΜΕΓΑΛΩ ΣΠΗΛΑΙΩ.

συμμετρούργουν ὁ Ἐπίσκοπος Καλαβρύτων Προκόπιος, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Μονῆς Κονσταντινός, ὁ Ἡγούμενος Καλλίνικος, οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ ἱερομόναχοι, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Π. Πατρῶν καὶ ἔπειτα Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Βλαχοπαδόπουλος. Ὁ ἄρχων Μουρτογιάννης ἐψάλλε. Καὶ χύνονται δάκρυα χαρᾶς, ἀσπάζονται ἀλλήλους οἱ πολεμισταὶ καὶ ὀρχίζονται ὅλοι ἐπάνω εἰς τὸ Λάβυρον νὰ ζητήσουν τὴν Ἐλευθερίαν ἢ τὸν Θάνατον. Καὶ ὅλοι ἔπειτα Ἀρχιερεῖς καὶ μοναχοί, στρατιῶται καὶ ποιμένες, μὲ τὸ Λάβυρον ἐπὶ κεφαλῇ, ὁρμοῦν πρὸς τὰ Καλάβρυτα, διὰ τὰ ἐκδιώξουν τοὺς Τούρκους.

Ἡ Ἐπαύσασις ἐγενικεύθη καὶ ἡ Μοιρὴ τὴν ἔβροθη πάντοτε. Τῇ 1826 ὁ Ἰμβραῆμ στέλλεται γὰρ τὴν καταστέλλει καὶ τὰ κτήματα τῆς Μονῆς τῆς Λαύρας δροῦνται καὶ καλοῦνται. Τὰ τιμαλφὴ τῆς Μονῆς στέλλονται τότε εἰς Ζάκυνθον καὶ τὴν Μοῆν τοῦ Σπηλαίου καὶ μία σκηνὴς γὰρ ὑποταχθῇ ἡ Μοῆς διὰ τὰ σωθῇ, ἀποστέλλεται ἐπεμψήφανα ἀπὸ τοὺς καλογήρους. Ἐγκαταλείπουν θρηγνύντες οἱ γενναῖοι τὸ ἱερὸν ἐνδιαιτημὰ των. Εἰς τὸς 4 Μαΐου 1826 ὁ Ἰωάννης ὁ Ἰμβραῆμ ἐρχεται εἰς τὴν Μοῆν καὶ τὴν πυρπολεῖ.

Ἐπὶ δύο εἰρη, τὸ 1828, διε αἱ Δυνάμεις διέταξαν τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἰμβραῆμ, οἱ μὲν γαροὶ ἄστειοι καὶ πεινώντες σχεδὸν ἐταλαιπωροῦντο. Μερὸν μυρίων δι' ἀσχερεῶν ἐπεχείρησαν μετὰ ταῦτα τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Μονῆς των, ἥτις μέχρι σήμερον βελτιοῦται διαρκῶς.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ναὸς τῆς Μονῆς, ὁ πυρποληθεὶς κατὰ τὸ 1826, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἐπάλῃ ἡ δοξολογία τῆς Ὑψώσεως τῆς Σημαίας, ἐπεσκυνάσθη δαπάναις τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας ἐσχάτως.

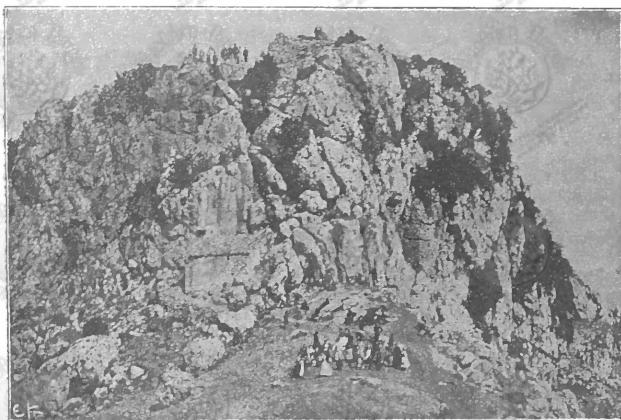
Ἐπακολουθεῖ καφφές καὶ ροδοζάχαρη εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον καὶ καιοῖν ἐπίσκεψις εἰς τὸ Θραυροφυλάκιον τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἀστράνταις τὸ σκοτεινὸν διαμέρισμα εἰς τὸ φῶς τῶν κηρίων καὶ ἱριδίζον οἱ πολῦτιμοι λίθοι, οἱ ἀδάμαντες καὶ οἱ οὐράριοι καὶ οἱ σάπφειροι, ποῦ συλλέξουν τὰς ἀγίας καὶ ἱστορικὰς εἰκόνας καὶ τὰ ἱερὰ κειμήλια. Καὶ εἰς τὸ μέσον, ἐντὸς πολυτίμου θήκης, καλυπτόμενον διὰ βαρυντικὸν ὀδόντης, ἀναπαύεται τὸ Ἱ. Λάβυρον.

Ἄλλ' ἔξαφνα ἀγγέλλεται ὅτι οἱ Κερπινιώται, ἐνοπλιοὶ καὶ ἐφιπποὶ, ἐκκινήσαντες ἀπὸ τοῦ χωρίου των Κερπινίαν, τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τῶν Ζαΐμηδων, ἔρχονται εἰς προὔπαντῆσιν μας. Ὅλοι ἔξω. Ἐκατὸν εὐστατεῖς ὀπλοφόροι, ἄλλοι φρουραγελάδες ἐφιπποὶ καὶ ἄλλοι πεζῇ, μὲ τοὺς γκράδες καὶ ἐμπρός, μὲ τιμητικὴν φρουρὰν ἀπὸ 12 ὀπλοφόρων, ἡ σημαία τῶν Ζαΐμηδων. Ἄλλο δοξασμένον ῥάκος, μυριότρητον ἀπὸ ἐλθρικά; σφαίρας καὶ μαθρον ἀπὸ τῶν καπνῶν τῆς πυρρτιδος. Λέγουν μερικοὶ ὅτι αὐτὴν ὕψωσεν ὁ Π. Πατριῶν. Εἰς τὴν συνάντησίν μας κενυοῦνται τὰ ἑκατὸν ὄπλα ἀλλεπαλλήλως, καὶ ἐπὶ δέκα λεπτά ὁ ἀντίπαλος ἐξυπνᾷ καὶ ἀναστατώνει τὰ γύρω βουνά.

Ἐνάγδοι; τώρα πρὸς τὰ Καλάβρυτα. Ἐπάνω εἰς τὰς ἐπὶ τῶν βουνῶν ἑλισσομένης ταιρίας μίᾳ ἄνυστος γραφικωτάτη, ἐφίππων, πεζῶν, κυριῶν, ἐνόπλων φρουραγελλάδων, γέων, γερόντων καὶ μὲ τὴν ἐπάνοδόν μας εἰς τὰ Καλάβρυτα μία σκηνὴ ἐξόχως μεγαλοπρεπῆς μᾶς συγκινεῖ καταγυγκτωτάτα. Ὁ Ζαΐμης χαρίζει τὴν οἰκογενειακὴν σημαίαν τῶν Ζαΐμηδων εἰς τὴν κοινότητα Κερπινῆς, νὰ τὴν φυλάξουν εἰς αἰώνιον κλέος, προσφωνεῖ δὲ ὡς ἐξῆς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἀἰμαρχον Κερπινῆς κ. Δούκαν.

«Τὸ ἱερὸν τοῦτο κειμήλιον, Κύριε Δήμαρχε, τὸ ὁποῖον οἱ πατέρες μας ἐκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς, ἐφυλίττετο μέχρι τοῦδε ἐπιμελῶς καὶ μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὴν πατρικὴν μου ἐστίαν. Πλήν, τὰ καθήκοντά μου παρὰ τῇ πολιτείᾳ, ὅσον καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, κρατοῦσιν ἡμᾶς

μακρὰν τῆς προσφιλοῦς μας πατρίδος καὶ τῆς πεφιλημένης ἡμῶν πατριῆς στέγης. Τὸ ἅγιον τοῦτο κειμήλιον ἐπομένως, εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ παραδώσω εἰς τὴν κοινότητα Κερπινῆς, καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω θερμῶς, ὥπως διαφυλάττῃ τοῦτο ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, καθὼς καὶ ἡμεῖς μέχρι τοῦδε τὸ ἐφυλάξαμεν. Νὰ τὸ φυλάξῃ καὶ νὰ τὸ λατρεύῃ, διότι εἶνε ἱερὰ παρακαταθήκη, τῆς ὁποίας οἱ τετιμημένοι πατέρες μας μᾶς ἀνέθηκαν τὴν φύλαξιν. "Ἄς μὴ λησιμονήσωσιν, ὅτι ἡ σημαία αὕτη ἡ σεπτὴ καὶ διάτρητος ἐκ σφαιρῶν, πλειστάκις κατετρόπωσε τὸν τύραννον, τὸν πατοῦντα τὰ ἅγια γιώματά μας, ὁδηγοῦσα εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν τοὺς Κερπινιώτας ἡρώας. Φυλάξατέ το ἐπιμελῶς· δεν ἔχετε τίποτε πολυτιμότερον νὰ φυλάξητε».

ΤΟ ΠΑΛΙΟΜΟΝΑΣΤΗΡΟ

Κλαίει ὁ Ζαῖμης καὶ πνίγεται ἡ φωνή του. Κλαίμεν ὅλοι αὐτὴν τὴν μεγάλην σιγμήν, Καὶ ἐπαλυνθοῦν ἀληθινὰ ὁμοβρονταί. Ἐπὶ ἐν τέταρτον πυροβολοῦν καὶ γεμίζει τὸ διάστημα ἀπὸ πυκνὰ σύννεφα καπνοῦ καὶ οἱ πλάτανοι βράζουν τὴν σκηνήν μετὰ τὰ κλαδιά των.

Χορὸς ἔπειτα, χορὸς λεβέντικος. Ζαῖμης, Ζάκας, Μαρσούκας, Τοίμης, Δήμαρχος, Σαγιάς σύρου τῶν χορὸν. Καὶ πρόγευμα καὶ πόκερ καὶ περίπατος καὶ γεῦμα ἐπιλομήν τὸ βράδυ μετὰ προσόσεις πάλιν καὶ ἐνθουσιώδεις προσολιγίας τοῦ Μαρσούκα καὶ ὕπνος καὶ ἐγερσις εἰς τὰς 6 τὸ πρωὶ διὰ τὸ Μ. Σπῆλαιον.

Τὸ τραῖγον κατολισθαίνει προσεκτικὰ ἐπάνω εἰς τὴν κατηφορικὴν τροχιάν

του καὶ μετὰ μίαν ὥραν στοθμεύμενον εἰς τὴν Ζαχλωροῦν. "Ὅλα τὰ μεταγωγικά μέσα τῶν ἀγροτῶν τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν μας. "Αλογα, ἥμιοι, πῶλοι θύων. Ἀπόστασις ἡμῶν εἰς τὸ πλῆθος. Κορδέλλαι ἀνάμεσα εἰς βράχους, ἀνάμεσα εἰς πρίνους, κάτω ἀπὸ γιγάντια ἔλαια. Πέραν ἐκεῖ, μέσα ἀπὸ τὰ πυκνὰ κλαδιά διακρίνομεν καλλιερημένας ἐκτάσεις ὑπὸ τῶν μοταχῶν. Τὰ ἀηδόνια θροοῦν καὶ ψάλλουν τὴν Φύσιν καὶ τὰ νερά, νερά παγτοῦ κρυσταλλώδη, νερά ἀφύοντα—ἐξευτελισμὸς τέλειος τοῦ ὕδατος—συνοδεύουν τὴν μελωδίαν τῶν λάλων πουλιῶν. Ἀγρίαι λόχμαι καὶ κρημνοὶ καὶ γέφυραι ἀπὸ κορμῶν δένδρων καὶ κρημνοὶ ὄφιοειδεῖς καὶ διασκελισματα βράχων καὶ ὀρητικῶν ρυάκων καὶ πρὸς τὴν παγερά ἀνδιδομένην ἀπὸ τὸ διάστημα.

Νῦν τὴν ὥραν τοῦ μοταχῆρι ἐκεῖ μικρὰν Ὑπέρεκειται τὸ βουνόν σὺν τεῖχος φρουροῦ κατακόρυφον καὶ ἐπ' αὐτῷ εἰς τὸ τεῖχος, σὺν ὄγκος, σὺν σπηλῆ, σὺν δοτιήν, ἔχει φρεγῶσι ἡ αἰωνόβιος οἰκοδομή καὶ φαίνεται ἀπὸ μακρὰν, ὅπως προβάλλει μέσα ἀπὸ τὰ δένδρα, σὺν κρημασμένην μὲ οὐρανὸν εἰς τὸν ἀέρα. Τώρα πλέον ἐδῶ εἰς αὐτὰ τὰ ἴψη ἢ ἐλάτῃ καὶ ἡ δεξιὰ ἀντικαθιστοῖν τοῖς πρίνους ὅκατος κούλων μέτρων ὑπὲρ τὴν θάλασσαν.

Σημαίνουν τὰ σήμαντρα ὁμογενικά, σήμαντρα παλαιά, συμβολίζοντα μὲ τὴν λαλίαν τῶν τῆς ιστορίας τῶν αἰώνων, χερόντες διωγμῶν, χερόντες αἰγλή, χερόντες δουλείας. Μυθρεῖ Βυζαντινισμόν τὸ μοταχῆρι. Τεῖχη κυκλώπεια, θυρεοὶ μικροὶ, ὄροφοι ὑπερκεῖμενοι ἀλλήλων, πολεμίστραι μέσα εἰς βράχους ὁκομμένους, στομάτια θανάτου, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔχοντο τὸ ζέον ὕδωρ οἱ ἐκκλησιατοὶ κατὰ τῶν πολιορκουμένων καὶ μία σιδηρὰ, κυκλώπειος καὶ οὕτῃ, πύλη. Τὸ σύμπλον ἐκτεταμένον μέσα εἰς ἕνα τεράστιον σπήλαιον. Μία σήραξ πλακόστρωτος, μαρμαροδόμητος, θολωτὴ, ἔπειτα ἕνα πρόστονον μὲ τὸν δικέφαλον ἀετόν, κλασικοῦ τύπου, εἰς τὸ δάπεδον, καὶ δεξιὰ δὲ τοῦς. Μέσα εἰς τὸ σπήλαιον ἡ ἐκκλησία ὁσφρηγμένη, μικροῦλα, κατὰχευτος, μὲ κοσμήματα βυζαντινὰ, εἰκόνας παμπαιίας, τεραστίους πολυελοῖους καὶ κανδύλας ἀργυρᾶς, ἀπὸ σφνεγῆλατον μέταλλον. Ὁ χενσός, ὁ ἄσπρος καὶ οἱ πολὺτοιμοὶ λίθοι ὀργιάζουν ἐκεῖ μέσα. Τὸ ἐσωτερικόν φωτίζεται μόνον ἀπὸ τὸ φῶς τῶν κηρίων καὶ τῶν πολυελαίων. Φωτοθυρεοὶ δὲν ὑπάρχον. Ὁ Ὑπομέτος κ. Καλλιόπος εἰς τὸν θρόνον του μὲ τὰ ἄμφια του καὶ ὁ λειτουργὸς εἰς τὸ μέσον τοῦ τοῦ κατὰχευτος, μὲ τρεῖς διακόγους κρατοῦντας τὰ Ἅγια καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν. Βυζαντινοὶ χοροὶ ψάλλουν πολυμελεῖς καὶ γλυκύμολποι. Ψάλλει δεξιὰ ὁ Νήφων, μογάζων τώρα ἐκεῖ καὶ διευθύνων τὴν σχολὴν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Ὁ λιβατωὶς σκορπᾷ τὸ ἄρωμά του καὶ γεμίζει τὸ διάστημα ἀπὸ τὴν ἐνὶ ὅλῃ καπνόν. Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «Ποινυχρόνιον», οἱ πολυελαιοὶ κινουῦνται χαρμούντως καὶ εἰς τὰς ἐναλλαγὰς εἰκόνας τοῦ κλυδωνιζομένου φωτοπελάγους, τὰ ἱερὰ σκευὴ καὶ αἱ εἰκόνας καὶ οἱ εἰς τὸ δάπεδον ἀετοὶ, φαίνονται σὺν τὰ ἔλαβον κάποιαν ἱεραρχικὴν προῆξιν.

Ὁ κ. Γ. Τσίμας ἐξιστορεῖ τὰς περιπετείας τῆς Μοιῆς.

Οἱ μοταχοὶ Συμεὼν καὶ Θεόδωρος, γεννηθέντες κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δ' αἰῶνος, εὐρόντες μετὰ τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἔκτισαν κρὸν ναΐσκον, ὁ ὁποῖος ἐπωνυμείται σήμερον τῆς Ἁγίας Εὐφροσύνης.

Οἱ δύο μοταχοὶ, ἀδελφοὶ ὄντες, εἶχον μεταβῆ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖ ἐν ὁπτασίᾳ τρεῖς ἄνδρας γηραλέους καὶ μετ' αὐτοὺς ἡλιόμορφον ἄνασσαν, οὐράνιον περιεστεμένην. Ἡ γυνὴ αὕτη ἦτο ἡ Θεοτόκος καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες Παῦλος, ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Λουκάς. Ἡ Θεομήτωρ διέταξε τοὺς δύο ἀδελφοὺς νὰ ὁδοιπορήσωσι, διδάσκοντες, ἕως τὴν Ἀχαΐαν, ὅπου θὰ εὕρισκαν τὴν εἰκόνα τῆς. Ὑπὸ θέλας ἐμπνεύσεως ἐφθάσαν παρὰ τὸν Βουραϊκόν ποταμὸν οἱ μοταχοὶ

καὶ ἐκεῖ συνήντησαν κόρην ποιμενίδα δόσαν, τὴν Εὐφροσύνην, ἥτις ἐξ ἀποκαλήντως γινώσκουσα ποῦ ἦτο ἡ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος τοὺς ὠδήγησεν καὶ τὴν εὗρον ἐν σπηλαίῳ. Εἶπε βέβαιον ὅτι τὸ σπήλαιον τοῦτο ἦτο ταὺς ἐρημικὸς παλαιότητας, ἐν τῷ ὅλῳ ἱεροῦργει ὁ Λουκάς. Τότε ἐκκοδομήθη τὸ πρῶτον ναῦσκος.

Οἱ μοιχοὶ ἠτιέθησαν ἀργότερα καὶ ἐκτίσθη μεγαλεῖτερος ναὸς, τὸ σήμερον Καθολικόν, χωρὶς ὅμως τὰ εἶνε γνωστὸς καὶ ὁ κτίτωρ. Τὸ μόνον βέβαιον εἶπε ὅτι κατὰ τὸ 1510 ὑπῆρχε τὸ Καθολικόν. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀνδρόνικος ὁ Γέροντων ἀντικαθόμισεν τὸν ναὸν καὶ πρότερον δὲ καὶ ἑστέον ἄλλοι Αὐτοκράτορες ἐτίμησαν τὴν Μοιῆν καὶ τὴν ἐπροίκισαν μὲ βασιλικά ἀφιερώματα, οἷς ὁ Ἰωάννης Κυριακοῦζινός καὶ ὁ Ἀνδρόνικος ὁ Νέος. Κατὰ τὸ 1640 ἀπε-

ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΑΠΟΨΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΣΠΗΛΛΑΙΟΥ

τεφρώθη ὁ Ναὸς καὶ τὸ Θησαυροφυλάκιον, ἐσώθη ὅμως ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας ἢ ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά ἱστορηθεῖσα. Κατὰ τὸ 1641 ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων ἡ Μοιῆ.

Ὅτε κατὰ τὸ 1827 ὁ Ἰμβροῖτμ ἐδίμου τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὸ μέγα Σπήλαιον κατέφυγον χιλιάδες χριστιανῶν, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ μοιχοὶ παρέσχον ἀνύλον, αὐτοὶ ἐν ὑπαίθρῳ κοιμώμενοι, καὶ τροφάς. Αὐτὰ τὰ ἱερὰ ἀργυρεὰ σκεύη ἐπώσαν οἱ μοιχοὶ διὰ νὰ βοηθήσουν τὴν Ἑσπανάσασιν. Ἀλλ' ὁ Ἰμβροῖτμ ἐπέρχεται ἤδη κατὰ τοῦ Μοναστηρίου. Μάχονται δὲ προασπισταὶ τοῦ ἱεροῦ, οἱ ὀλίγοι ἰὰ χιλιάδων καὶ νικοῦν. Ἐπειτα ἡ Μοιῆ δὲν ἠνωχλήθη οὐδ' ἀπὸ τὸν Ἰμβροῖτμ, οὐδ' ἀπὸ ἄλλους Τούρκους.

Λίξομεν τώρα τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Μοιῆς. Κελλιὰ, σκάλες, καταπακταί, ἱστροί, κάθοδοι εἰς τὰ ὑπόγεια, τεῖχη παχύτατα, ὄχυρά, βιβλιοθήκη περι-
 ασα ἱστορικὰ ἐγγράφα καὶ βιβλία πολύτιμα. Νεαρὸς μοναχός, ὁ κ. Ν. Γεωργίου, Διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας, μᾶς ξεναγεῖ. Εἰς τὴν Εὐρεσιν μίαν μαρμαρόκτιστος κρήνη καὶ ἔπειτα τὸ περὶφημον ὑπόγειον μὲ τὰ βετλιά. Κάτω εἰς βάθος πολὺ,

εἰς ἓνα κατασκότεινον ὑπόγειον, ἀπαυῶνται ὁ Ἀγγέλῃς, ὁ Σταμάτης, κ. τ. λ., βαρέλεια τεράστια, χωρητικότητος ἀπὸ ἕως 12 χιλιάδων ὀκάδων, κολοσοὶ ἀληθινοί, διὰ τὴν ἐσοδεῖαν τοῦ οἴκου. Πλοῦσα μοιῇ μὲ 100 χιλ. δραχ. ἐτήσιον προὔπολιτισμόν, τὰς ὁποίας δ. παντὶ πρὸς δεξιῶσιν ἰῶν ξένων καὶ πρὸς συντηρητοῦς της. Κάθε βαρέλι φέρει τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ ἰου καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς κατασκευῆς του. Ἔχει τῶρα πλὴν τοῦ παλαιοῦ καὶ θαυμαστὸν γενοκτιστον ξενῶνα ἢ Μονή. Τὸν ἔκτισε καὶ τὸν ἐδώρησεν εἰς τὴν Μονὴν ὁ ἐξ Ἀγίου Κροῖσος κ. Ξ. Σταυρουλόπουλος, ὡς ἀφιέρωμα, δαπανήσας τὰ εὐρεθέντα λύτρα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐξήτησεν ὁ Πανόπουλος, δὲς ἡχημαλῶτιστε τὸν τῶν του. Ἡ Μονὴ φιλοξενεῖ τοὺς ἐπισκέπτας εἰς τοὺς ξενῶνάς της καὶ τοὺς διατρέφει, διατηροῦσα ὑπηρεσίαν ἐδικὴν ὑπνωτηρίου καὶ ἐστιατορίου.

Ἐπακολουθεῖ περιπατος ἀνὰ τὰ ἀξιοθέατα μέρη, εἰς τὸ ὑστερφυλάκιον, ὅπου ἀναπαύονται εἰς ὅτῃς τὰ ὁπῶτα τῶν κεκοιμημένων πατέρων, εἰς τὸ ἱστορικὸν κανόνι, ὅπερ προήοιπεν τὴν Μονὴν ἀπὸ τὰς ἐπιθίσεις τοῦ Ἰμβριῦ. Θία Θανμασία, γοητευτικὴ. Πρῶγενμα, χορός, ἱσμάτα, φαιδρότης, δεξιῶσις εἰς τὰ κελλία. Ὁ ὅσιος Ἀνδρόνικος, σύμβολος, κληρικὸς μορφωμένος, μᾶς προσφέρει εἰς τὸ κελλί του ῥοδοδάχαρη καὶ καφέ. Καὶ κατόπιν ἐφιπποὶ ἐκκνοσμεν πρὸς τὰ κάτω. Τὸ τραῖνον τὸ μικροσκοπικὸν μᾶς περιμένει, σφνρίζει, καὶ ἡ φαντασμαγορία χάνεται εἰς τὸ Διακοφτό.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἐκδρομεῖς ἐδίδρασαν τὸ ὥραϊον ἐν τῇ φύσει καὶ τὸ ἀνεξήτουν εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ διαφημιζόμενα τοπεῖα, ὁμολόγησαν δτι ἡ τόσον μακρὰν αὐτὴ ἀναζήτησις εἶνε μία ματαιοποσία. Φημίζεται τὸ Μὸν Ρεβάρ καὶ ὅσοι τὸ εἶδον, ὁμολόγησαν, δτι ὑπολείπεται τῆς Θανμασίας αὐτῆς ἐκτάσεως εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἀδρότητος καὶ ἀγριότητος τῆς φύσεως. Ἡ φύσις ἀλλοῦ ἀποτελεῖ κεφάλαιον ἐθνικοῦ πόρου. Ἐδῶ τὸ κεφάλαιον τὸ ἔχονμεν μέγα, ἀλλὰ νεκρόν. Κανεῖς δὲν ἐσκέφθη γὰ ἐκμεταλλευθῆ αὐτὸν τὸν πλοῦτον. Οὔτε διαφήμεις οὔτε μεγάλα ξενοδοχεῖα οὔτε ἐκδρομῶν εὐδηγῶν — ἐκτός τῆς τῶν Καλαβρυτινῶν — διοργάνωσις. Καὶ χάνεται χρῆμα καὶ χάνεται ἐθνικοποιήσις διὰ τὴν ἰεάν Ἐλλάδα. Ποῖα δύναμις θ' ἀνοίξῃ τὸν δρόμον εἰς γενικὸν προσκύνημα πρὸς τὸ μέγα αὐτὸ ἱερὸν τῆς Ὁραίας Φύσεως.

B.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Διὰ τὰς γενομένας ὑποδοχὰς ἐν Καλαβρυτοῖς εἰς τὸν Σύλλογον τόσον ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἀρχῶν, ὅσον καὶ παρὰ τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων ἡ φιλοξενία ἔμεινε παροιμιώδης, ἀπεσταλήσαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τὰ κάτωθι ἔγγραφα.

Ἀθῆναις τῇ 3 Ἰουνίου 1908.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Κύριον Δήμαρχον Καλαβρυτῶν

Καλαβρυτα.

Κατασυνγκεκμημένοι, Κύριε Δήμαρχε, ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ ζωηρᾶς

συμπαθείας, μὲθ' ἧς μᾶς περιβάλλετε, τόσον ὑμεῖς, ὅσον καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἀγαπητῆς καὶ ὁραίας Πατρίδος μας, εἰμεθα ἐποχρεωμένοι νὰ Σᾶς ἐκγυρῶμεν καὶ δι' Ὑμῶν, εἰς τοὺς εἰγερεῖς καὶ προσφιλεῖς συμπολίτας μας, τὰς εὐλικρινεῖς καὶ θερμὰς εὐχαριστήσεις μας νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν δὲ περὶ τοῦ ὅτι ἡ κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1 καὶ 2 Ἰουνίου ἔ. ἔ. διαμονὴ ἡμῶν ἐν Καλαβρυτοῖς θέλει μείνει βαθέως καὶ ζωνοῦς ἐντετυπωμένη ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν.

Παρακαλοῦντες Ὑμᾶς νὰ πιστεῖτε ἀδιστάκτως, ὅτι οὐδέποτε θέλομεν παύσει ἡρONTίζοντες, ἔση ἡμῖν δύναμις, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς προόδου τῆς Μεγάλῃς Πατρίδος μας,

Λιατελοῦμεν μετὰ πάσης ὑπολήψεως καὶ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Ἀθήνησι τῇ 3 Ἰουνίου 1908.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Κύριον Διευθυντὴν τῆς ἐν Καλαβρυτοῖς ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Στύξ»

Καλαβρυτα.

Οἱ ὥρατοι καὶ γιλόχρονοι ὑμῶν λόγοι, ἔντιμε Κύριε, οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τὸ γ' ἄλλον τῆς παρελθούσης Κυριακῆς (1 Ἰουνίου) τῆς μικροσκοπικῆς, ἀλλ' ἐγκρίτου «Στύγος», μᾶς συνεκίνησαν τόσον βαθέως, ὥστε νὰ γεννηθῇ ἐν ἡμῖν ἡ σκέψις, ἂν εἰς ἄλλον τόπον ὑπάρχει εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀνεπτυγμένη ἡ εἰγενὴς ξενία, ἣν ὑμεῖς τε καὶ σύμπασα ἡ πόλις παρέσχετε εἰς τὸν ἡμέτερον Σύλλογον κατὰ τὴν 31 Μαΐου, 1 καὶ 2 Ἰουνίου ἔ. ἔ.

Βαθίστατα συγκεκνημένοι, εἰγενῇ Σύμπολιτα, σπεύδομεν νὰ ἐκδηλώσωμεν τὸς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς ὑμᾶς τε καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸν μεγάλου ὕχον καὶ μεγάλων προγόνων ἀπόγονον λαὸν τῶν Καλαβριτῶν, νὰ παρᾶσχωμεν δὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι καθ' ὅλον ἡμῶν τὸν βίον οὐδέποτε θέλομεν λησμονήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα, ἃς πρὸς αὐτὸν ἀνελάβομεν, οὐδέποτε δὲ θέλομεν παύσει καταβάλλοντες πᾶσαν ἀνθρωπίνως δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ καὶ τὴν προόδον τῆς τετιμημένης καὶ ἐνδόξου Πατρίδος μας.

Παρακαλοῦντες ὑμᾶς, ἔντιμε Κύριε, ὅπως εἰσαρестηθῇ νὰ διερ-

μηρεΐσῃτε τὰ αἰσθήματά μας ταῦτα πρὸς τὸν ἐπερήφανον λαὸν τῶν Καλαβρύτων,

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς καὶ ἐπολήγειως ἐξαίρετου

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

Ἀθήνησι τῇ 3 Ἰουνίου 1908.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Κύριον Διευθυντὴν
τῆς Ἀστυνομίας Καλαβρύτων

Κ α λ α β ρ υ τ α .

Ἡ ἑκτακτος καὶ ἀρκοῖντος τιμητικὴ δι' ἡμᾶς τήρησις τῆς τάξεως κατὰ τὴν διαμονὴν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἐν Καλαβρύτοις, ἡ εὐγενὴς καὶ ἔοικνος προσπάθεια ἡμῶν, ὥπως ἡ πόλις παρασταθῇ ἐμπροσώπως εἰς τὰ ὅμματα ἡμῶν τε καὶ τῶν μεθ' ἡμῶν συνεκδρομούντων ξένων, ἡ πρόθυμος συμμετοχὴ ἡμῶν εἰς πάσας τὰς τελετὰς τοῦ Συλλόγου καὶ αἱ ἐπερὶ ἀνθρώποι περιποιήσεις τῶν ὁποίων ἐγίναμεν ἀντικείμενον, μᾶς ἐπιτάσουσιν πλέον τὸ καθήκον, γὰρ ὅς ἐκγοῦρῶμεν, Κίριε ἀνθρωποποιεῖσθε, τὰς θερμότητας καὶ εὐκρινεστότητας ἡμῶν καὶ τῶν ξένων εὐχαριστήσεις, ὅλλὰ καὶ γὰρ ὅς διαβεβαιώσωμεν διὰ μίαν ἀλήθειαν, ὅτι τιμῶτε πραγματικῶς τὸ Σῶμα, παρ' ᾧ διατελεῖτε ἐμπειστευμένοις.

Διαβεβαιούντες ἡμᾶς ὅτι, ὡς κύριον ἡμῶν μέλημα θέλομεν ἔχειν γὰρ σὰς ἐνισχύωμεν δι' ὁποιασδήποτε θυσίας, ἐφ' ὅσον ἐξήρηται ἀφ' ἡμῶν, εἰς τὰς προσπαθείας σας πρὸς παλῶσιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας, διὰ τὴν ὁποίαν τοσοῦτον φιλοτίμως ἀγωνίζεσθε ἐν Καλαβρύτοις, διὰ τὴν παλῶσιν τῶν δύο τούτων παραγόντων, οὔτινες κυρίως παρέχουσι τὴν εἰκόνα ἐννομιουμένης Πολιτείας,

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. ΣΑΓΙΑΣ

ΙΒ'.

Τ Α Μ Ε Λ Η

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ

Ζαΐμης Θ. 'Αλέξ. επίτιμος Πρόεδρος	Γεωργακόπουλος Γεωργ.
Ζαΐμης Θεόδωρος, Πρόεδρος	Γιαννικόπουλος Γεώργ.
Ζαΐμης Θ. 'Ασημ.	Γεωργακόπουλος Χρ.
Ζαΐμης Θ. Παναγ.	Γεωργακόπουλος Κ. Ειδ. Γραμματεὺς
Ζαΐμης Χαρ.	Γεωργακόπουλος Θ. Ι'.
'Αναγνωστόπουλος Λεων. Σύμβουλος	Γεωργαντόπουλος 'Ηρ.
'Αναγνωστόπουλος Νικ.	Γιαννακόπουλος Δημox.
'Αναγνωστόπουλος Χαράλ.	Γιαννακόπουλος Γεώργ.
'Αλεξίου Παναγιώτης	Γκύζας 'Αλεξ.
'Αλεξόπουλος Βασίλειος	Γεωργόπουλος Περ.
'Αγγελετόπουλος 'Αργ.	Γιαννακόπουλος 'Ιωαν.
'Αντωνόπουλος 'Ιω.	Γιαννακόπουλος Σόλων
'Αντωνόπουλος Βασίλ.	Δημακόπουλος Κ.
'Ασημακόπουλος Κωνσταντ.	Διαμαντόπουλος Σ.
'Αναστασόπουλος Γ.	Δάρμας Π.
'Αλμπανόπουλος 'Α.	Δουδούμης Βασίλ.
'Αναστασόπουλος Α.	Δημόπουλος Παν.
'Ασημακόπουλος Β	Διαμαντόπουλος 'Ιω.
'Αναγνωστόπουλος 'Αντών.	Δημόπουλος Ιω.
'Ανδριόπουλος Χ.	Δάκαλης Β.
'Αναστασόπουλος Θεοφ.	Δημητράκου Α.
'Αντωνόπουλος Σωτηρ.	Διαμαντόπουλος Θ.
'Αντωνόπουλος 'Ανδρ.	Ζήρας Γεώργ.
'Αργυρόπουλος 'Αθαν.	Ζήρας 'Ιωάν.
'Αναϊάδης Εὐστ.	Ζαροῦλιας Θεοδ.
'Αναγνωστόπουλος Θ.	Ζήσης Δημ.
Βεργόπουλος Παν.	Ζήσης Κωνσταντίνος
Βασιλικόπουλος Γ.	Ζαφειρακόπουλος Δημ.
Βουγιούκας Μιχ.	Ζήκος Παναγ.
Βουγιούκας Α.	'Ηλιόπουλος Γεώργιος
Βιτζέντος Νικολ.	Θεοδωρακόπουλος 'Αθ.
Βέρροιος Σωτηρ.	Θεοδωρόπουλος 'Η.
Βλάχος Βασίλ.	Θεοχάρης Γενν.
Βερενίκης Θεοδ.	Θεοφανόπουλος Κλεάνθης
Βασιλόπουλος 'Ηλ.	Καλλιακούδας Α.
Βλάχος 'Αθαν.	Κοτσαρόπουλος Κ.
Βαρουξής 'Αθαν.	Κυριαζόπουλος Γεωργ.
Γιδόπουλος Νικολ.	Καρκούλιας 'Ηρακλής. Σύμβουλος
Γεωργακόπουλος Γαβρ.	Κυριακόπουλος 'Αντων.
Γιαννακόπουλος Κ.	Καραχάλιος Ν.
Γιαλούσης Νικ.	Κυριακόπουλος Δαμ.

Καρκούλιας Ἰωαν.
 Κόντης Βασίλ.
 Κάπος Παναγ.
 Κάπος Ἀθ.
 Καλογερόπουλος Γεωργ.
 Κουμάντος Α.
 Καραμεσίνης Ἀχιλλεὺς
 Καραμούζης Ἰω.
 Κορδώνης Παναγ.
 Κόλλιας Β. Ἰω.
 Κατσης Ἀθανάσιος
 Καραλῆς Κωνστ.
 Καρούσης Ν. Π.
 Καρακάσης Ἰω.
 Καλλιακούδας Ἰω.
 Καλογιάννης Κ.
 Καζαντζῆς Γεωργ.
 Κωστόπουλος Ἀνδρ.
 Λαμπίρης Α.
 Λεχουρίτης Χαρ.
 Λάμπας Δημ.
 Λαμπρόπουλος Ἰω.
 Λειβαρτζινὸς Ἀθαν.
 Λέλος Γεώργ.
 Λέλος Ἰωάν.
 Λαμπίρης Ἰω.
 Λαμπίρης Κωνστ.
 Μπαλάσης Ἀνδρ.
 Μιχόπουλος Μιχ.
 Μεντζελόπουλος Χρῆστος. Σύμβουλος
 Μιχόπουλος Γεώργ.
 Μάρκου Σωτήρ.
 Μαραγκόπουλος Ν.
 Μεϊντάνης Ἰω.
 Μαρινόπουλος Δ.
 Μαρινόπουλος Π.
 Μέντζελόπουλος Χρ.
 Μιχόπουλος Νικ.
 Μαυρούλιας Π.
 Μεντζελόπουλος Β.
 Μεντζελόπουλος Μ.
 Μεντζελόπουλος Νικ.
 Μεντζελόπουλος Ἀθαν.
 Μιχόπουλος Σπυρ.
 Μουσουλῆς Ἰω.
 Μανιατόπουλος Α.
 Μαρκῆς Α. Ἰω.
 Μερχοῦρης Χρ.
 Μερχοῦρης Γεώργ.

Μητρόπουλος Ἰω.
 Μητρόπουλος Δ.
 Μελισσαρόπουλος Θεόδ.
 Μασούρας Δημητρ.
 Νικολόπουλος Νικόλ.
 Νικολόπουλος Λεων.
 Νικόδημος Ἰωαννίδης
 Νικολαΐδης Σέργιος
 Νικολετσόπουλος Νικολ.
 Ξακουστής Κωνσταντ.
 Ξακουστής Δημήτριος
 Ξακουστής Σωτήριος
 Οἰκονομόπουλος Δημ.
 Οἰκονομόπουλος Ἰω.
 Οἰκονομόπουλος Παναγ.
 Οἰκονομόπουλος Α. Δ.
 Οἰκονόμου Γεώργιος
 Οἰκονομίδης Παν.
 Οἰκονομίδης Μεγακλῆς
 Οἰκονομίδης Κλεομ.
 Οἰκονομίδης Χαρίλ. Σύμβουλος
 Οἰκονομίδης Α.
 Οἰκονομόπουλος Π.
 Οἰκονομόπουλος Χρ.
 Οἰκονομόπουλος Ἡλ.
 Πετρόπουλος Ἀθαν.
 Πετρόπουλος Κωνστ.
 Παππαπαγιώτου Ἀλκ. Ταμίας
 Παππαθανασόπουλος Μ. ἀντιπρόεδ.
 Πετμεζῆς Ἀθανάσιος
 Πήττας Νικόλ.
 Παππασταυρόπουλος Α.
 Παναγόπουλος Παναγ.
 Παλαιολόγος Θεοφ.
 Παππανδρικόπουλος Γεωργ.
 Παναγόπουλος Γεωργ.
 Παππανδρέου Γεωργ. Σύμβουλος
 Παππαγεωργίου Ἀλ.
 Παυλόπουλος Β.
 Παππαφιλίππου Γεωργ.
 Πρινόπουλος Ἰω.
 Πετρόπουλος Γεωργ.
 Πρινόπουλος Νεοκλῆς
 Πρινόπουλος Παναγ.
 Παππαμιχαλόπουλος Χρ.
 Περσειάδης Κ.
 Πρινόπουλος Ἰω.
 Πρινόπουλος Τέλλος
 Παναγόπουλος Γεωργ.
 Πρινόπουλος Σ. Δ.

Πρινόπουλος Κ. Δ.
Πετρόπουλος Θεμ.
Παλαιολογόπουλος Ἰω.
Παλαιολογόπουλος Γεώργ.
Παπαχριστοδούλου Π.
Πρινόπουλος Ι. Π.
Παπαγεωργόπουλος Ἄγγ.
Παπαντωνίου Σπυρ.
Πολυζωίδης Γ.
Παπαπαναγιώτου Γερμ.
Παπαγιαννακόπουλος Γ.
Παπαγιαννακόπουλος Κ.
Πέτας Ἀντών.
Παπαδριανός Ι'.
Παναγιωτόπουλος Γ.
Πετρόπουλος Ἰω.
Παπαδόπουλος Γ.
Παπαϊωάννου Παλ.
Πετρεζῆς Θεασ. Σύμβουλος
Παναγόπουλος Λεων.
Παπαπαναγιώτου Ἀλεξ.
Παπανδρέου Ν.
Παπαδέλος Θεόδ.
Παναγούλδου Ἀντ.
Παναγούλδου Γεωργ.
Παναγούλδου Ἰω.
Παπαϊωάννου Ἀντ.
Παπαδόπουλος Ἀθ.
Παλαιολόγος Παναγ.
Πήττας Ἄγγ.
Παυλόπουλος Φίλιππος
Ροδούλης Παναγ. Σύμβουλος
Ρηγόπουλος Ρήγας
Ράλλης Παναγ.
Στεφανόπουλος Δημ.
Σταματούπουλος Γ.
Σταματούπουλος Β.
Στασινόπουλος Θεοδ.
Στασινόπουλος Νικ.
Σακελλαρόπουλος Χρ. Σύμβουλος
Σταθακόπουλος Γεωργ.
Σακελλαριάδης Σπυρ.
Σακαλῆς Ἀνδρ.
Σακαλῆς Γεώργ.
Σακελλαρόπουλος Σ. ἀντιπρόεδρος
Σοφριανόπουλος Σωτ.
Σαγιαῖς Ἰωάννης Γεν. Γραμματεὺς
Σακελλαρόπουλος Ἀργ.
Σακελλαρόπουλος Ἰω.

Σιαμούρης Ἀλ.
Σελιβερόπουλος Σπ.
Σοφριανόπουλος Λεων.
Σηλιωτόπουλος Σωτήρ.
Στεφανόπουλος Θεοδ.
Σελιβερόπουλος Σ.
Σοφριανόπουλος Ἀρ.
Σταμάτης Γεωργ.
Σταματούπουλος Μιχ.
Σταμόπουλος Ἀγησ.
Σατολιάς Γεώργιος
Σακελλαριάδης Διομ.
Σουλόπουλος Ἀν.
Στεφανόπουλος Γεώργιος
Σπανόπουλος Γεώργιος
Σταυρόπουλος Γεώργιος
Σοφριανόπουλος Λεων.
Σταθακόπουλος Μ.
Σοφριανόπουλος Ν.
Σαρδελιῖανος Μ.
Σιάτος Ἀλεξ.
Σηλιόπουλος Ἀθαν.
Σχοινῆς Ἀνδρέας
Σταυρόπουλος Ἰω.
Σατολιάς Δ. Θ.
Σακελλαριάδης Ἀριστ.
Τσίμας Γεωργ. Σύμβουλος
Τσαβλήρης Θεοδ. Σύμβουλος
Τρακαδᾶς Δημ.
Τριανταφυλλίδης Ἀνδρ.
Τσιρώνης Ἀνδρ.
Τσοκόπουλος Σπ.
Τσιρικός Λυκοῦργος
Τσιρικός Ἀνδρ.
Τσαβλήρης Γεωργ.
Τσιᾶνος Παναγ.
Τσοκόπουλος Δημ.
Τσικόπουλος Γ.
Φαρμάκης Α.
Χρύσης Δημ.
Χρυσανθόπουλος Δ.
Χρηττόπουλος Κ. ἡ Μπουρίτσας
Χατζόπουλος Ἰω.
Χρηττόπουλος Χαρ.
Χαραλάμπης Ἰω.
Χρυσανθόπουλος Χαράλ.
Ψαρρός Νικόλαος

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

‘Ο άξιότιμος Διοικητής της οποίας τυγχάνει ‘Αντιπρόεδρος της ‘Επι-
τροπής προς συλλογήν ἐράνων δι’ ἀνέγερσιν ‘Ηρώων ἐν ‘Αγία
Δασύρα τῶν Καλαβρύτων.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΤΑ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΝ 1842

Μετοχικόν κεφάλαιον κατατεθειμένον Δρχ. 20,000,000
‘Αποθεματικόν τακτικόν καὶ ἔκτακτον » 13,500,000

Διοικητὴς ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΪΤ

‘Υποδιοικηταί : Ι. ΒΑΛΛΑΩΡΙΤΗΣ καὶ Ι. ΕΥΤΑΣΙΑΣ

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν μέχρι	10,000 ἑρμ.	1 1/2 0/0
» » » » » 50,000 »	» 1 0/0	
» » » » ἄνω τῶν 50,000 »	» 1 1/2 0/0	
» » 1 ἔτους »	» 2 0/0	
» » 2 ἔτων »	» 3 0/00	
» » 4 » »	» 3 1/2 0/0	
» » 5 » ἢ διαρκεῖς »	» 4 0/0	

Ταμειντήριον μέχρι 2,000 ὀρ εἰς χρυσὸν ἢ τραπεζ. γραμματία, τόκος καθ’ ἑξαμηνίαν λογιζόμενος, εἰς τραπεζ. γραμματία 4 0/0 εἰς χρυσὸν 3 0/0.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ’ ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου δνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοι φράγκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὠρτισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

‘Υποκαταστήματα. Ἐν Ἀγρινίῳ, Αἰγίῳ, Ἀλμυρῷ, Ἀμορσίῳ, Ἀοτῇ, Ἀταλάντῃ, Βόλῳ, Γυθείῳ, Δημητσάνῃ, Ζακύνθῳ, Θήβαις, Θίρῳ, Ἰθάκῃ, Καλαβρύτοις, Καλάμαις, Καρδίτῃ, Κερκύρῃ, Κεφαλληνίᾳ, Κορινθῳ, Κύμῃ, Κυπαρισσίᾳ, Κυθήροις, Λαμῃ, Λαρίσῃ, Λεβυδεῖᾳ, Λευκαδί, Μεγαλοπόλει, Μεσολογγίῳ, Μεσσήνῃ, Ναυπιάτῳ, Ναυπλίῳ, Πάτραις, Πειραιεῖ, Πόρῳ, Πύλῳ, Πύργῳ, Σπάρτῃ, Σύρῳ, Τρικκάλοις, Τριπόλει, Χαλκίδι, Ἀμαλιαδί.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

(Παρ' ἣ εὐρίσκονται κατατεθειμένα τὰ χρήματα τοῦ Ἑρῶν καὶ Συλλόγου)

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ ΔΡ. 40.000.000 — ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 9.095.000

ΣΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεὶ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ καὶ Λαρίσσι.— Ἐν Κρήτῃ: Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμῳ.— Ἐν Τουρναίᾳ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Γαλατῇ καὶ Σταμπούλ), Σαμφούντι, Τραπεζοῦντι, Σμύρνῃ, (Πεσσαλονίκῃ), Σέρραϊς, Καβάλλῃ, Ξάνθῃ.— Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κάιρῃ, Νιχαζίτῃ, Μανσούρᾳ.— Ἐν Χαρτούμ (Σουδάν) καὶ Ἐν Δονδίνῳ: E. C. (No 22, Fenchurch street).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. Φραγκιάδης Πρόεδρος, Ἰω. Μπότσης Ἀντιπρόεδρος
Ἰω. Παλαωρίτης, Λ. Ζαρίφης, Κ. Βερούγκ, Δ. Εὐλιόπουλος,
Ε. Ἐμπειρίκος, Ζ. Κ. Μάτσας, Δ. Εὐγενίδης, Ἐμμ. Μπενάκης,
Μαρκήσιος Δὲ Ρεδερσώ.

Γενικός Διευθυντής: ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ: ΑΘΗΝΑΙ·ΚΗΝ-ATHENOCLES

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτις : Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν. Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, Δάνεια ἐπὶ ἐνεργῶν χρεωγράφων καὶ ἄλλαις ἐγγυήσεσιν, Ἐισπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, χρηματιστικὰς ἐντολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ· ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς ἐφ' ὧν τῶν ἐμπορικῶν κέντρων τοῦ κόσμου, ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς, δέγεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων, ὑπὸ ὁροῦ λίαν εὐνοϊκοῦ διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέγεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμματίαια πληρῶνουςα τόκον : διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 1/2 %
» » » μετὰ 6 μῆνας 3 1/2 %
» » » μετὰ ἕν ἔτος 4 %
» » » μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 %

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς δ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρῶνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Πᾶσαι αἱ ἐργατικαὶ τάξεις δύνανται καθ' ἑκάστην νὰ καταθέσωσι τὰς οἰκονομίας των ἀπὸ 5—2,000 δραχμὰς εἰς τὸ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

πρὸς ἀσφαλῆ φύλαξιν καὶ ἀπολαβὴν τόκου 4 % μὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἱσχυρῶσι τὰ χρήματά των εἰς πρώτην ζήτησιν.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΦ ΦΕΠΩΛΗΣ

ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Ὁ ἐκ τοῦ Δήμου Λευκασίας κ. Δ. Γιαννακόπουλος ἐγκατεστημένος ἀπὸ 15ετίας ἐν Ἀθήναις κατώρθωσε διὰ τῆς τιμότητος καὶ ἐργατικότητος νὰ συστήσῃ ἐν τῇ ὁδῷ Κολοκοτρῶνῃ ἴδιον καφενεῖον εἰς ὃ ἔδωκε τὸν τίτλον «τὰ Καλάβρυτα» καὶ εἰς τὸ ὅποιον συγχίζουσιν πολλοὶ τῶν Καλαβρυτινῶν.

ΞΥΛΕΜΠΟΡΕΙΟΝ**ΔΑΡΜΑ & ΓΕΩΡΓΟΥΔΟΠΟΥΔΟΥ**

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ**ΔΙΕΤΘΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΥ "ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ,"**

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ**Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΙΩ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

ΕΡΜΟΥ 62

Ἰδρυθὲν τῷ 1878, ἀπὸ τῶν κ. Πατσιζάν. Ἀπὸ τοῦ 1882 Διευθύνεται παρὰ τῶν κ. κ. Κ. Κανελλοπούλου καὶ Ἰω. Πετροπούλου.

Ὑφάσματα γυναικεῖα μεταξωτά, μάλλινα, μαλλοβάμβακα, μεταξωτά παντὸς εἶδους, κουβέρται μάλλιναί, βαμβακερεαί.

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΚΟΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ**ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΤΙΟΔΗΜΑΤΩΝ**

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΕΦΑΜΙΛΛΟΝ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 10

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ**ΔΗΜ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

ΑΘΗΝΑΙ. — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΡΑΗ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ Δ. & Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ, ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, & ΣΟΛΩΝΟΣ

SPECIALITÉS—ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

Μεταξὺ τῶν ἀναμφισβητήτων σημείων προόδου, τὰ ὅποια ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸν ξένον εἶνε βεβαίως τὰ πλουσιώτατα καὶ πολυτελῆ φαρμακεία Μαρινοπούλου, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν ὑπόδειγμα εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων τοῦ εἶδους τούτου. Ὁ κ. Δ. Α. Μαρινόπουλος ἰδρύσας τῇ 1893 τὸ μέγα φαρμακεῖον τῆς Νεαπόλεως ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σόλωνος καὶ Ζωοδόγου Πηγῆς καὶ ἐργασθεὶς μὲ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν, αἵτινες ἀποτελοῦν τὰς πρώτας ἀρετὰς τῆς ἐπιστήμης ταύτης, ἐκέρδισε ταχέως τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ. Ἀλλ' ἔλειπεν ἀκόμη ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας τὸ τέλειον φαρμακεῖον, ὅπως τὸ ἔννοεῖ ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη, τὸ πλήρες εἰς ἐργαστήρια καὶ εἰς πλουτιγμένον φαρμακεῖον. Καὶ τοιοῦτον ἱδρύσας τῇ 1906 ὁ κ. Δ. Μαρινόπουλος τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων πρότυπον φαρμακεῖον, τὸ ὅποιον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς συνεκέντρωσε πολυπληθῆ ὄσον καὶ ἐκλεκτὴν πελατεῖαν. Ὑπῆρχεν ὁμως ἀνάγκη καὶ ἐνὸς μεγάλου φαρμακείου εἰς μέγα λαϊκὸν κέντρον, φαρμακεῖον, τὸ ὅποιον νὰ πληρῇ πάσας τὰς ἀνάγκας τοῦ πολλοῦ κόσμου. Καὶ τοιοῦτον ἰδρύθη τῇ 1909, τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων παρὰ τὰ Χαντεῖα φαρμακεῖον.

Καὶ τὰ τρία φαρμακεία λειτουργοῦν σήμερον τέλεια, μὲ πλήρη ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια καὶ εἰδικὰ τμήματα πάντων, τῶν σχετιζῶν μὲ τὴν φαρμακευτικὴν καὶ τὴν Ὑγιεινὴν εἰδῶν, συγκεντρώνοντα περὶ αὐτὰ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τῆς Ἀθηναϊκῆς πελατείας. Τὰ φαρμακεία τοῦ κ. Δ. Μαρινόπουλου εἶναι πραγματικαὶ πηγαὶ Ὑγείας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΟΔΥΣ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΡΙΘ. 2. — ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΑΡΙΘ. 595

Ὁ κ. Νικ. Ο. Νικολόπουλος ἀπὸ διετίας διατηρῶν Φαρμακεῖον διὰ τῆς ἐργατικότητος, τῆς τιμιότητος καὶ ἀφιλοκερδείας του κατώρθωσε ν' ἀναγάγῃ τοῦτο εἰς τὴν περιωπὴν τῶν πρωτευνόντων Φαρμακείων τῆς Πρωτευούσης.

Ἀπόδειξις τρανοῦτῆτος τῶν ἀνωτέρω εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ὁ κ. Νικολόπουλος εἶνε φαρμακοποιὸς τοῦ καλλίστου Συλλόγου τῶν ἡθοποιῶν, προμηθεύει φάρμακα εἰς τὴν Ἑταιρεῖαν Κατασκευῆς Σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Λαρίσσης, εἰς τὴν Ἀστυκλινικὴν καὶ τὸ Δημότ. Νοσοκομεῖον ἢ α' Ἑλπίς, εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον, Φαρμακολογικὸν ἐργαστήριον τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τῶν προσφύγων, εἰς τὸν ὀρθόδοξον σύλλογον ἢ α' Φιλαδέλφεια καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα φιλανθρωπικὰ καταστήματα.

Ἔχει δὲ καὶ μίαν τῶν πρώτων Ἀθηναϊκῶν πελατειῶν.

Ἰδιαίτερα δι' αὐτὸν Σύστασις. Μετὰ τιμώσης αὐτὸν ἀφιλοκερδείας προσεφέρθη νὰ χορηγῇ ἀπὸ τοῦ π. ἔτους τὰ φάρμακα εἰς μὲν τὰ δυνάμενα νὰ πληρώσουν ἐκ τῶν μελῶν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας των, εἰς δὲ τὰ μὴ δυνάμενα δωρεάν.

Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ, ΑΝΙΔΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΑΦΘΑΔΙΝΗΣ
ΒΙΤΡΙΟΛΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΥ, ΘΕΙ'Ι'ΚΟΝ ΝΑΤΡΙΟΝ ΚΛΠ.**ΔΗΜ. Λ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ**

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ.—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

**“ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ,,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ 7 & ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 4

Εἶδη Πολυτελείας καὶ Γυναικείας Ἀγφίδεως.

*Γαρνιτούρες, Ἐπαναφόρια, Γουναρικά, Γάντια, Κάλτσες, Κορσέδες,
Μεταξωτά, Κουστούμια νουβωτέ κλπ.***ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΨΙΛΙΚΩΝ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 9

Εἶδη διάφορα ψιλικά.

*Εἶδη σιδηρικῶν, κυνηγεσίας, γραφικῆς ὕλης, βαφικῆς χρήσεως,
ὁποδηματοποιίας, φαρμακευτικά, γενικοῦ ἐμπορίου καὶ
Ἀνθρακασβέστιον, Καραμέλαις Μαστροάνι.***ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ****ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ**

ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ.—ΑΘΗΝΑΙ

ΕΡΓΑ ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

(ΕΚ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ)

- 1) Καλαβρυτινὴ ἐπετηρίς, δηλ. ἱστορία, γεωγραφία, τοπογραφία, ἀρχαιο-
λογία, σημερινὴ κατάσταση, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἱστο-
ρικὴν τῶν Καλαβρυτίων ἐπαρχίαν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ μετὰ γεωγρα-
φικοῦ χάρτου δραχ. 5.
- 2) Ἀζανιάς, δηλ. ἀρχαιολογία καὶ ἱστορία τῶν Καλαβρυτίων
λεπτομερῶς » 2.
- 3) Ἡλειτικά, δηλ. ἱστορία τῆς Ἠλείας » 4.
- 4) Περὶ τῆς διαλέκτου τῶν Ἠλείων » 1.50
- 5) Μεσσηνιακά, δηλ. ἡ Μεσσηνία πρὸ Χριστοῦ » 1.
- 6) Ἱστορία τοῦ ἔμπορι υ » 1.20
- 7) Οἱ Ἑλλήνες λυρικοὶ ποιηταὶ μετὰ σχολίων » 1.50
- 8) Συντακτικὸν τῆς Ἑλλ. γλώσσης διὰ μαθητὰς καὶ φοιτητὰς » 2.00
- 9) Παγκόσμιος γενικὴ ἱστορία » 3.
- 10) Ὑπαρχατεία περὶ τῆς ἀρχαίας Πύλου » 0.50

Ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντί-
μιμον εἰς τὸν συγγραφεῖα (Ἀθήναι, ὁδὸς Δεινοκράτους 5).

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ "Η ΔΗΜΗΤΡΑ,,

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΗΤΤΑ (ΠΡΩΗΝ ΧΑΡΑΜΗ)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. ΠΗΤΤΑ διευθυνόμενον Μέγα Ζυθοπωλεῖον (πρῶην Χαραμὴ) κατέστη μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς διευθύνσεως ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἀθηναϊκὸν κατὰστημα εἰς τὸ εἶδος τοῦ. ἔχει πλὴν τοῦ ἐκλεκτοτάτου Ζύθου Καρ. Φίξ εὐρίσκει τίς καυζίαν οἰκογενειακὴν, καθαριότητα ἕμελλον καὶ εὐσυνειδησίαν παραδειγματικὴν.

Τὸ κατὰστημα φημιζέται διὰ τὴν πολυτελεῖ ἐπίπλωσίν του τὸν ἄπλετον φωτισμόν του καὶ τὴν ἀκάματον ὑπηρεσίαν του ὡς καὶ τοὺς ἀφθόγους καὶ πρώτης τάξεως μεζέδες. Ἐκτὸς τούτων ἔχει ἐφοδιασθῇ διὰ ψυγείου νεωτάτου καὶ τελειοτάτου συστήματος λειτουργούντος εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐν τῷ κατὰστηματι ὑπάρχουν διάφορα ποτὰ (λικὲρ) οἶνοι πάσης κατασκευῆς πρὸς δὲ καὶ ρητινίτης γνήσιος τῆς Ἀττικῆς εἰς φιάλας.

Μία ἐπισκεψίς εἰς τὸ ἀνωτέρω κατὰστημα ἀρκεῖ ἵνα δικαιοῦσῃ πάντα τὰ ἀνωτέρω.

ἈΝΤΩΝΙΟΣ ΠΕΤΑΣ

ΣΑΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ.—ΑΘΗΝΑΙ

ΧΡ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Η “ΑΧΑΪΑ,,

ΑΘΗΝΑΙ.—ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 1 & ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 52
ΠΡΟΜΗΘΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΗΣ Α.Β.Τ.ΤΟΤ ΔΙΑΔΟΧΟΤ
ΟΙΝΟΙ ΚΑΙ ΚΟΝΙΑΚ ΚΛΑΟΥΣ

Παρακαταθήκη οίνων παλαιῶν ἄνω τῶν 5 ἐτῶν ἐπιτορπίων καὶ ἱαματικῶν
Μαυροδάφνη, Μαλβαδία, Ἀχαιοῦς, ὡς καὶ ἐπιτραπέζιων οἶνων
Δεμέστιχα λευκῶς καὶ μέλας Μορέα καὶ Καλάβρυτα.

«Royal» τοῦ 1887

«des Princes» τοῦ 1890

ΚΟΝΙΑΚ

«Τῶν 2 Στεμμάτων» τοῦ 1895

«Τοῦ Στέμματος» τοῦ 1900

ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΑΙΤΟΥΝΤΙ

ΤΟ “ΡΕΚΟΡ,,

ΟΥΤΩΣ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 75

ΝΕΟΝ ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΑΜΦΙΕΣΕΩΣ

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

75—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—75

Ἐπανωφόρια παντοειδῆ.—Γουνάρικα πάσης ἀξίας.—Γαρνιτούρες
παμπούκιλαι.—Γάντια ἐκλεκτά.—Πλουσιωτάτη συλλογὴ καλτσῶν.—Κορ-
σέδες ὑγείας, οἱ θαυμάσιοι καὶ πλαστικοὶ à la Sirène.—Μεταξωτὰ ὅλων
τῶν χρωματισμῶν.—Ὅλα τὰ φιλικὰ εἰς συλλογὴν πλουσίαν καὶ ἐκλεκτήν.
Ἀρώματα—Κολώνια Μενούνου.—Κουστούμια Νουβωτέ κλπ. κλπ.

ΕΧΕΙ ΤΟ ΡΕΚΟΡ

Τῆς στερεότητος

Τῆς εὐθηνίας

Τῆς καλαισθησίας

Τῆς μόδας

Εἰς ὅλα τὰ εἶδη, νέα καὶ ἐκλεκτά

Ὀνόματι καὶ πράγματι

“ΡΕΚΟΡ,,

“ΤΟ ΡΕΚΟΡ,,

“ΤΟ ΡΕΚΟΡ,,

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ.—ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. ΣΑΤΟΛΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΟΔΟΣ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 3

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Ἰδιοκτῆτης

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΒΟΥΣΤΑΣΙΟΥ

Ἐν τῇ ὁδῷ Ἡπείρου ἀρ. 67

Προμηθευτῆς

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Τὸ Βουστάσιόν του
ἱδρύσε τῷ 1887.

Εἶναι τὸ πρῶτον τῶν
ἐν Ἑλλάδι Βουστασίων,
λειτουργοῦν καθ' ὅλους
τοὺς κανόνας τῆς ὑγιει-
νῆς, ἐφάμιλλον τῶν Εὐ-
ρωπαϊκῶν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΑΒΛΗΡΗΣ**ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ****ΑΘΗΝΑΙ****ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ****ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ****ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΑΦΙΔΟΥ****ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ. — ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ****“ΚΗΠΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ,,****ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΤΣΙΡΙΚΟΥ****Ἐν Πατησίοις (ἐναντι Κλωναρίδου)**

Μοναδικὸν ἐξοχικὸν κέντρον ἐν Πατησίοις ὁ Κήπος τοῦ Καλαβρυτινοῦ
 Κου Λυκούργου Ὑσιρίκου· προσελκύει πάντοτε μεγάλην συρροήν κόσμου
 διὰ τὴν ἄκραν καθαριότητα τῶν τροφίμων, τὴν προθυμοτάτην περιποίησιν
 καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν εὐθηνίαν. Ἰαροῦ αὐτῷ εὐρίσκεται ὁ ἀκρωδὴς ζῦθος
 Κλωναρίδου καὶ ὁ ἀθάνατος Ρητινίτης γνησιότατος καὶ ἄδολος

Τιμάται αντί δραχ. 1,25

